

ΗΣΑΪΑΣ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57
58	59	60	61	62	63	64	65	66										

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 1

Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΗΣΑ.Ι.Α, ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΑΜΩΣ, ΠΟΥ ΕΙΔΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΟΥΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, ΣΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΟΖΙΑ, ΤΟΥ ΙΩΑΘΑΜ, ΤΟΥ ΑΧΑΖ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΖΕΚΙΑ, ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ.

² Ακούστε, ουρανοί, και ακροάσου γη· επειδή, ο Κύριος μίλησε. Γιους έθρεψα και ύψωσα, αυτοί, όμως, αποστάτησαν από μένα.

³ Το βόδι γνωρίζει το αφεντικό του, και το γαϊδούρι τη φάτνη τού κυρίου του· ο Ισραήλ, όμως, δεν γνωρίζει, ο λαός μου δεν εννοεί.

⁴ Αλλοίμονο, έθνος αμαρτωλό, λαέ φορτωμένε ανομία, σπέρμα κακοποιών, γιοι διεφθαρμένοι· εγκατέλειψαν τον Κύριο, καταφρόνησαν τον Άγιο του Ισραήλ, στράφηκαν προς τα πίσω.

⁵ Γιατί, ενώ περνάτε από παιδεία, θα επιπροσθέτετε στασιασμό; Ολόκληρο το κεφάλι είναι άρρωστο, και όλη η καρδιά εξαντλημένη·

⁶ από το πέλμα τού ποδιού μέχρι το κεφάλι δεν υπάρχει σ' αυτόν ακεραιότητα, αλλά τραύματα, και μελανιές, και σάπια έλκη· δεν πιέστηκαν ούτε δέθηκαν ούτε μαλακώθηκαν με αλοιφή·

⁷ η γη σας είναι έρημη, οι πόλεις σας πυροκαμένες· τη γη σας, την κατατρώνε μπροστά σας ξένοι· και είναι έρημη, σαν πορθημένη από αλλόφυλους·

⁸ και η θυγατέρα Σιών εγκαταλειμμένη σαν καλύβα μέσα σε αμπελώννα, σαν οπωροφυλάκιο σε κήπο αγγουριών· σαν πόλη που πολιορκείται.

⁹ Αν ο Κύριος των δυνάμεων δεν άφηνε σε μας ένα μικρό υπόλοιπο, σαν τα Σόδομα θα είχαμε γίνει, και με τα Γόμορρα θα είχαμε εξομοιωθεί.

¹⁰ Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, άρχοντες των Σοδόμων· ακροαστείτε τον νόμο τού Θεού μας, λαέ των Γομόρρων.

¹¹ Ποια ανάγκη έχω από την πληθώρα των θυσιών σας; λέει ο Κύριος· είμαι χορτάτος από ολοκαυτώματα κριαριών, και από το πάχος των σιτευτών· και δεν αρέσκομαι σε αίμα ταύρων ή αρνιών ή τράγων.

¹² Όταν έρχεστε να εμφανιστείτε μπροστά μου, ποιος το ζήτησε αυτό από τα χέρια σας, να πατάτε τις αυλές μου;

¹³ Μη φέρνετε πλέον μάταιες προσφορές· το θυμίαμα είναι σε μένα βδέλυγμα· τις νεομηνίες σας και τα σάββατα, το συγκάλεσμα των συνάξεων, δεν μπορώ να υποφέρω,

ανομία και πανηγυρική σύναξη.

14 Τις νεομηνίες σας και τις διαταγμένες γιορτές σας μισεί η ψυχή μου· είναι φορτίο σε μένα· βαρέθηκα να υποφέρω.

15 Και όταν απλώνετε τα χέρια σας, θα κρύβω από σας τα μάτια μου· ναι, όταν πληθαίνετε δεήσεις, δεν θα εισακούω· τα χέρια σας είναι γεμάτα από αίματα.

16 Λουστείτε, καθαριστείτε· αποβάλετε την κακία των πράξεών σας μπροστά από τα μάτια μου· σταματήστε πράττοντας το κακό,

17 μάθετε να πράττετε το καλό· εκζητήστε κρίση, κάντε ευθύτητα στον καταδυναστευμένο, να κρίνετε τον ορφανό, προστατεύστε τη δίκη τής χήρας.

18 Ελάτε τώρα, και ας διαδικαστούμε, λέει ο Κύριος· αν οι αμαρτίες σας είναι σαν το πορφυρούν, θα γίνουν άσπρες σαν χιόνι· αν είναι ερυθρές σαν κόκκινο, θα γίνουν σαν άσπρο μαλλί.

19 Αν θέλετε, και υπακούσετε, θα φάτε τα αγαθά τής γης·

20 αν, όμως, δεν θέλετε, και αποστατήσετε, θα καταφαγωθείτε από μάχαιρα· επειδή, το στόμα τού Κυρίου μίλησε.

21 Πώς η πιστή πόλη έγινε πόρνη! Ήταν γεμάτη από κρίσεις· η δικαιοσύνη κατοικούσε μέσα σ' αυτή· αλλά, τώρα, φονιάδες.

22 Το ασήμι σου έγινε σκουριά· το κρασί σου ανακατεύτηκε με νερό.

23 Οι άρχοντές σου είναι απειθείς, και σύντροφοι με τους κλέφτες· όλοι αγαπούν δώρα, και κυνηγούν αντιπληρωμές· δεν κρίνουν τον ορφανό ούτε έρχεται σ' αυτούς η δίκη τής χήρας.

24 Γι' αυτό, ο Κύριος λέει, ο Κύριος των δυνάμεων, ο Ισχυρός τού Ισραήλ: Ω! Θα χορτάσω επάνω στους εναντίους μου, και θα εκδικηθώ ενάντια στους εχθρούς μου·

25 θα στρέψω το χέρι μου επάνω σου, και θα αποκαθαρίσω τη σκουριά σου, και θα αφαιρέσω όλο σου τον κασσίτερο.

26 Και θα αποκαταστήσω τους κριτές σου όπως και πριν, και τους συμβούλους σου όπως και αρχικά· έπειτα απ' αυτά, θα ονομαστείς: Η πόλη τής δικαιοσύνης. Η πιστή πόλη.

27 Η Σιών θα εξαγοραστεί με κρίση, κι εκείνοι, που επέστρεψαν σ' αυτή, με δικαιοσύνη.

28 Και οι παράνομοι και οι αμαρτωλοί μαζί θα καταστραφούν, κι αυτοί που εγκατέλειψαν τον Κύριο, θα καταναλωθούν.

29 Επειδή, θα καταντροπιαστείτε για τα άλση που επιθυμήσατε, και θα ντραπείτε για τους κήπους που διαλέξατε.

30 επειδή, θα γίνετε σαν βελανιδιά, που τα φύλλα της μαραίνονται, και σαν κήπος, που δεν έχει νερό.

31 Και ο δυνατός θα είναι σαν καλάμι από στουπί, και το έργο του σαν σπινθήρας, και θα καούν και τα δύο μαζί, και δεν θα υπάρχει εκείνος που να τα σβήνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ο ΛΟΓΟΣ, ΠΟΥ ΜΕ ΟΡΑΜΑ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟΝ ΗΣΑ.Ι.Α, ΤΟΝ ΓΙΟ ΤΟΥ ΑΜΩΣ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΟΥΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.

2 Στις έσχατες ημέρες, το βουνό τού οίκου τού Κυρίου θα στηριχθεί επάνω στην κορυφή των βουνών, και θα υψωθεί υπεράνω των βουνών· και όλα τα έθνη θα συρρέουν σ' αυτό,

3 και πολλοί λαοί, θα πάνε, και θα πουν: Ελάτε, και ας ανέβουμε στο βουνό τού Κυρίου, στον οίκο τού Θεού τού Ιακώβ· και θα μας διδάξει τους δρόμους του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια του. Επειδή, από τη Σιών θα βγει νόμος, και λόγος Κυρίου

από την Ιερουσαλήμ.

⁴ και θα κρίνει ανάμεσα στα έθνη, και θα ελέγξει πολλούς λαούς· και θα σφυρηλατήσουν τις μάχαιρές τους σε υνία, και τις λόγχες τους σε δρεπάνια· δεν θα σηκώσουν μάχαιρα, έθνος ενάντια σε έθνος, ούτε θα μάθουν πλέον τον πόλεμο.

⁵ Οίκος τού Ιακώβ, ελάτε, και ας περπατήσουμε στο φως τού Κυρίου.

⁶ Βέβαια, εσύ εγκατέλειψες τον λαό σου, τον οίκο τού Ιακώβ, επειδή γέμισαν από την Ανατολή, και έγιναν μάντεις, όπως οι Φιλισταίοι, και ενώθηκαν μαζί με τα παιδιά των αλλοφύλων.

⁷ Και η γη τους γέμισε από ασήμι και χρυσάφι, και δεν υπάρχει τέλος στους θησαυρούς τους· η γη τους γέμισε και από άλογα, και δεν υπάρχει τέλος στις άμαξές τους.

⁸ Και η γη τους γέμισε από είδωλα· λάτρευσαν το κατασκεύασμα των χειρών τους, εκείνο που έκαναν τα δάχτυλά τους·

⁹ και ο κοινός άνθρωπος υπέκυψε, και ο μεγάλος ταπεινώθηκε· και δεν θα τους συγχωρήσεις.

¹⁰ Μπες μέσα στον βράχο, και κρύψου στο χώμα, εξαιτίας τού φόβου τού Κυρίου, και εξαιτίας τής δόξας τής μεγαλειότητάς του.

¹¹ Τα υπερήφανα μάτια τού ανθρώπου θα ταπεινωθούν, και η έπαρση των ανθρώπων θα υποκύψει· και ο Κύριος, μόνος, θα υψωθεί κατά την ημέρα εκείνη.

¹² Επειδή, η ημέρα τού Κυρίου των δυνάμεων θάρθει επάνω σε κάθε αλαζόνα και υπερήφανο, κι επάνω σε κάθε υψωμένον· και θα ταπεινωθεί·

¹³ κι επάνω σε όλους τούς κέδρους τού Λιβάνου, τους ψηλούς και υπερήφανους, κι επάνω σε όλες τις βελανιδιές τής Βασάν,

¹⁴ κι επάνω σε όλα τα ψηλά βουνά,

¹⁵ κι επάνω σε κάθε ψηλόν πύργο, κι επάνω σε κάθε περιφραγμένο τείχος,

¹⁶ κι επάνω σε όλα τα πλοία τής Θαρσείς, κι επάνω σε όλα τα ηδονικά θεάματα.

¹⁷ Και το ύψος τού ανθρώπου θα υποκύψει, και η υπερηφάνεια των ανθρώπων θα ταπεινωθεί· και ο Κύριος, μόνος, θα υψωθεί κατά την ημέρα εκείνη.

¹⁸ Και τα είδωλα θα καταστραφούν ολοκληρωτικά.

¹⁹ Κι αυτοί θα μπουν μέσα στα σπήλαια των βράχων, και στις τρύπες τής γης, εξαιτίας τού φόβου τού Κυρίου, και εξαιτίας τής δόξας τής μεγαλειότητάς του, όταν σηκωθεί για να κλονίσει τη γη.

²⁰ Κατά την ημέρα εκείνη, ο άνθρωπος θα ρίξει στους τυφλοπόντικες και στις νυχτερίδες τα ασημένια του είδωλα, και τα χρυσά του είδωλα, που είχε κάνει για τον εαυτό του για να τα προσκυνάει·

²¹ για να μπουν στις σχισμές των βράχων, και στις πέτρινες σπηλιές, εξαιτίας τού φόβου τού Κυρίου, και εξαιτίας της δόξας τής μεγαλειότητάς του, όταν σηκωθεί για να κλονίσει τη γη.

²² Παραιτηθείτε από άνθρωπο, που η πνοή του είναι στους μυκτήρες του· επειδή, σε τι είναι άξιος λόγου;

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 3

Επειδή, δέστε, ο Κύριος των δυνάμεων, θα αφαιρέσει από την Ιερουσαλήμ και από τον Ιούδα, κάθε υποστήριγμα και βοήθεια, ολόκληρο το υποστήριγμα του ψωμιού, και ολόκληρο το υποστήριγμα του νερού,

² κάθε ισχυρόν, και πολεμιστή, κριτή, και προφήτη, και συνετόν, και πρεσβύτερο,

- ³ πεντηκόνταρχο, και έντιμον, και σύμβουλο, και σοφόν τεχνίτη, και συνετόν γοητευτή.
- ⁴ Και θα δώσει παιδάρια για άρχοντές τους, και νήπια θα εξουσιάζουν επάνω τους.
- ⁵ Και ο λαός θα καταδυναστεύεται, άνθρωπος από άνθρωπο, και κάθε ένας από τον πλησίον του· το παιδί θα φέρεται αλαζονικά προς τον γέροντα, και ο ποταπός προς τον έντιμο.
- ⁶ Αν κάποιος πιάσει τον αδελφό του, από το σπίτι τού πατέρα του, λέγοντας: Έχεις ιμάτιο, γίνε αρχηγός μας, κι αυτός ο αφανισμός ας είναι κάτω από το χέρι σου·
- ⁷ κατά την ημέρα εκείνη, θα ορκιστεί, λέγοντας: Δεν θα γίνω θεραπευτής· επειδή, στο σπίτι μου δεν υπάρχει ούτε ψωμί ούτε ιμάτιο· μη με κάνετε αρχηγό τού λαού·
- ⁸ επειδή, η Ιερουσαλήμ αφανίστηκε, και ο Ιούδας έπεσε, για τον λόγο ότι, η γλώσσα τους και τα έργα τους είναι ενάντια στον Κύριο, για να παροξύνουν τα μάτια τής δόξας του.
- ⁹ Η όψη τού προσώπου τους μαρτυρεί εναντίον τους· και κηρύττουν την αμαρτία τους, όπως τα Σόδομα· δεν την κρύβουν. Αλλοίμονο στην ψυχή τους! Επειδή, ανταπέδωσαν κακά στον εαυτό τους.
- ¹⁰ Πείτε στον δίκαιο, ότι σ' αυτόν θα υπάρχει καλό· επειδή, θα φάει τον καρπό των έργων του.
- ¹¹ Αλλοίμονο στον άνομο! Σ' αυτόν θα υπάρχει κακό· επειδή, θα του γίνει η ανταπόδοση των χειρών του.
- ¹² Τον λαό μου, τον καταδυναστεύουν παιδάρια, και γυναίκες εξουσιάζουν επάνω του. Λαέ μου, οι οδηγοί σου σε κάνουν να πλανιέσαι, και καταστρέφουν τον δρόμο των βημάτων σου.
- ¹³ Ο Κύριος σηκώνεται για να δικάσει, και στέκεται για να κρίνει τούς λαούς.
- ¹⁴ Ο Κύριος θα μπει σε κρίση με τους πρεσβύτερους του λαού του, και με τους άρχοντές του· επειδή, εσείς έχετε καταφάει τον αμπελώνα· οι αρπαγές από τον φτωχό είναι μέσα στα σπίτια σας.
- ¹⁵ Γιατί καταδυναστεύετε τον λαό μου, και καταθλίβετε τα πρόσωπα των φτωχών; λέει ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων.
- ¹⁶ Και ο Κύριος λέει: Επειδή, οι θυγατέρες τής Σιών υπερηφανεύθηκαν, και περπατούν με υψωμένον τράχηλο, και με άσεμνα μάτια, περπατώντας τρυφηλά, και τρίζοντας με τα πόδια τους,
- ¹⁷ γι' αυτό, ο Κύριος θα φαλακρώσει την κορυφή τού κεφαλιού των θυγατέρων τής Σιών, και ο Κύριος θα ξεσκεπάσει τη ντροπή τους.
- ¹⁸ Κατά την ημέρα εκείνη, ο Κύριος θα αφαιρέσει τη δόξα των στολισμών που τρίζουν, και τα περιπλέγματα, και τους μηνίσκους,
- ¹⁹ τα περιδέραια, και τα βραχιόλια, και τις καλύπτρες,
- ²⁰ τα διχτυωτά επιθέματα του κεφαλιού, και τις περισκελίδες, και τα κεφαλόδεσμα, και τις μυροθήκες, και τα σκουλαρίκια,
- ²¹ τα δαχτυλίδια, και τους χαλκάδες της μύτης,
- ²² και τις ποικίλες στολές, και τα επανωφόρια, και τα περικαλύμματα, και τις τσάντες,
- ²³ τους καθρέφτες, και τα λεπτά λινά, και τις μίτρες, και τα ελαφρά καλοκαιρινά ενδύματα.
- ²⁴ Και αντί της γλυκιάς ευωδίας, θα είναι δυσωδία· και αντί για ζώνη, σχοινί· και αντί για ωραία κόμμωση, φαλάκρωμα· και αντί για επιστομάχιο ένδυμα, περίζωμα από σακί· ηλιόκαμα, αντί για ωραιότητα.
- ²⁵ Οι άνδρες σου θα πέσουν με μάχαιρα, και η δύναμή σου σε πόλεμο.
- ²⁶ Και οι πύλες της θα στενάζουν και θα πενθήσουν· κι αυτή θα κείται ερημωμένη επάνω στο έδαφος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Και κατά την ημέρα εκείνη, επτά γυναίκες θα πιάσουν έναν άνδρα, λέγοντας: Θα τρώμε το ψωμί μας, θα ντυνόμαστε τα ιμάτιά μας· μόνον ας αναφέρεται το όνομά σου επάνω μας, για να αφαιρέσεις τη ντροπή μας.

² Κατά την ημέρα εκείνη, ο κλάδος τού Κυρίου θα είναι ωραίος και ένδοξος, και ο καρπός τής γης εξάίρετος και ευφρόσυνος σ' εκείνους που θα έχουν διασωθεί από τον Ισραήλ·

³ και ο υπόλοιπος στη Σιών, κι αυτός που εναπέμεινε στην Ιερουσαλήμ, θα ονομαστεί άγιος, όλοι οι γραμμένοι ανάμεσα στους ζωντανούς στην Ιερουσαλήμ,

⁴ όταν ο Κύριος θα ξεπλύνει την ακαθαρσία των θυγατέρων τής Σιών, και θα καθαρίσει το αίμα τής Ιερουσαλήμ από μέσα της, με πνεύμα κρίσης, και με πνεύμα καύσης.

⁵ Και ο Κύριος θα δημιουργήσει επάνω σε κάθε τόπο τού βουνού Σιών, κι επάνω στις συνάξεις της, σύννεφο και καπνό την ημέρα, ενώ τη νύχτα λαμπρότητα φλογερής φωτιάς· επειδή, σε κάθε δόξα θα υπάρχει υπεράσπιση,

⁶ και θα υπάρχει σκηνή, για να επισκιάζει την ημέρα από καύμα, και για να είναι καταφύγιο και σκέπη από ανεμοζάλη και από βροχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΤΩΡΑ θα ψάλω στον αγαπημένο μου ένα τραγούδι τού αγαπητού μου για τον αμπελώνα του. Ο αγαπημένος μου είχε έναν αμπελώνα επάνω σε παχύτατο λόφο.

² Και τον έφραξε ολόγυρα, και συγκέντρωσε απ' αυτόν τις πέτρες, και τον φύτεψε με τα πλέον εκλεκτά κλήματα, και έκτισε στο μέσον του έναν πύργο, κι ακόμα κατασκεύασε μέσα σ' αυτόν ένα πατητήρι· και περίμενε να κάνει σταφύλια, αλλά έκανε αγριοστάφυλα.

³ Και τώρα, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, και άνδρες τού Ιούδα, κρίνετε, παρακαλώ, ανάμεσα σε μένα και στον αμπελώνα μου.

⁴ Τι ήταν δυνατόν να κάνω ακόμα στον αμπελώνα μου, και δεν του το έκανα σ' αυτόν; Γιατί, λοιπόν, ενώ περίμενα να κάνει σταφύλια, έκανε αγριοστάφυλα;

⁵ Τώρα, λοιπόν, θα σας αναγγείλω τι θα κάνω εγώ στον αμπελώνα μου· θα αφαιρέσω τον φραγμό του, και θα καταφαγωθεί· θα χαλάσω τον τοίχο του, και θα καταπατηθεί·

⁶ και θα τον κάνω έρημο· δεν θα κλαδευτεί ούτε θα σκαφτεί, αλλ' εκεί θα βλαστήσουν τριβόλια και αγκάθια· θα προστάξω ακόμα τα σύννεφα να μη βρέξουν επάνω του βροχή.

⁷ Αλλά, ο αμπελώνας τού Κυρίου των δυνάμεων είναι ο οίκος Ισραήλ, και οι άνδρες τού Ιούδα, το αγαπητό του φυτό· και περίμενε κρίση, εντούτοις, δέστε, καταδυνάστευση· δικαιοσύνη, εντούτοις, δέστε, κραυγή.

⁸ Ουαί σ' εκείνους, που ενώνουν σπίτι με σπίτι, και συνδέουν χωράφι με χωράφι, μέχρις ότου μη μείνει τόπος, ώστε να κατοικούν μόνοι τους στο μέσον τής γης!

⁹ Στα αυτιά μου, ο Κύριος των δυνάμεων, είπε: Βέβαια, πολλά σπίτια θα μείνουν ερημωμένα, μεγάλα και καλά, χωρίς κατοίκους·

¹⁰ ναι, δέκα στρέμματα αμπελώνα θα δώσουν ένα βαθ, και ο σπόρος ενός χομόρ θα δώσει ένα εφά.

¹¹ Ουαί σ' εκείνους που, καθώς σηκώνονται το πρωί, αναζητούν σίκερα· οι οποίοι εξακολουθούν μέχρι το βράδυ, μέχρις ότου τους ανάψει το κρασί!

¹² Και η κιθάρα και η λύρα, το τύμπανο και ο αυλός, και το κρασί, είναι στα συμπόσιά τους· αλλά, δεν παρατηρούν το έργο τού Κυρίου, και δεν θεωρούν την ενέργεια των χειρών του.

¹³ Γι' αυτό, ο λαός μου φέρθηκε σε αιχμαλωσία, επειδή δεν έχει επίγνωση· και οι έντιμοι

απ' αυτούς λιμοκτονούν, και το πλήθος τους καταξεράθηκε από δίψα.

14 Γι' αυτά ο άδης πλάτυνε τον εαυτό του, και άνοιξε υπέρμετρα το στόμα του· και η δόξα τους, και το πλήθος τους, και ο θόρυβός τους, κι αυτοί που εντρυφούν, θα κατέβουν σ' αυτόν.

15 Και ο κοινός άνθρωπος θα υποκύψει, και ο δυνατός θα ταπεινωθεί, και τα μάτια των ψηλών θα χαμηλώσουν.

16 Και ο Κύριος των δυνάμεων θα υψωθεί σε κρίση, και ο Άγιος Θεός θα αγιαστεί σε δικαιοσύνη.

17 Τότε, τα αρνιά θα βοσκηθούν σύμφωνα με τη συνήθειά τους, και οι ξένοι θα φάνε τους έρημους τόπους με τα παχιά.

18 Ουαί σ' εκείνους που σέρνουν την ανομία με σχοινιά ματαιότητας, και την αμαρτία σαν με λουριά άμαξας·

19 αυτοί που λένε: Ας σπεύσει, ας επιταχύνει το έργο του, για να δούμε· και η βουλή τού Αγίου τού Ισραήλ ας πλησιάσει κι ας έρθει, για να μάθουμε!

20 Ουαί σ' εκείνους που λένε το κακό καλό, και το καλό κακό· αυτοί που βάζουν το σκοτάδι για φως, και το φως για σκοτάδι· αυτοί που βάζουν το πικρό για γλυκό, και το γλυκό για πικρό!

21 Ουαί σε όσους είναι σοφοί στα μάτια τους, και φρόνιμοι στον εαυτό τους!

22 Ουαί σε όσους είναι δυνατοί για να πίνουν κρασί, και ισχυροί στο να ανακατεύουν σίκερα·

23 οι οποίοι δικαιώνουν τον παράνομο για δώρα, και το δίκιο τού δικαίου το αφαιρούν απ' αυτόν!

24 Γι' αυτό, όπως η γλώσσα τής φωτιάς κατατρώει το καλάμι, και το άχυρο αφανίζεται στη φλόγα, έτσι και η ρίζα τους θα γίνει σαν σαπίλα, και το άνθος τους θα ανέβει σαν σκόνη· επειδή, απέρριψαν τον νόμο τού Κυρίου των δυνάμεων, και καταφρόνησαν τον λόγο τού Αγίου τού Ισραήλ.

25 Γι' αυτό, ο θυμός τού Κυρίου άναψε ενάντια στον λαό του, και απλώνοντας το χέρι του εναντίον τους, τους πάταξε· και τα βουνά έτρεμαν, και τα πτώματά τους έγιναν σαν κοπριά στο μέσον των δρόμων. Σε όλα αυτά ο θυμός του δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.

26 Και θα υψώσει ένα σημείο στα έθνη, από μακριά, και θα συρίξει προς αυτά από την άκρη τής γης· και δέστε, θάρθουν γρήγορα, με βιασύνη·

27 κανένας ανάμεσά τους δεν θα αποκάμει ούτε θα προσκρούσει· κανένας δεν θα νυστάξει ούτε θα κοιμηθεί· ούτε η ζώνη τής οσφύος τους θα λυθεί ούτε το λουρί των υποδημάτων τους θα κοπεί·

28 τα βέλη των οποίων είναι οξέα, και όλα τα τόξα τους τεντωμένα· τα νύχια των αλόγων τους θα νομιστούν σαν σπινθηροβόλα πέτρα, και οι τροχοί των αμαξών τους σαν ανεμοστρόβιλος·

29 οι βρυχηθμοί τους θα είναι σαν λιονταριού· θα βρυχάζουν σαν σκύμνοι λιονταριού· ναι, θα βρυχάζουν, και θα αρπάζουν μαζί το θήραμα, και θα φύγουν· και δεν θα υπάρχει κανένας που να ελευθερώνει.

30 Και όταν κατά την ημέρα εκείνη βοήσουν εναντίον τους σαν βοή θάλασσας, θα κοιτάξουν στη γη, και δέστε, σκοτάδι, λύπη, και το φως σκοτίστηκε στον ουρανό της.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 6

ΚΑΤΑ τον χρόνο που πέθανε ο βασιλιάς Οζίας, είδα τον Κύριο να κάθεται επάνω σε έναν θρόνο ψηλό και υπερυψωμένο, και το κράσπεδό του γέμισε τον ναό.

² Από πάνω του στέκονταν Σεραφεΐμ, που το κάθε ένα είχε έξι φτερούγια· με τα δύο σκέπαζε το πρόσωπό του, και με τα άλλα δύο σκέπαζε τα πόδια του, και με τα υπόλοιπα δύο πετούσε.

³ Και το ένα έκραζε προς το άλλο, και έλεγε: Άγιος, άγιος, άγιος ο Κύριος των δυνάμεων· ολόκληρη η γη είναι πλήρης από τη δόξα του.

⁴ Και οι παραστάτες τής θύρας σείσθηκαν από τη φωνή εκείνου που έκραζε, και ο οίκος γέμισε από καπνό.

⁵ Τότε, είπα: Ω, ταλαίπωρος εγώ! Επειδή, χάθηκα· για τον λόγο ότι, είμαι άνθρωπος με ακάθαρτα χείλη, και κατοικώ ανάμεσα σε λαό με ακάθαρτα χείλη· επειδή, τα μάτια μου είδαν τον Βασιλιά, τον Κύριο των δυνάμεων.

⁶ Τότε, πέταξε προς εμένα ένα από τα Σεραφεΐμ, έχοντας στο χέρι του ένα κάρβουνο φωτιάς, που πήρε με τη λαβίδα από το θυσιαστήριο.

⁷ Και το άγγιξε στο στόμα μου, και είπε: Δες, αυτό άγγιξε τα χείλη σου· και η ανομία σου εξαλείφθηκε, και η αμαρτία σου καθαρίστηκε.

⁸ Και άκουσα τη φωνή τού Κυρίου, που έλεγε: Ποιον θα αποστείλω, και ποιος θα πάει για μας; Τότε, είπα: Νάμαι, εγώ, απόστείλέ με.

⁹ Και είπε: Πήγαινε, και πες σ' αυτό τον λαό: Με την ακοή θα ακούσετε, και δεν θα εννοήσετε· και βλέποντας θα δείτε, και δεν θα καταλάβετε·

¹⁰ η καρδιά αυτού τού λαού πάχυνε, και τα αυτιά τους έγιναν βαριά, και έκλεισαν τα μάτια τους, για να μη βλέπουν με τα μάτια τους, και ακούν με τα αυτιά τους, και καταλάβουν με την καρδιά τους, και επιστρέψουν και θεραπευθούν.

¹¹ Τότε, είπα: Κύριε, μέχρι πότε; Κι απάντησε: Μέχρις ότου ερημωθούν οι πόλεις, ώστε να μη υπάρχει κάτοικος, και τα σπίτια, ώστε να μη υπάρχει άνθρωπος, και η γη να ερημωθεί ολοκληρωτικά·

¹² και ο Κύριος απομακρύνει τους ανθρώπους, και γίνει μεγάλη εγκατάλειψη, στο μέσον τής γης.

¹³ Εντούτοις, θα μείνει σ' αυτή ακόμα ένα δέκατο, κι αυτό πάλι θα καταφαγωθεί· όπως η τερέβινθος και η βελανιδιά, που ο κορμός μένει σ' αυτά όταν κόβονται, έτσι το άγιο σπέρμα θα είναι ο κορμός της.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 7

ΚΑΙ στις ημέρες τού Άχαζ, γιου τού Ιωάθαμ, γιου τού Οζία, βασιλιά τού Ιούδα, ο Ρεσίν, ο βασιλιάς τής Συρίας, και ο Φεκά, ο γιος τού Ρεμαλία, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, ανέβηκαν στην Ιερουσαλήμ για να την πολεμήσουν· αλλά, δεν μπόρεσαν να την πολιορκήσουν.

² Και ανήγγειλαν στον οίκο τού Δαβίδ, λέγοντας: Η Συρία συμφώνησε μαζί με τον Εφραΐμ. Και η καρδιά τού Άχαζ, και η καρδιά τού λαού του κλονίστηκε, όπως τα δέντρα τού δάσους κλονίζονται από τον αέρα.

³ Τότε, ο Κύριος είπε στον Ησαΐα: Βγες τώρα έξω σε συνάντηση του Άχαζ, εσύ και ο Σεάρ-ιασούβ, ο γιος σου, στην άκρη του υδραγωγού τής άνω κολυμβητικής λίμνης, προς τον μεγάλο δρόμο τού χωραφίου τού γναφέα·

⁴ και πες του: Πρόσεχε να μένεις ήσυχος· να μη φοβηθείς ούτε να μικροψυχήσεις από τις δύο ουρές αυτών των δαυλών που καπνίζουν, για τον άγριο θυμό τού Ρεσίν και της Συρίας, και του γιου τού Ρεμαλία.

- ⁵ Επειδή, η Συρία, ο Εφραΐμ, και ο γιος τού Ρεμαλία, βουλευθήκαν κακή βουλή εναντίον σου, λέγοντας:
- ⁶ Ας ανέβουμε εναντίον τού Ιούδα, και ας τον στενοχωρήσουμε, και ας τον μοιραστούμε στον εαυτό μας, και ας βάλουμε έναν βασιλιά ανάμεσά του, τον γιο τού Ταβεήλ·
- ⁷ έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αυτό δεν θα σταθεί ούτε θα γίνει.
- ⁸ Επειδή, το κεφάλι τής Συρίας είναι η Δαμασκός, και το κεφάλι τής Δαμασκού ο Ρεσίν· και σε 65 χρόνια ο Εφραΐμ θα συντριφτεί, ώστε να μη είναι λαός.
- ⁹ Και το κεφάλι τού Εφραΐμ είναι η Σαμάρεια, και το κεφάλι τής Σαμάρειας ο γιος τού Ρεμαλία. Αν δεν πιστεύετε, σίγουρα δεν θα στερεωθείτε.
- ¹⁰ Και ο Κύριος μίλησε ακόμα στον Άχαζ, λέγοντας:
- ¹¹ Ζήτησε ένα σημάδι από τον Κύριο τον Θεό σου· ζήτησέ το είτε στο βάθος είτε στο ύψος άνω.
- ¹² Ο Άχαζ, όμως, είπε: Δεν θα ζητήσω ούτε θα πειράξω τον Κύριο.
- ¹³ Και ο Ησαΐας είπε: Μικρό πράγμα είναι για σας να βαρύνετε ανθρώπους, και θα βαρύνετε ακόμα και τον Θεό μου;
- ¹⁴ Γι' αυτό, ο ίδιος ο Κύριος θα σας δώσει ένα σημάδι· Δέστε, η παρθένος θα συλλάβει και θα γεννήσει γιο, και το όνομά του θα αποκληθεί Εμμανουήλ.
- ¹⁵ Θα φάει βούτυρο και μέλι, μέχρις ότου μάθει να απορρίπτει το κακό, και να διαλέγει το αγαθό.
- ¹⁶ Επειδή, πριν το παιδί μάθει να απορρίπτει το κακό, και να διαλέγει το αγαθό, η γη, που αποστρέφεται, θα εγκαταλειφθεί από τους δύο βασιλιάδες της.
- ¹⁷ Ο Κύριος θα φέρει επάνω σου, και επάνω στον λαό σου, και επάνω στην οικογένεια του πατέρα σου, ημέρες, που δεν είχαν έρθει αφότου χωρίστηκε ο Εφραΐμ από τον Ιούδα, διαμέσου τού βασιλιά τής Ασσυρίας.
- ¹⁸ Και κατά την ημέρα εκείνη, ο Κύριος θα συρίξει στις μύγες, που βρίσκονται στους έσχατους ποταμούς τής Αιγύπτου, και στις μέλισσες, που είναι στη γη τής Ασσυρίας·
- ¹⁹ και θάρθουν, και όλες θα αναπαυθούν επάνω στις ερημωμένες κοιλάδες, και στις τρύπες των βράχων, κι επάνω σε κάθε βάτο, κι επάνω σε κάθε ωραίο δέντρο.
- ²⁰ Και κατά την ίδια ημέρα, ο Κύριος θα ξυρίσει με το ξυράφι, που είναι μισθωμένο από την πέρα πλευρά του ποταμού, μαζί με τον βασιλιά τής Ασσυρίας, το κεφάλι, και τις τρίχες των ποδιών· θα αφαιρέσει ακόμα και το πηγούνι.
- ²¹ Και κατά την ημέρα εκείνη, ένας άνθρωπος που θα τρέφει μία δάμαλη και δύο πρόβατα,
- ²² από την αφθονία τού γάλακτος που θα δίνουν, θα τρώει βούτυρο· επειδή, θα τρώει βούτυρο και μέλι καθένας που εναπέμεινε στο μέσον τής γης.
- ²³ Και κατά την ημέρα εκείνη, κάθε τόπος, στον οποίο υπήρχαν 1.000 άμπελοι 1.000 ασημένιων νομισμάτων, θα είναι για τριβόλια και αγκάθια.
- ²⁴ Με βέλη και με τόξα θάρθουν εκεί· επειδή, ολόκληρη η γη θα γίνει τριβόλια και αγκάθια.
- ²⁵ Και κάθε βουνό γεωργημένο με δικέλλι, όπου δεν έχει έρθει φόβος από τριβόλια και αγκάθια, θα είναι για να στέλνονται εκεί βόδια, και για να καταπατιέται από πρόβατα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΚΑΙ ο Κύριος μου είπε: Πάρε για τον εαυτό σου έναν μεγάλο τόμο, και γράψε μέσα σ' αυτόν με γραφίδα ανθρώπου για τον Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ.

² Και πήρα κοντά μου πιστούς μάρτυρες, τον Ουρία τον ιερέα, και τον Ζαχαρία, τον γιο τού Ιεβερεχία.

- ³ Και ήρθα στην προφήτισσα, που συνέλαβε, και γέννησε γιο. Και ο Κύριος μου είπε: Να αποκαλέσεις το όνομά του, Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ·
- ⁴ επειδή, πριν το παιδί μάθει να προφέρει: Πατέρα μου, και μητέρα μου, τα πλούτη τής Δαμασκού, και τα λάφυρα της Σαμάρειας θα διαρπαχθούν, μπροστά στον βασιλιά τής Ασσυρίας.
- ⁵ Και ο Κύριος μου μίλησε ακόμα, λέγοντας:
- ⁶ Επειδή, ο λαός αυτός απέβαλε τα νερά τού Σιλωάμ, που έρρεαν ήσυχα, και χαίρεται στον Ρεσίν και στον γιο τού Ρεμαλία,
- ⁷ γι' αυτό, δες, ο Κύριος ανεβάξει εναντίον τους τα νερά τού ποταμού, τα δυνατά και τα πολλά, τον βασιλιά τής Ασσυρίας, και ολόκληρη τη δόξα του· και θα υπερβεί όλα τα αυλάκια του, και θα πλημμυρίσει όλες τις όχθες του·
- ⁸ και θα περάσει διαμέσου τού Ιούδα, θα πλημμυρίσει, και θα ξεχειλίσει, θα φτάσει μέχρι τον λαιμό· και το άπλωμα των πτερύγων του, θα γεμίσει το πλάτος τής γης σου, Εμμανουήλ.
- ⁹ Ενωθείτε, λαοί, και θα κατακοπείτε· και ακροαστείτε, όλοι εσείς που είστε στα έσχατα της γης· ζωστείτε, και θα κατακοπείτε· ζωστείτε και θα κατακοπείτε.
- ¹⁰ Βουλευθείτε βουλή, και θα ματαιωθεί· μιλήστε έναν λόγο, και δεν θα σταθεί· δεδομένου ότι, μαζί μας είναι ο Θεός.
- ¹¹ Επειδή, έτσι μου μίλησε ο Κύριος, με ισχυρό χέρι, και με δίδαξε να μη περπατάω στον δρόμο αυτού τού λαού, λέγοντας:
- ¹² Μη πείτε: Συνωμοσία, για κάθε τι που αυτός ο λαός θα πει: Συνωμοσία· και τον φόβο του, μη φοβηθείτε ούτε να τρομάξετε.
- ¹³ Τον Κύριο των δυνάμεων, αυτόν αγιάστε· κι αυτός ας είναι ο φόβος σας, κι αυτός ας είναι ο τρόμος σας.
- ¹⁴ Και θα είναι για αγιαστήριο· θα είναι, όμως, για πέτρα προσκόμματος και για βράχο πτώσης στους δύο οίκους Ισραήλ· για παγίδα και για βρόχους στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ.
- ¹⁵ Και πολλοί θα προσκόψουν επάνω σ' αυτά, και θα πέσουν, και θα συντριφτούν, και θα παγιδευτούν, και θα πιαστούν.
- ¹⁶ Δέσε τη μαρτυρία, σφράγισε τον νόμο ανάμεσα στους μαθητές μου.
- ¹⁷ Εγώ, όμως, θα περιμένω τον Κύριο, που κρύβει το πρόσωπό του από τον οίκο Ιακώβ, κι επάνω σ' αυτόν θα έχω την πεποίθησή μου.
- ¹⁸ Δέστε, εγώ και τα παιδιά, που μου έδωσε ο Κύριος, για σημεία και για τεράστια πράγματα στον Ισραήλ από τον Κύριο των δυνάμεων, που κατοικεί στο όρος Σιών.
- ¹⁹ Και όταν σας πουν: Ρωτήστε εκείνους που έχουν πνεύμα μαντείας, και τους νεκρομάντεις, αυτούς που μορμυρίζουν και ψιθυρίζουν, να αποκριθείτε: Ο λαός δεν θα ρωτήσει τον Θεό του; Θα προστρέξει στους νεκρούς για τους ζωντανούς;
- ²⁰ Στον νόμο και στη μαρτυρία· αν δεν μιλούν σύμφωνα μ' αυτό τον λόγο, σίγουρα δεν υπάρχει φως μέσα τους.
- ²¹ Και θα περάσουν μέσα απ' αυτή τη γη σκληρά καταπονημένοι, και υποφέροντας από πείνα· και όταν πεινάσουν, θα αγανακτούν, και θα κακολογούν τον βασιλιά τους και τον Θεό τους, και θα σηκώσουν τα μάτια προς τα επάνω.
- ²² Έπειτα, θα κοιτάζουν στη γη, και δέστε, ταραχή και σκοτάδι, θάμπωμα αγωνίας· και θα εκβληθούν έξω στο σκοτάδι.

Δεν θα είναι, όμως, τέτοιο θάμπωμα στη θλιμμένη γη· στους προηγούμενους καιρούς εξουθένησε τη γη Ζαβουλών, και τη γη Νεφθαλείμ· ενώ στους κατοπινούς έκανε ένδοξα τα μέρη προς τον δρόμο της θάλασσας, πέρα από τον Ιορδάνη, τη Γαλιλαία των εθνών.

² Ο λαός, που περπατούσε μέσα σε σκοτάδι, είδε ένα μεγάλο φως· σ' αυτούς που κάθονταν σε γη σκιάς θανάτου, φως έλαμψε επάνω τους.

³ Πολλαπλασίασες το έθνος, του αύξησες τη χαρά· χαίρονται μπροστά σου σαν τη χαρά τού θερισμού, όπως αγάλλονται αυτοί που διαμοιράζονται τα λάφυρα.

⁴ Επειδή, εσύ σύντριψες τον ζυγό τού φορτίου του, και τη ράβδο τού ώμου του, και τη μάστιγα εκείνου που τον καταδυνάστευε, όπως στην ημέρα τού Μαδιάμ.

⁵ Επειδή, κάθε περικνημίδα πολεμιστή που μάχεται με θόρυβο, και κάθε στολή κυλισμένη σε αίματα θα είναι για καύση και υλικό φωτιάς.

⁶ Επειδή, παιδί γεννήθηκε σε μας, γιος δόθηκε σε μας· και η εξουσία θα είναι επάνω στον ώμο του· και το όνομά του θα αποκληθεί: Θαυμαστός, Σύμβουλος, Ισχυρός Θεός, Πατέρας τού Μέλλοντα Αιώνα, Άρχοντας Ειρήνης.

⁷ Στην αύξηση της εξουσίας του και της ειρήνης δεν θα υπάρχει τέλος, επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, κι επάνω στη βασιλεία του, για να τη διατάξει, και να τη στερεώσει, με κρίση και δικαιοσύνη, από τώρα και μέχρι τον αιώνα. Ο ζήλος τού Κυρίου των δυνάμεων θα το εκτελέσει.

⁸ Ο ΚΥΡΙΟΣ έστειλε λόγο ενάντια στον Ιακώβ, και έπεσε επάνω στον Ισραήλ.

⁹ Και ολόκληρος ο λαός θα το γνωρίσει, ο Εφραΐμ και ο κάτοικος της Σαμάρειας, που λένε υπερήφανα και με έπαρση καρδιάς:

¹⁰ Οι πλίθες έπεσαν, εμείς όμως θα κτίσουμε με πελεκητές πέτρες· οι συκομουριές κόπηκαν, εμείς όμως θα τις αλλάξουμε με κέδρους.

¹¹ Γι' αυτό, ο Κύριος θα σηκώσει τούς εχθρούς τού Ρεσίν εναντίον του, και θα συνενώσει τούς πολεμίους του·

¹² τους Συρίους από μπροστά, και τους Φιλισταίους από πίσω· και θα καταφάνε τον Ισραήλ με ανοιχτό στόμα. Σε όλα αυτά ο θυμός τού Κυρίου δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.

¹³ Εντούτοις, ο λαός δεν επιστρέφει σ' εκείνον που τον πάταξε ούτε ζητούν τον Κύριο των δυνάμεων.

¹⁴ Γι' αυτό, ο Κύριος θα αποκόψει από τον Ισραήλ κεφάλι και ουρά, κλαδί και σπάρτο, σε μια ημέρα.

¹⁵ Ο πρεσβύτερος και ο έντιμος, αυτός είναι το κεφάλι, και ο προφήτης που διδάσκει ψέματα, αυτός είναι η ουρά.

¹⁶ Επειδή, αυτοί που μακαρίζουν αυτόν τον λαό, τον πλανούν· κι αυτοί που μακαρίζονται απ' αυτούς, αφανίζονται.

¹⁷ Γι' αυτό, ο Κύριος δεν θα ευφρανθεί στους νεανίσκους τους ούτε θα ελεήσει τους ορφανούς και τις χήρες τους· επειδή, όλοι είναι υποκριτές και κακοποιοί, και κάθε στόμα μιλάει με ασέβεια. Σε όλα αυτά ο θυμός του δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.

¹⁸ Επειδή, η ανομία αφανίζει όπως η φωτιά, που κατατρώει τα τριβόλια και τα αγκάθια, κι αυτό που ανάβει φλόγα στα πυκνότατα του δάσους· κι αυτά θα ανέβουν σε στήλη καπνού που περιτυλίγεται.

¹⁹ Από τον θυμό τού Κυρίου των δυνάμεων η γη σκοτίστηκε, και ο λαός θα είναι σαν υλικό φωτιάς· άνθρωπος δεν θα ελεήσει τον αδελφό του.

²⁰ Και θα αρπάξει στα δεξιά, όμως θα πεινάσει· και θα φάει στα αριστερά, όμως δεν θα

χορτάσει· κάθε άνθρωπος θα φάει τη σάρκα τού βραχίονά του·

²¹ ο Μανασσής τον Εφραΐμ, και ο Εφραΐμ τον Μανασσή· αυτοί μάλιστα θα είναι μαζί εναντίον τού Ιούδα. Σε όλα αυτά, ο θυμός του δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 10

Αλλοίμονο σ' αυτούς που ψηφίζουν ψηφίσματα άδικα, και στους γραμματείς που γράφουν καταδυνάστευση·

² για να στερήσουν αυτόν που έχει ανάγκη από την κρίση, και για να αρπάξουν το δίκιο των φτωχών τού λαού μου, για να γίνουν οι χήρες λάφυρό τους, και να γυμνώσουν τους ορφανούς!

³ Και τι θα κάνετε κατά την ημέρα τής επίσκεψης, και κατά τον όλεθρο που θάρθει από μακριά; Σε ποιον θα προστρέξετε για βοήθεια; Και πού θα αφήσετε τη δόξα σας,

⁴ παρά στο ότι θα υποκύψουν στα δεσμά, και θα πέσουν από κάτω από τους φονευμένους; Και σε όλα αυτά ο θυμός τού Κυρίου δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.

⁵ ΟΥΑΙ στον Ασσύριο, τη ράβδο τού θυμού μου, αν και η μάστιγα στο χέρι του είναι η οργή μου!

⁶ Θα τον στείλω ενάντια σε ένα υποκριτικό έθνος, και θα του δώσω προσταγή εναντίον τού λαού τού θυμού μου, για να λαφυραγωγήσει λάφυρα, και να λεηλατήσει λεηλασία, και να τους καταπατήσει σαν τη λάσπη των δρόμων.

⁷ Εντούτοις, αυτός δεν καταλαβαίνει έτσι, και η καρδιά του δεν σκέφτεται έτσι· αλλά, στην καρδιά του σκέφτεται τούτο, να καταστρέψει και να εξολοθρεύσει έθνη, όχι λίγα.

⁸ Επειδή, λέει: «Οι άρχοντές μου δεν είναι όλοι βασιλιάδες;

⁹ Δεν είναι η Χαλάνη σαν τη Χαρχεμής; Δεν είναι η Αιμάθ σαν την Αρφάδ; Δεν είναι η Σαμάρεια σαν τη Δαμασκό;

¹⁰ Όπως το χέρι μου κατακράτησε τα βασίλεια των ειδώλων, που τα γλυπτά τους είχαν περισσότερη ισχύ παρά εκείνα τής Ιερουσαλήμ και της Σαμάρειας,

¹¹ δεν θα κάνω όπως έκανα στη Σαμάρεια και στα είδωλά της, έτσι και στην Ιερουσαλήμ και στα είδωλά της;».

¹² Γι' αυτό, αφού ο Κύριος εκτελέσει ολόκληρο το έργο του επάνω στο βουνό Σιών κι επάνω στην Ιερουσαλήμ, θα παιδεύσω, λέει, τον καρπό τής υψωμένης καρδιάς τού βασιλιά τής Ασσυρίας, και την αλαζονεία των ψηλών ματιών του.

¹³ Επειδή, λέει: «Με τη δύναμη του χεριού μου το έκανα, και με τη σοφία μου, επειδή είμαι συνετός· και μετακίνησα τα όρια των λαών, και διάρπαξα τους θησαυρούς τους, και καθαίρεσα, ως ισχυρός, αυτούς που κάθονται σε ύψος·

¹⁴ και το χέρι μου βρήκε, σαν σε φωλιά, τα πλούτη των λαών· και καθώς κάποιος μαζεύει αφημένα αυγά, έτσι συγκέντρωσα εγώ ολόκληρη τη γη· και κανένας δεν κούνησε φτερούγα ή άνοιξε στόμα ή ψιθύρισε».

¹⁵ Θα μπορούσε να καυχηθεί η αξίνα ενάντια σ' αυτόν που κόβει μ' αυτή; Θα μπορούσε να κομπάσει το πριόνι ενάντια σ' αυτόν που το κινεί; Σαν να μπορούσε να κινηθεί η ράβδος ενάντια σ' αυτούς που την υψώνουν· σαν να μπορούσε το μπαστούνι να υψώσει τον εαυτό του σαν να μη είναι ξύλο.

¹⁶ Γι' αυτό, ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θα αποστείλει στους παχείς του ισχύνητα· και κάτω από τη δόξα του θα ανάψει καύση, σαν μια καύση φωτιάς.

¹⁷ Και το φως τού Ισραήλ θα γίνει φωτιά, και ο δικός του Άγιος φλόγα· και θα κάψει και θα

καταφάει τα αγκάθια του και τα τριβόλια του σε μια ημέρα·

18 και θα αφανίσει τη δόξα τού δάσους του, και του καρποφόρου χωραφίου του, από ψυχή μέχρι σάρκα· και θα είναι όπως όταν ένας σημαιοφόρος λειποψυχεί.

19 Και το υπόλοιπο των δέντρων τού δάσους του θα είναι ευάριθμο, ώστε ένα παιδί να τα καταγράψει.

20 Και κατά την ημέρα εκείνη, το υπόλοιπο του Ισραήλ, και οι διασωσμένοι τού οίκου Ιακώβ, δεν θα επιστηρίζονται πια σ' αυτόν που τους πάταξε, αλλά θα επιστηρίζονται στον Κύριο, τον Άγιο του Ισραήλ, με αλήθεια.

21 Το υπόλοιπο θα επιστρέψει, το υπόλοιπο του Ιακώβ, προς τον ισχυρό Θεό.

22 Επειδή, αν και ο λαός σου, ο Ισραήλ, είναι σαν την άμμο τής θάλασσας, απ' αυτούς ένα υπόλοιπο θα επιστρέψει· η κατανάλωση που αποφασίστηκε θα συντελεστεί με δικαιοσύνη.

23 Επειδή, ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων, θα κάνει κατανάλωση, βέβαια προσδιορισμένη, στο μέσον ολόκληρης της γης.

24 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων: Λαέ μου, ο οποίος κατοικείς στη Σιών, μη φοβηθείς από τον Ασσύριο· θα σε πατάξει με ράβδο, και θα σηκώσει τη βακτηρία του εναντίον σου σύμφωνα με τον τρόπο τής Αιγύπτου·

25 επειδή, ακόμα λίγο, και η οργή θα σταματήσει· και ο θυμός μου θα είναι σε όλεθρο εκείνων.

26 Και ο Κύριος των δυνάμεων θα σηκώσει επάνω του μάστιγα, σύμφωνα με την πληγή τού Μαδιάμ στον βράχο Ωρήβ· και καθώς η ράβδος του υψώθηκε επάνω στη θάλασσα, έτσι θα την υψώσει, σύμφωνα με τον τρόπο τής Αιγύπτου.

27 Και κατά την ημέρα εκείνη, το φορτίο του θα αφαιρεθεί από τον ώμο σου, και ο ζυγός του από τον τράχηλό σου, και ο ζυγός θα συντριφτεί εξαιτίας τού χρίσματος.

28 Αυτός ήρθε στην Αϊάθ, πέρασε στη Μιγρών· στη Μιχμάς θα βάλει τα σκεύη του·

29 διάβηκαν το πέρασμα· κατέλυσαν στη Γεβά· η Ραμά τρόμαξε· η Γαβαά τού Σαούλ έφυγε.

30 Ύψωσε τη φωνή σου, θυγατέρα τής Γαλλείμ· φτωχή Αναθώθ, κάν' την να ακουστεί στη Λαισά.

31 Η Μαδμηνά μετατοπίστηκε· οι κάτοικοι της Γεβεΐμ έφυγαν μαζί.

32 Και κατά την ημέρα εκείνη θα μείνει στη Νωβ, θα σείσει το χέρι του ενάντια στο βουνό τής θυγατέρας τής Σιών, ενάντια στον λόφο τής Ιερουσαλήμ.

33 Δες, ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θα κόψει τα κλαδιά με τρομερό κρότο· και οι υψωμένοι θα συντριφτούν, και οι υπερήφανοι θα ταπεινωθούν.

34 Και θα κόψει με σίδερο τα πυκνά τού δάσους, και ο Λίβανος θα πέσει διαμέσου ενός ισχυρού.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 11

ΚΑΙ θα βγει ράβδος από τον κορμό τού Ιεσσαί, και κλάδος θα ανέβει από τις ρίζες του·

2 και το πνεύμα τού Κυρίου θα αναπαυθεί επάνω του, πνεύμα σοφίας και σύνεσης, πνεύμα βουλής και δύναμης, πνεύμα γνώσης και φόβου τού Κυρίου·

3 και θα τον κάνει οξυδερκή στον φόβο τού Κυρίου, ώστε δεν θα κρίνει σύμφωνα με τη θεωρία των ματιών του ούτε θα ελέγχει σύμφωνα με την ακρόαση των αυτιών του·

4 αλλά, θα κρίνει τους φτωχούς με δικαιοσύνη, και θα υπερασπίζεται τους ταπεινούς τής γης με ευθύτητα· και θα πατάξει τη γη με τη ράβδο τού στόματός του, και με την πνοή των χειλέων του θα θανατώνει τον ασεβή.

- ⁵ Και η ζώνη τής οσφύος του θα είναι δικαιοσύνη, και η ζώνη των πλευρών του πίστη.
- ⁶ Και ο λύκος θα συγκατοικεί μαζί με το αρνί, και η λεοπάρδαλη θα αναπαύεται μαζί με το κατσικάκι· και το μοσχάρι και το λιονταράκι και τα σιτευτά μαζί, και ένα μικρό παιδί θα τα οδηγεί.
- ⁷ Και η δάμαλη και η αρκούδα θα βόσκουν μαζί, τα παιδιά τους θα αναπαύονται μαζί, και το λιοντάρι θα τρώει άχυρο, όπως το βόδι.
- ⁸ Και το παιδί που θηλάζει θα παίζει στην τρύπα τής έχιδνας, και το απογαλακτισμένο παιδί θα βάλει το χέρι του στη φωλιά τής οχιάς.
- ⁹ Δεν θα κακοποιούν ούτε θα φθείρουν σε όλο το άγιό μου βουνό· επειδή, η γη θα είναι πλήρης τής γνώσης τού Κυρίου, όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα.
- ¹⁰ Και κατά την ημέρα εκείνη, προς τη ρίζα του Ιεσσαί, η οποία θα στέκεται σημαία των λαών, σ' αυτόν θα προστρέξουν τα έθνη, και η ανάπαυσή του θα είναι δόξα.
- ¹¹ Και κατά την ημέρα εκείνη ο Κύριος θα βάλει το χέρι του πάλι, μια δεύτερη φορά, για να αναλάβει το υπόλοιπο του λαού του, που θα μείνει, από την Ασσυρία, και από την Αίγυπτο, και από την Παθρώς, και από την Αιθιοπία, και από το Ελάμ, και από τη Σεναάρ, και από την Αιμάθ, και από τα νησιά της θάλασσας.
- ¹² Και θα υψώσει σημαία στα έθνη, και θα συγκεντρώσει τούς απορριμμένους τού Ισραήλ, και θα συναθροίσει τούς διασκορπισμένους τού Ιούδα από τις τέσσερις γωνίες τής γης.
- ¹³ Και ο φθόνος τού Εφραΐμ θα αφαιρεθεί, κι αυτοί που εχθρεύονται τον Ιούδα θα αποκοπούν· ο Εφραΐμ δεν θα φθονεί τον Ιούδα, και ο Ιούδας δεν θα θλίβει τον Εφραΐμ.
- ¹⁴ Αλλά, θα ορμήσουν εναντίον των ορίων των Φιλισταίων προς τη δύση· θα λεηλατήσουν και τους γιους τής ανατολής, όλους μαζί· θα βάλουν το χέρι τους επάνω στον Εδώμ και τον Μωάβ· και οι γιοι τού Αμμών θα υποταχθούν σ' αυτούς.
- ¹⁵ Και ο Κύριος θα καταξεράνει τη γλώσσα τής Αιγυπτιακής θάλασσας· και με τον βίαιο αυτόν άνεμο θα σείσει το χέρι του επάνω στον ποταμό, και θα τον πατάξει σε επτά ρεύματα, και θα κάνει να διαβαίνουν με υποδήματα.
- ¹⁶ Και θα είναι ένας πλατύς δρόμος στο υπόλοιπο του λαού του, το οποίο θα μείνει, από την Ασσυρία· όπως ήταν στον Ισραήλ, κατά την ημέρα που ανέβηκε από την Αίγυπτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Και κατά την ημέρα εκείνη θα πεις: Κύριε, θα σε δοξολογήσω· επειδή, αν και οργίστηκες εναντίον μου, ο θυμός σου στράφηκε, και με παρηγόρησες.

- ² Δέστε, ο Θεός είναι η σωτηρία μου· θα έχω θάρρος, και δεν θα φοβάμαι· επειδή, ο Κύριος ο Θεός είναι η δύναμή μου, και το τραγούδι· και στάθηκε η σωτηρία μου.
- ³ Και θα αντλήσετε νερό με ευφροσύνη από τις πηγές τής σωτηρίας.
- ⁴ Και κατά την ημέρα εκείνη θα πείτε: Δοξολογείτε τον Κύριο, επικαλείστε το όνομά του, κάντε γνωστά τα έργα του στα έθνη, να θυμάστε ότι υψώθηκε το όνομά του.
- ⁵ Να ψάλλετε στον Κύριο· επειδή έκανε ένδοξα πράγματα· είναι γνωστό σε όλη τη γη.
- ⁶ Αγάλλου και ευφραίνου, κάτοικε της Σιών· επειδή, ο Άγιος του Ισραήλ είναι μέγας ανάμεσά σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Η ΟΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΒΑΒΥΛΩΝΑ, ΠΟΥ ΕΙΔΕ Ο ΗΣΑ.Ι.ΑΣ, Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΑΜΩΣ.

- ² Σηκώστε σημαία επάνω στο ψηλό βουνό, υψώστε προς αυτούς τη φωνή, κινήστε το χέρι για να μπουν μέσα στις πύλες των αρχόντων.
- ³ Εγώ πρόσταξα τους διορισμένους μου, μάλιστα φώναξα τους δυνατούς μου, για να εκτελέσουν τον θυμό μου, αυτούς που χαίρουν στη δόξα μου.
- ⁴ Φωνή πλήθους επάνω στα βουνά σαν μεγάλου λαού· θορυβώδης φωνή των συγκεντρωμένων βασιλείων των εθνών· ο Κύριος των δυνάμεων επισκέπτεται τον στρατό της μάχης.
- ⁵ Έρχονται από μακρινή γη, από τα πέρατα του ουρανού, ο Κύριος και τα όπλα της αγανάκτησής του, για να αφανίσουν ολόκληρη τη γη.
- ⁶ Ολολύζετε, επειδή η ημέρα του Κυρίου πλησίασε· θάρθει σαν όλεθρος από τον Παντοδύναμο.
- ⁷ Γι' αυτό, όλα τα χέρια θα παραλύσουν, και κάθε καρδιά ανθρώπου θα διαλυθεί.
- ⁸ Και θα τρομάξουν· πόνοι και θλίψεις θα τους κατακυριεύσουν· θα είναι μέσα σε πόνο, σαν αυτή που γεννάει· θα μείνουν εκστατικοί ο ένας προς τον άλλον· τα πρόσωπά τους θα είναι φλογισμένα.
- ⁹ Δέστε, η ημέρα τού Κυρίου έρχεται, σκληρή, και γεμάτη από θυμό και φλογερή οργή, για να κάνει τη γη έρημη, και θα εξαλείψει απ' αυτή τους αμαρτωλούς της.
- ¹⁰ Επειδή, τα αστέρια τού ουρανού και οι αστερισμοί του δεν θα δώσουν το φως τους· ο ήλιος θα σκοτεινιάσει στην ανατολή του, και το φεγγάρι δεν θα εκπέμψει το φως του.
- ¹¹ Και θα παιδεύσω τον κόσμο για την κακία του, και τους ασεβείς για την ανομία τους· και θα σταματήσω τον κομπασμό των υπερήφανων, και θα ταπεινώσω την υψηλοφροσύνη των φοβερών.
- ¹² Θα κάνω έναν άνθρωπο περισσότερο πολύτιμον από καθαρό χρυσάφι· μάλιστα, έναν άνθρωπο περισσότερο από το χρυσάφι τού Οφείρ.
- ¹³ Γι' αυτό, θα ταράξω τούς ουρανούς, και η γη θα σειστεί από τον τόπο της, στον θυμό τού Κυρίου των δυνάμεων, και κατά την ημέρα τής φλογερής οργής του.
- ¹⁴ Και θα είναι σαν ζαρκαδάκι που το κυνηγούν, και σαν εγκαταλειμμένο πρόβατο· κάθε ένας θα στρέφεται στον λαό του, και κάθε ένας θα φεύγει στον τόπο του.
- ¹⁵ Κάθε ένας που έχει βρεθεί, θα διαπεραστεί· και όλοι οι συγκεντρωμένοι θα πέσουν με μάχαιρα.
- ¹⁶ Και τα παιδιά τους θα τα συντρίψουν μπροστά τους· τα σπίτια τους θα τα λεηλατήσουν, και τις γυναίκες τους θα τις βιάσουν.
- ¹⁷ Δέστε, θα ξεσηκώσω τους Μήδους εναντίον τους, οι οποίοι δεν θα σκεφθούν το ασήμι· και στο χρυσάφι δεν θα ευχαριστηθούν σ' αυτό·
- ¹⁸ αλλά τα τόξα τους θα συντρίψουν τούς νεανίσκους· και δεν θα ελεήσουν τον καρπό τής κοιλιάς· το μάτι τους δεν θα λυπηθεί παιδιά.
- ¹⁹ Και η Βαβυλώνα, η δόξα των βασιλείων, το ένδοξο καύχημα των Χαλδαίων, θα είναι όπως όταν ο Θεός είχε καταστρέψει τα Σόδομα και τα Γόμορρα·
- ²⁰ ουδέποτε θα κατοικηθεί ούτε θα κατασκηνωθεί από γενεά σε γενεά· ούτε Άραβες θα στήσουν τις σκηνές τους εκεί ούτε ποιμένες θα αναπαύονται εκεί·
- ²¹ αλλά, εκεί θα αναπαύονται θηρία· και τα σπίτια τους θα είναι γεμάτα από ζώα που ολολύζουν· και στρουθοκάμηλοι θα κατοικούν εκεί, και σάτυροι θα χορεύουν εκεί·
- ²² και οι αίλουροι θα φωνάζουν μέσα στα ερημωμένα σπίτια τους, και τσακάλια στα παλάτια τής απόλαυσής τους· και ο καιρός της πλησιάζει νάρθει, και οι ημέρες της δεν θα μακρύνουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Επειδή, ο Κύριος θα ελεήσει τον Ιακώβ, θα εκλέξει ακόμα και τον Ισραήλ, και θα τους εγκαταστήσει στη γη τους· και οι ξένοι θα ενωθούν μαζί τους, και θα προσκολληθούν στον οίκο τού Ιακώβ.

² Και οι λαοί θα τους πάρουν και θα τους φέρουν στον τόπο τους· και ο οίκος τού Ισραήλ θα τους κληρονομήσει στη γη τού Κυρίου για δούλους και δούλες· και θα είναι δικοί τους αιχμάλωτοι εκείνοι που τους είχαν αιχμαλωτίσει, και θα γίνουν κύριοι εκείνων που τους είχαν καταθλίψει.

³ Και κατά την ημέρα που ο Κύριος θα σε αναπαύσει από τη θλίψη σου, και από τον φόβο σου, και από τη σκληρή σου δουλεία, στην οποία ήσουν καταδουλωμένος,

⁴ θα μεταχειριστείς αυτή την παροιμία ενάντια στον βασιλιά τής Βαβυλώνας, λέγοντας: Πώς παύθηκε ο καταδυνάστης! Πώς παύθηκε η φορολόγος τού χρυσαφιού!

⁵ Ο Κύριος σύντριψε τη ράβδο των ασεβών, το σκήπτρο των δυναστών.

⁶ Αυτός που με θυμό χτυπάει τον λαό με ακατάπαυστο χτύπημα, αυτός που με οργή δεσπάζει επάνω στα έθνη, καταδιώκεται, και δεν υπάρχει κανένας που να εμποδίζει.

⁷ Όλη η γη αναπαύεται, ησυχάζει· εκφωνούν τραγούδια αγαλλίασης.

⁸ Χαίρουν σε σένα και τα ελάτια, οι κέδροι τού Λιβάνου, που λένε: Αφότου εσύ κοιμήθηκες, δεντροκόπος δεν ανέβηκε εναντίον μας.

⁹ Ο άδης από κάτω κινήθηκε για σένα, για να συναντήσει τον ερχομό σου· για σένα ξεσήκωσε τους νεκρούς, όλους τούς ηγεμόνες τής γης· σήκωσε από τους θρόνους τους όλους τους βασιλιάδες των εθνών.

¹⁰ Όλοι αυτοί θα αποκριθούν και θα σου πουν: Κι εσύ έγινες αδύνατος όπως κι εμείς; Έγινες όμοιος με μας;

¹¹ Ο κομπασμός σου φέρθηκε κάτω στον τάφο, και ο θόρυβος των μουσικών σου οργάνων· το σκουλήκι είναι στρωμένο από κάτω σου, και τα σκουλήκια σε σκεπάζουν·

¹² πώς έπεσες από τον ουρανό, Εωσφόρε, γιε τής αυγής! Συντρίφτηκες καταγής, εσύ που καταπατούσες τα έθνη!

¹³ Εσύ έλεγες στην καρδιά σου: «Θα ανέβω στον ουρανό, θα υψώσω τον θρόνο μου πιο πάνω από τα αστέρια τού Θεού· και θα καθήσω επάνω στο βουνό τής σύναξης, προς τα μέρη τού βορρά·

¹⁴ θα ανέβω επάνω στα ύψη των σύννεφων· θα είμαι όμοιος με τον Ύψιστο».

¹⁵ Όμως, θα κατέβεις στον άδη, στα βάθη τού λάκκου.

¹⁶ Αυτοί που σε βλέπουν, θα ατενίσουν σε σένα, θα σε παρατηρούν, λέγοντας: «Αυτός είναι ο άνθρωπος, που έκανε τη γη να τρέμει, που έσειε τα βασίλεια;

¹⁷ Αυτός που ερήμωνε την οικουμένη, και κατέστρεφε τις πόλεις της; Αυτός που δεν απέλυε τους φυλακισμένους του στα σπίτια τους;».

¹⁸ Όλοι οι βασιλιάδες των εθνών, όλοι αναπαύονται σε δόξα, κάθε ένας στο παλάτι του·

¹⁹ εσύ, όμως, απορρίφθηκες από τον τάφο σου σαν αηδιαστικό κλαδί, σαν ιμάτιο ανθρώπων τρυπημένων, φονευμένων με μάχαιρα, που κατεβαίνουν στις πέτρες τού λάκκου· σαν πτώμα που καταπατιέται.

²⁰ Δεν θα ενωθείς μαζί τους σε ενταφιασμό, επειδή αφάνισες τη γη σου, φόνευσες τον λαό σου· το σπέρμα των κακοποιών ουδέποτε θα ονομαστεί.

²¹ Ετοιμάστε σφαγή στα παιδιά του εξαιτίας τής ανομίας των πατέρων τους, για να μη σηκωθούν και κληρονομήσουν τη γη, και γεμίσουν το πρόσωπο της οικουμένης από πόλεις.

²² Επειδή, θα σηκωθώ εναντίον τους, λέει ο Κύριος των δυνάμεων· και θα εξαλείψω από

τη Βαβυλώνα το όνομα, και το υπόλοιπο, και γιο, και εγγονό, λέει ο Κύριος·

²³ και θα την κάνω κληρονομιά αχινών, και λίμνες νερών· και θα τη σαρώσω με το σάρωτρο της απώλειας, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

²⁴ Ο Κύριος των δυνάμεων ορκίστηκε, λέγοντας: Όπως θέλησα, έτσι θα γίνει, εξάπαντος· και όπως αποφάσισα, έτσι θα μείνει,

²⁵ να συντρίψω τον Ασσύριο στη γη μου, και να τον καταπατήσω επάνω στα βουνά μου· τότε, ο ζυγός του θα σηκωθεί απ' αυτούς, και το φορτίο του θα αφαιρεθεί από τους ώμους τους.

²⁶ Αυτή είναι η βουλή, που είναι αποφασισμένη ενάντια σε ολόκληρη τη γη· κι αυτό είναι το χέρι το απλωμένο επάνω σε όλα τα έθνη.

²⁷ Επειδή, ο Κύριος των δυνάμεων αποφάσισε, και ποιος θα το αναιρέσει; Και το χέρι του απλώθηκε, και ποιος θα το αποστρέψει;

²⁸ Κατά τον χρόνο που πέθανε ο βασιλιάς Άχαζ, έγινε τούτη η όραση:

²⁹ Μη χαίρε, ολόκληρη η Παλαιστίνη, επειδή συντρίφτηκε η ράβδος εκείνου που σε πάταξε· για τον λόγο ότι, από τη ρίζα τού φιδιού θα βγει έχιδνα, και ο καρπός της θα είναι ένα φλογερό φίδι που πετάει.

³⁰ Και οι πρωτότοκοι του φτωχού θα τραφούν, κι αυτοί που έχουν ανάγκη θα αναπαύονται με ασφάλεια· και θα θανατώσω τη ρίζα σου με πείνα, και θα φονεύσω το υπόλοιπό σου.

³¹ Ολόλυζε, ω πύλη, βόα, ω πόλη· χάθηκες, ω Παλαιστίνη ολόκληρη· επειδή, έρχεται καπνός από τον βορρά, και ούτε ένας δεν θα λείψει από την εκστράτευσή του, στους καθορισμένους καιρούς.

³² Και ποια απόκριση θα δοθεί στους πρεσβευτές των εθνών; Ότι ο Κύριος θεμελίωσε τη Σιών, και σ' αυτήν θα ελπίζουν οι φτωχοί τού λαού του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 15

Η ΟΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΜΩΑΒ. Επειδή, η Αρ τού Μωάβ πορθήθηκε τη νύχτα, και αφανίστηκε· επειδή, η Κιρ τού Μωάβ πορθήθηκε τη νύχτα, και αφανίστηκε·

² ανέβηκε στο σπίτι, και στη Δαιβών, τους ψηλούς τόπους, για να κλάψει· ο Μωάβ θα ολολύξει για τη Νεβώ, και για τη Μεδεβά· όλα τα κεφάλια θα φαλακρωθούν, κάθε γένη θα ξυριστεί.

³ Στους δρόμους τους θα είναι περιζωσμένοι με σάκους· επάνω στις ταράτσες τους, και στις πλατείες τους όλοι θα ολολύξουν με μεγάλον κλαυθμό·

⁴ και η Εσεβών θα βοά, και η Ελεαλή· η βοή τους θα ακουστεί μέχρι την Ιασσά· γι' αυτό, οι οπλοφόροι άνδρες τού Μωάβ θα ολολύξουν· η ψυχή τους θα ολολύξει γι' αυτούς.

⁵ Η καρδιά μου θα αναβοήσει για τον Μωάβ· οι φυγάδες του θα τρέξουν μέχρι τη Σηγώρ, σαν τριετής δάμαλη· επειδή, θα ανέβουν κλαίγοντας από την ανάβαση της Λουείθ· επειδή, στον δρόμο τής Οροναΐμ θα υψώσουν φωνή εξολοθρεμού·

⁶ επειδή, τα νερά της Νιμρείμ θα εκλείψουν· επειδή, το χορτάρι ξεράθηκε, η χλόη εξέλιπε, δεν υπάρχει τίποτε χλωρό.

⁷ Γι' αυτό, η αφθονία που σύναξαν, και εκείνο που αποταμίευσαν, θα φερθεί στην κοιλάδα με τις ιτιές.

⁸ Επειδή, η φωνή έφτασε ολόγυρα στα όρια του Μωάβ· ο ολολυγμός της μέχρι την Εγλαΐμ, και ο ολολυγμός της στη Βηρ-αιλείμ.

⁹ Επειδή, τα νερά της Δειμών θα γεμίσουν από αίμα· επειδή, ακόμα θα επιφέρω δεινά επάνω στη Δειμών, λιοντάρια ενάντια σ' εκείνον που διασώθηκε από τον Μωάβ, και ενάντια στα υπόλοιπα του τόπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Στείλτε το αρνί στον άρχοντα της γης από τη Σελά μέσα στην έρημο, προς το βουνό τής θυγατέρας τής Σιών.

² Επειδή, σαν το πουλί που πλανιέται, διωγμένο από τη φωλιά του, έτσι οι θυγατέρες τού Μωάβ θα είναι στις διαβάσεις τού Αρνών.

³ Παίρνε αποφάσεις, εκτέλεσε το δίκιο· στο μέσον της ημέρας κάνε τη σκιά σου σαν νύχτα· κρύψε αυτούς που διώκονται· μη φανερώσεις αυτόν που περιπλανιέται.

⁴ Οι διωγμένοι μου ας παροικήσουν κοντά σου, ω Μωάβ· γίνε σ' αυτούς σκέπη από το πρόσωπο του πορθητή· επειδή, ο αρπαχτής τελείωσε, ο πορθητής σταμάτησε, οι καταδυνάστες εξολοθρεύθηκαν από τη γη.

⁵ Και ο θρόνος θα στηθεί με έλεος, κι επάνω σ' αυτόν θα καθήσει με αλήθεια, στη σκηνή τού Δαβίδ, αυτός που κρίνει, και αναζητάει κρίση, και σπεύδει για δικαιοσύνη.

⁶ Ακούσαμε την υπερηφάνεια του Μωάβ, είναι αρκετά υπερήφανος· την υψηλοφροσύνη του, και την αλαζονεία του, και τη μανία του· τα ψέματά του θα ματαιωθούν.

⁷ Γι' αυτό, ο Μωάβ θα ολολύξει· όλοι θα ολολύζουν για τον Μωάβ· θα θρηνολογήσετε για τα θεμέλια της Κιρ-αρεσέθ· χτυπήθηκαν, βέβαια.

⁸ Επειδή, οι πεδιάδες τής Εσεβών είναι ατονισμένες, και η άμπελος της Σιβμά· οι κύριοι των εθνών κατασύντριψαν τα καλύτερα φυτά της, που έφταναν μέχρι την Ιαζήρ, και περιπλανιόνταν διαμέσου τής ερήμου· τα κλαδιά της ήσαν απλωμένα, διάβαιναν τη θάλασσα.

⁹ Γι' αυτό, με κλαυθμό τής Ιαζήρ θα κλάψω την άμπελο της Σιβμά· θα σε βρέξω με τα δάκρυά μου, Εσεβών, και Ελεαλή· επειδή, επάνω στους καλοκαιρινούς καρπούς σου, κι επάνω στον θερισμό σου, επέπεσε αλαλαγμός.

¹⁰ Και αφαιρέθηκε η ευφροσύνη και η αγαλλίαση από την καρποφόρο πεδιάδα· και στους αμπελώνες σου δεν θα υπάρχουν πλέον τραγούδια ούτε φωνές αγαλλίασης· οι πατητές σε πατητήρια δεν θα πατούν το κρασί στα πατητήρια· εγώ κατέπαυσα τον αλαλαγμό τού τρυγητού.

¹¹ Γι' αυτό, τα εντόσθιά μου θα ηχήσουν, σαν κιθάρα, για τον Μωάβ, και τα εσωτερικά μου για την Κιρ-άρες.

¹² Και ο Μωάβ, όταν φανεί ότι απέκαμε επάνω στους βωμούς του, θα μπει μέσα στο αγιαστήριό του για να προσευχηθεί· όμως, δεν θα πετύχει.

¹³ Αυτός είναι ο λόγος, που έκτοτε ο Κύριος μίλησε για τον Μωάβ.

¹⁴ Τώρα, όμως, ο Κύριος μίλησε, λέγοντας: Σε τρία χρόνια, όπως είναι τα χρόνια τού μισθωτού, η δόξα τού Μωάβ θα καταφρονηθεί, με όλο το μεγάλο πλήθος του· και το υπόλοιπο θα είναι πάρα πολύ λίγο και αδύνατο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

Η ΟΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΑΜΑΣΚΟ. Δέστε, η Δαμασκός έχει παύσει να είναι πόλη, και θα είναι ένας σωρός από ερείπια.

² Οι πόλεις τής Αροήρ εγκαταλείφθηκαν· θα είναι για τα κοπάδια, που θα αναπαύονται

εκεί, και δεν θα υπάρχει αυτός που εκφοβίζει.

³ Και από τον Εφραίμ θα εκλείψει η βοήθεια, και το βασίλειο από τη Δαμασκό, και το υπόλοιπο της Συρίας θα γίνει όπως η δόξα των γιων του Ισραήλ, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

⁴ Και κατά την ημέρα εκείνη, η δόξα του Ιακώβ θα μικρύνει, και το πάχος τής σάρκας του θα γίνει ισχνό.

⁵ Και θα είναι, όπως όταν ο θεριστής μαζεύει το σιτάρι, και θερίζει τα στάχυα με τον βραχίονά του· και θα είναι, όπως εκείνος που μαζεύει τα στάχυα στην κοιλάδα Ραφααίμ.

⁶ Θα μείνουν, όμως, μέσα σ' αυτή ρώγες, όπως στον τιναγμό τής ελιάς, δυο τρεις ελιές επάνω στην κορυφή των ψηλότερων κλάδων, τέσσερις πέντε επάνω στους μακρύτερους από τους καρποφόρους κλάδους της, λέει ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ.

⁷ Κατά την ημέρα εκείνη, ο άνθρωπος θα ανασηκώσει τα μάτια του προς τον Δημιουργό του, και τα μάτια του θα ενατενίσουν προς τον Άγιο του Ισραήλ.

⁸ Και δεν θα ανασηκώσει τα μάτια του προς τους βωμούς, το έργο των χειρών του, ούτε θα σεβαστούν εκείνο που έκαναν τα δάχτυλά του ούτε τα άλση ούτε τα είδωλα.

⁹ Κατά την ημέρα εκείνη, οι οχυρές πόλεις του θα είναι σαν ένα εγκαταλειμμένο κλαδί, και ένα ακρότατο κλωνάρι, που άφησαν εξαιτίας των γιων Ισραήλ· και θα είναι ερήμωση.

¹⁰ Επειδή, λησμόνησες τον Θεό τής σωτηρίας σου, και δεν θυμήθηκες τον βράχο τής δύναμής σου, γι' αυτό θα φυτέψεις αρεστά φυτά, και θα κάνεις το φύτεμα με ξένα βλαστήματα·

¹¹ την ημέρα θα κάνεις το φυτό σου να αυξηθεί, και το πρωί θα κάνεις τον σπόρο σου να ανθίσει· όμως, το καλοκαίρι θα διαρπαχθεί, στην ημέρα τού πόνου και της απελπισμένης θλίψης.

¹² Ουαί στο πλήθος πολλών λαών, που κάνουν ταραχή, σαν την ταραχή των θαλασσών· και στον θόρυβο των εθνών, που θορυβούν, σαν τον θόρυβο πολλών νερών.

¹³ Τα έθνη θα θορυβήσουν, σαν τον θόρυβο πολλών νερών· ο Θεός, όμως, θα τα ελέγξει, και θα φύγουν μακριά, και θα εκδιωχθούν, σαν το άχυρο των βουνών μπροστά στον άνεμο, και σαν σκόνη μπροστά στον ανεμοστρόβιλο.

¹⁴ Προς την εσπέρα, δέστε, ταραχή· και πριν από την αυγή δεν υπάρχει. Αυτή είναι η μερίδα εκείνων που μας λεηλατούν, και ο κλήρος αυτών που μας διαρπάζουν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 18

ΟΥΑΙ! Ω, γη, που σκιάζεις με τις φτερούγες σου, που είσαι πέρα από τους ποταμούς τής Αιθιοπίας,

² εσύ που στέλνεις πρεσβευτές διαμέσου τής θάλασσας, και με σπάρτινα πλοία επάνω στα νερά. Ταχύδρομοι αγγελιαφόροι, πηγαίνετε σε ένα διαρπαγμένο και κατασπαραγμένο έθνος, σε έναν λαό τρομερό, από την αρχή του μέχρι σήμερα, ένα έθνος μετρημένο και καταπατημένο, του οποίου τη γη διάρπαξαν οι ποταμοί!

³ Όλοι οι κάτοικοι του κόσμου, κι αυτοί που κατοικούν επάνω στη γη, βλέπετε, όταν υψωθεί σημαία επάνω στα βουνά· και ακούστε, όταν εκπεμφθεί φωνή σάλπιγγας.

⁴ Επειδή, έτσι μου είπε ο Κύριος: Θα ησυχάσω, και θα επιβλέψω στο κατοικητήριό μου, σαν καύσωνας, λαμπρότερος από το φως, σαν σύννεφο δροσιάς στον καύσωνα του καλοκαιριού.

⁵ Επειδή, πριν από το καλοκαίρι, όταν το βλάστημα γίνει τέλειο, και η αγουρίδα ωριμάσει από το άνθος, θα κόψει τούς βλαστούς με κλαδευτήρια, και αφού αποκόψει τις κληματίδες, θα αφαιρέσει.

⁶ Θα εγκαταλειφθούν μαζί για τα όρνεα των βουνών, και για τα θηρία τής γης· και τα όρνεα θα περάσουν το καλοκαίρι επάνω τους, και όλα τα θηρία τής γης θα παραχειμάσουν επάνω τους.

⁷ Και κατά τον καιρό εκείνο, θα φερθεί ένα δώρο στον Κύριο των δυνάμεων από τον διαρπαγμένο και κατασπαραγμένο λαό, και από έναν τρομερό λαό από την αρχή του μέχρι σήμερα, ενός έθνους μετρημένου και καταπατημένου, του οποίου τη γη διάρπαξαν οι ποταμοί, στον τόπο τού ονόματος του Κυρίου των δυνάμεων, το βουνό Σιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Η ΟΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ. Δέστε, ο Κύριος επιβαίνει επάνω σε ευκίνητη νεφέλη, και θα επιπέσει επάνω στην Αίγυπτο· και τα είδωλα της Αιγύπτου θα σειστούν από το πρόσωπό του, και η καρδιά τής Αιγύπτου θα διαλυθεί στο μέσον της.

² Και θα σηκώσει Αιγυπτίους ενάντια σε Αιγυπτίους, και θα πολεμήσουν κάθε ένας ενάντια στον αδελφό του, και κάθε ένας ενάντια στον πλησίον του· μια πόλη ενάντια στην άλλη, βασιλεία ενάντια σε βασιλεία.

³ Και το πνεύμα τής Αιγύπτου θα εκλείψει, στο μέσον της· και θα ανατρέψω τη βουλή της· και θα ρωτήσουν τα είδωλα, και τους μάγους, και τους εγγαστρίμυθους, και τους μάντις.

⁴ Και θα παραδώσω τους Αιγυπτίους σε χέρι σκληρών κυρίων· και ένας άγριος βασιλιάς θα τους εξουσιάζει, λέει ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων.

⁵ Και τα νερά από τις θάλασσες θα εκλείψουν, και ο ποταμός θα αφανιστεί και θα καταξεραθεί.

⁶ Και οι ποταμοί θα στερέψουν· τα περιφραγμένα ρυάκια θα αδειάσουν και θα καταξεραθούν· η καλαμιά και το σπάρτο θα μαραθούν·

⁷ τα λειβάδια κοντά στα ρυάκια, επάνω στα στόμια των ρυακιών, και κάθε τι το σπαρμένο κοντά στα ρυάκια, θα ξεραθεί, θα απορριφθεί, και θα αφανιστεί.

⁸ Και οι ψαράδες θα στενάξουν, και όλοι όσοι ρίχνουν αγκίστρι στα ρυάκια, θα θρηνήσουν, κι αυτοί που βάζουν δίχτυα επάνω στα νερά, θα νεκρωθούν.

⁹ Και όσοι εργάζονται σε λεπτό λινάρι, και όσοι πλέκουν δίχτυα, θα ταραχθούν.

¹⁰ Και οι στύλοι της θα συντριφτούν, και όλοι όσοι κερδίζουν από ιχθυοτροφεία.

¹¹ Βέβαια, οι άρχοντες της Τάνης είναι μωροί, η βουλή των σοφών συμβούλων του Φαραώ έγινε ασύνετη· πώς κάθε ένας από σας λέτε στον Φαραώ: Εγώ είμαι γιος σοφών, γιος αρχαίων βασιλιάδων;

¹² Πού, πού είναι οι σοφοί σου; Και ας πουν τώρα σε σένα, και ας καταλάβουν τι βουλεύθηκε ο Κύριος των δυνάμεων ενάντια στην Αίγυπτο.

¹³ Οι άρχοντες της Τάνης μωράθηκαν, οι άρχοντες της Μέμφης πλανήθηκαν· και οι άρχοντες των φυλών της πλάνησαν την Αίγυπτο.

¹⁴ Ο Κύριος μοίρασε ανάμεσά της πνεύμα παραφροσύνης· και πλάνησαν την Αίγυπτο σε όλα τα έργα της, όπως εκείνος που μεθάει, πλανιέται μέσα στον εμετό του.

¹⁵ Και δεν θα υπάρξει έργο για την Αίγυπτο, που το κεφάλι ή η ουρά, το κλαδί ή ο σπάρτος, να μπορεί να κάνει.

¹⁶ Κατά την ημέρα εκείνη οι Αιγύπτιοι θα είναι σαν γυναίκες, και θα τρομάζουν και θα φοβηθούν από το χέρι τού Κυρίου των δυνάμεων που σείεται, το οποίο σείει επάνω τους.

¹⁷ Και η γη τού Ιούδα θα είναι φρίκη στους Αιγυπτίους· καθένας που τη θυμάται, θα φρίττει, εξαιτίας τής βουλής τού Κυρίου των δυνάμεων, την οποία αποφάσισε εναντίον τους.

¹⁸ Κατά την ημέρα εκείνη θα υπάρχουν πέντε πόλεις στη γη τής Αιγύπτου, που θα μιλούν τη γλώσσα τής Χαναάν, και θα ορκίζονται στον Κύριο των δυνάμεων· η μία θα ονομάζεται: Η πόλη Αχέρες.

¹⁹ Κατά την ημέρα εκείνη, στο μέσον τής γης τής Αιγύπτου θα υπάρχει θυσιαστήριο στον Κύριο, και μία στήλη κατά το όριό της στον Κύριο.

²⁰ Και θα υπάρχει στη γη τής Αιγύπτου για σημείο και για μαρτυρία στον Κύριο των δυνάμεων· επειδή, θα βοούν προς τον Κύριο εξαιτίας εκείνων που θα τους καταθλίβουν, και θα τους στείλει σωτήρα, και μεγάλον, και θα τους σώσει.

²¹ Και ο Κύριος θα γνωριστεί στους Αιγυπτίους· και οι Αιγύπτιοι θα γνωρίσουν τον Κύριο κατά την ημέρα εκείνη, και θα προσφέρουν θυσία και προσφορά· και θα ευχηθούν μία ευχή στον Κύριο, και θα την εκπληρώσουν.

²² Και ο Κύριος θα χτυπήσει την Αίγυπτο· θα τη χτυπήσει και θα τη θεραπεύσει· και θα επιστραφούν στον Κύριο· και θα παρακληθεί απ' αυτούς, και θα τους γιατρέψει.

²³ Κατά την ημέρα εκείνη θα υπάρχει ένας μεγάλος δρόμος από την Αίγυπτο προς την Ασσυρία, και οι Ασσύριοι θάρθουν στην Αίγυπτο, και οι Αιγύπτιοι στην Ασσυρία, και οι Αιγύπτιοι μαζί με τους Ασσυρίους θα δουλέψουν στον Κύριο.

²⁴ Κατά την ημέρα εκείνη, ο Ισραήλ θα είναι ο τρίτος μαζί με τον Αιγύπτιο και μαζί με τον Ασσύριο· θα είναι ευλογία στο μέσον τής γης·

²⁵ επειδή, ο Κύριος των δυνάμεων θα τους ευλογήσει, λέγοντας: Ευλογημένη η Αίγυπτος ο λαός μου, και η Ασσυρία το έργο των χειρών μου, και ο Ισραήλ η κληρονομία μου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 20

ΚΑΙ κατά το έτος, κατά το οποίο ο Ταρτάν ήρθε στην Άζωτο, όταν τον έστειλε ο Σαργών, ο βασιλιάς της Ασσυρίας, και πολέμησε ενάντια στην Άζωτο και την κυρίευσε,

² κατά τον ίδιο καιρό, ο Κύριος μίλησε στον Ησαΐα, τον γιο τού Αμώς, λέγοντας: Πήγαινε και λύσε τον σάκο από την οσφύ σου, και βγάλε τα σαντάλια σου από τα πόδια σου. Και έκανε έτσι, περπατώντας γυμνός και ανυπόδητος.

³ Και ο Κύριος είπε: Όπως ο δούλος μου ο Ησαΐας περπατούσε γυμνός και ανυπόδητος τρία χρόνια, για σημείο και τεράστιο ενάντια στην Αίγυπτο, και ενάντια στην Αιθιοπία,

⁴ έτσι ο βασιλιάς τής Ασσυρίας θα απαγάγει δέσμιους τους Αιγυπτίους, και αιχμάλωτους τους Αιθίοπες, νέους και γέροντες, γυμνούς και ανυπόδητους, μάλιστα με γυμνά τα οπίσθιά τους, προς εντροπή τής Αιγύπτου.

⁵ Και θα τρομάξουν και θα ντραπούν για την Αιθιοπία, το θάρρος τους· και για την Αίγυπτο, το καύχημά τους.

⁶ Και οι κάτοικοι αυτού τού τόπου, εκείνη την ημέρα, θα λένε: Κοιτάξτε, τέτοιο είναι το καταφύγιό μας, στο οποίο καταφεύγουμε για βοήθεια, για να ελευθερωθούμε από τον βασιλιά τής Ασσυρίας· και πώς θα σωθούμε εμείς;

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 21

Η ΟΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ. Όπως οι διαβαίνοντες ανεμοστρόβιλοι του μεσημεριού, έτσι έρχεται από την έρημο, από μια γη τρομερή.

² Ένα σκληρό όραμα φανερώθηκε σε μένα· εκείνος που καταδυναστεύει, καταδυναστεύει, κι εκείνος που πορθεί, πορθεί. Ανέβα, Ελάμ· πολióρκησε, Μηδία· σταμάτησα όλες τις καταδυναστείες της.

- ³ Γι' αυτό, η οσφύς μου είναι γεμάτη από οδύνη· πόνοι με κυρίευσαν, όπως οι πόνοι εκείνης που γεννάει· κυρτώθηκα στο άκουσμά του· συνταράχθηκα στη θέα του.
- ⁴ Η καρδιά μου κλονίζεται· τρόμος με εξέπληξε· η νύχτα της ευφροσύνης μου μεταβλήθηκε μέσα μου σε φρίκη.
- ⁵ Ετοιμάζεται το τραπέζι· φυλάττουν σκοπιά, τρώνε, πίνουν· σηκωθείτε στρατάρχες, ετοιμάστε ασπίδες.
- ⁶ Επειδή, ο Κύριος μου είπε τα εξής: Πήγαινε, στήσε έναν παρατηρητή, για να αναγγέλλει ό,τι βλέπει.
- ⁷ Και είδε δύο καβαλάρηδες αλόγων, έναν καβαλάρη γαϊδουριού, και έναν καβαλάρη καμήλας· και πρόσεξε με επιμέλεια, με πολλή προσοχή.
- ⁸ Και φώναξε σαν λιοντάρι: Κύριέ μου, ασταμάτητα στέκομαι στη σκοπιά την ημέρα, και φυλάττω όλες τις νύχτες·
- ⁹ και να, έρχονται εδώ δύο καβαλάρηδες άνδρες, καβαλάρηδες αλόγων. Και απάντησε και είπε: Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα, και όλες οι γλυπτές εικόνες των θεών της συντρίφτηκαν καταγής.
- ¹⁰ Αλώνισμά μου, και σιτάρι τού αλωνιού μου, σας φανέρωσα εκείνο που άκουσα από τον Κύριο των δυνάμεων, τον Θεό του Ισραήλ.
- ¹¹ Η ΟΡΑΣΗ ENANTIA ΣΤΗ ΔΟΥΜΑ. Σε μένα φωνάζει από τη Σηείρ: Φρουρέ, τι έχεις να πεις για τη νύχτα; Φρουρέ, τι έχεις να πεις για τη νύχτα;
- ¹² Ο φρουρός είπε: Το πρωί ήρθε, ακόμα και η νύχτα· αν θέλετε να ρωτήσετε, ρωτάτε· επιστρέψτε, και έρθετε.
- ¹³ Η ΟΡΑΣΗ ENANTIA ΣΤΗΝ ΑΡΑΒΙΑ. Στο δάσος τής Αραβίας θα διανυχτερεύσετε, συνοδείες των Δαιδανιτών.
- ¹⁴ Φέρτε νερό σε συνάντηση εκείνου που διψάει, κάτοικοι της γης τής Θαιμάν· προϋπαντάτε με ψωμιά εκείνον που φεύγει.
- ¹⁵ Επειδή, φεύγουν μπροστά από τα ξίφη, μπροστά από το γυμνωμένο ξίφος, και μπροστά από το τεντωμένο τόξο, και μπροστά από την ορμή τού πολέμου.
- ¹⁶ Επειδή, έτσι μου είπε ο Κύριος: Μέσα σε έναν χρόνο, όπως είναι τα χρόνια τού μισθωτού, θα εκλείψει ολόκληρη η δόξα τής Κηδάρ·
- ¹⁷ και το υπόλοιπο του αριθμού των δυνατών τοξοτών από τους γιους τού Κηδάρ θα ελαττωθούν· επειδή, ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, μίλησε.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 22

Η ΟΡΑΣΗ ENANTIA ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΟΥ ΟΡΑΜΑΤΟΣ. Τι σου έγινε τώρα, ότι εσύ, ολόκληρη, ανέβηκες επάνω στις ταρατσες;

² Εσύ, που ήσουν γεμάτη βοή, μια πόλη θορύβου, μια πόλη ευθυμίας· οι φονευμένοι σου δεν φονεύθηκαν με μάχαιρα ούτε πέθαναν στη μάχη.

³ Όλοι οι άρχοντές σου έφυγαν μαζί· φεύγοντας από το τόξο, δεσμεύθηκαν όλοι όσοι βρίσκονταν μέσα σε σένα· αυτοί που κατέφυγαν από μακριά, δεσμεύθηκαν μαζί.

⁴ Γι' αυτό, είπα: Αποσυρθείτε από μένα· θα κλάψω πικρά· μη αγωνίζεστε να με παρηγορήσετε εξαιτίας τής διαρπαγής τής θυγατέρας τού λαού μου.

⁵ Επειδή, είναι ημέρα ταραχής, και καταπάτησης, και αμηχανίας στην κοιλάδα τού οράματος, από τον Κύριο των δυνάμεων· ημέρα καταστροφής των τειχών· και η κραυγή θα φτάσει στα βουνά.

⁶ Και ο Ελάμ πήρε τη φαρέτρα με άμαξες ανδρών και καβαλάρηδες, και ο Κιρ ξεσκέπασε

την ασπίδα.

⁷ Και οι εκλεκτές κοιλάδες σου γέμισαν με άμαξες, και οι καβαλάρηδες παρατάχθηκαν στην πύλη.

⁸ Και σηκώθηκε το κάλυμμα του Ιούδα· και κατά την ημέρα εκείνη έστρεψες τα μάτια σου στην οπλοθήκη τού σπιτιού τού δάσους.

⁹ Και είδατε ότι οι χαλάστρες τής πόλης τού Δαβίδ είναι πολλές, και συγκεντρώσατε τα νερά τού κάτω υδροστασίου.

¹⁰ Και απαριθμήσατε τα σπίτια τής Ιερουσαλήμ, και για να οχυρώσετε το τείχος χαλάσατε τα σπίτια.

¹¹ Επιπλέον αυτών, κάνατε έναν λάκκο ανάμεσα στα δύο τείχη για το νερό τού παλιού υδροστασίου· αλλά, δεν στρέψατε τα μάτια σας προς τον Δημιουργό όλων αυτών ούτε κοιτάξατε προς εκείνον που τα έκτισε από παλιά.

¹² Και κατά την ημέρα εκείνη ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων σας κάλεσε σε κλαυθμό, και σε πένθος, και σε ξύρισμα, και σε ζώσιμο σάκου·

¹³ αλλά, δέστε, χαρά και ευθυμία· σφάζουν βόδια, και θυσιάζουν πρόβατα, τρώνε κρέατα και πίνουν κρασί, λέγοντας: Ας φάμε και ας πιούμε· επειδή, αύριο θα πεθάνουμε.

¹⁴ Και αποκαλύφθηκε στα αυτιά μου από τον Κύριο των δυνάμεων: Βέβαια, αυτή η ανομία σας δεν θα καθαριστεί μέχρι να πεθάνετε, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

¹⁵ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων: Πήγαινε, μπες μέσα σ' αυτόν τον θησαυροφύλακα, στον Σομνά, τον επιστάτη τού οίκου, και πες του:

¹⁶ Τι έχεις εδώ; Κι εδώ ποιον έχεις, ώστε να κατασκευάσεις εδώ ένα μνημείο για τον εαυτό σου; Κατασκευάζει τον τάφο του ψηλά, και κόβει ένα σπίτι μέσα σε πέτρα για τον εαυτό του.

¹⁷ Δες, ο Κύριος θα σε βγάλει με βίαιη έξωση, και θα σε περισκεπάσει με ντροπή.

¹⁸ Σίγουρα θα σε στριφογυρίσει, και θα σε τινάξει βίαια σαν μια σφαίρα σε έναν ευρύχωρο τόπο· εκεί θα πεθάνεις, κι εκεί θα είναι οι άμαξες της δόξας σου, ω ντροπή τού οίκου τού κυρίου σου.

¹⁹ Και θα σε εξώσω από τη στάση σου, και θα σε γκρεμίσω από το αξίωμά σου.

²⁰ Και κατά την ημέρα εκείνη θα καλέσω τον δούλο μου τον Ελιακίμ, τον γιο τού Χελκία·

²¹ και θα τον ντύσω με τη στολή σου, θα τον περιζώσω με τη ζώνη σου, και την εξουσία σου θα τη δώσω στο χέρι του, και θα είναι πατέρας στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, και στον οίκο τού Ιούδα.

²² Και θα βάλω επάνω στον ώμο του το κλειδί τού οίκου τού Δαβίδ· και θα ανοίγει, και κανένας δεν θα κλείνει· και θα κλείνει, και κανένας δεν θα ανοίγει.

²³ Και θα τον στηρίξω σαν πάσσαλο σε στερεό τόπο, και θα είναι σαν θρόνος δόξας τής οικογένειας του πατέρα του.

²⁴ Και απ' αυτόν θα κρεμάσουν ολόκληρη τη δόξα τής οικογένειας του πατέρα του, τα εγγόνια και τους απογόνους, όλα τα σκεύη τα μικρά, από τα σκεύη των ποτηριών μέχρι και όλα τα σκεύη των φιαλών.

²⁵ Κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, το στηριγμένο καρφί στον στερεό τόπο θα κινηθεί, και θα βγει και θα πέσει, και το φορτίο που θα είναι επάνω του θα γκρεμιστεί· επειδή, ο Κύριος μίλησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

Η ΟΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΥΡΟ. Ολολύζετε, ω πλοία τής Θαρσείς· επειδή, εξολοθρεύτηκε, ώστε να μη υπάρχει σπίτι ούτε είσοδος· τους αναγγέλθηκε αυτό από τη γη των Κητταίων.

² Σιωπήστε, ω κάτοικοι του νησιού· εσύ, το οποίο γέμισαν οι έμποροι της Σιδώνας, αυτοί που διαβαίνουν επάνω στη θάλασσα.

³ Και το εισόδημά της είναι ο σπόρος τού Σιώρα, το καλοκαίρι τού ποταμού, που φέρνονται μέσα από πολλά νερά· κι αυτή έγινε το εμπόριο των εθνών.

⁴ Να ντροπιαστείς, Σιδώνα· επειδή, η θάλασσα, το οχύρωμα της θάλασσας, μίλησε, λέγοντας: Δεν κοιλοπονώ ούτε γεννάω ούτε ανατρέφω νέους ούτε μεγαλώνω παρθένες.

⁵ Όταν ακουστεί στην Αίγυπτο, θα λυπηθούν ακούγοντας για την Τύρο.

⁶ Περάστε στη Θαρσείς· ολολύζτε, κάτοικοι του νησιού.

⁷ Αυτή είναι η εύθυμη πόλη σας, της οποίας η αρχαιότητα είναι από τις παλιές ημέρες; Τα πόδια της θα τη φέρουν μακριά για να παροικήσει.

⁸ Ποιος το βουλεύθηκε αυτό ενάντια στην Τύρο, αυτή που διαμοιράζει στέμματα, της οποίας οι έμποροι είναι ηγεμόνες, της οποίας οι πραγματευτές είναι οι ένδοξοι της γης;

⁹ Ο Κύριος των δυνάμεων το βουλεύθηκε αυτό, για να καταντροπιάσει την υπερηφάνεια κάθε δόξας, για να εξευτελίσει κάθε ένδοξο της γης.

¹⁰ Διαπέρνα τη γη σου σαν ποτάμι, ω θυγατέρα τής Θαρσείς· δεν υπάρχει πλέον δύναμη.

¹¹ Άπλωσε το χέρι του επάνω στη θάλασσα, έσεισε βασιλεία· ο Κύριος έδωσε προσταγή ενάντια στη Χανάαν, για να καταστρέψουν τα οχυρώματά της.

¹² Και είπε: Δεν θα αγάλλεσαι πλέον, ω παρθένα θλιμμένη, θυγατέρα τής Σιδώνας· σήκω, πέρνα προς τους Κητταίους· ούτε εκεί θα έχεις ανάπαυση.

¹³ Δέστε, η γη των Χαλδαιών· αυτός ο λαός δεν υπήρχε· ο Ασσύριος τον θεμελίωσε, γι' αυτούς που κατοικούν στην έρημο· σήκωσαν τους πύργους της, ύψωσαν τα παλάτια της· και την έκαναν ερείπια.

¹⁴ Ολολύζετε, ω πλοία τής Θαρσείς· επειδή, το οχύρωμά σας ερημώθηκε.

¹⁵ Και κατά την ημέρα εκείνη, η Τύρος θα λησμονηθεί για 70 χρόνια, σύμφωνα με τις ημέρες ενός βασιλιά· ύστερα, όμως, από τα 70 χρόνια θα είναι μέσα στην Τύρο σαν τραγούδι τής πόρνης.

¹⁶ Πάρε μια κιθάρα, γύρνα ολόγυρα την πόλη, ω ξεχασμένη πόρνη, παίζε γλυκά, τραγούδα πολλά τραγούδια, για να σε θυμηθούν.

¹⁷ Και ύστερα από τα 70 χρόνια, ο Κύριος θα επισκεφθεί την Τύρο· κι αυτή θα επιστρέψει στο μίσθωμά της, και θα παραδίνεται σε πορνεία με όλα τα βασίλεια του κόσμου επάνω στο πρόσωπο της γης.

¹⁸ Και το εμπόριό της και το μίσθωμά της θα αφιερωθεί στον Κύριο· δεν θα θησαυριστεί ούτε θα ταμιευτεί· επειδή, το εμπόριό της θα είναι για εκείνους που κατοικούν μπροστά στον Κύριο· για να τρώνε σε χορτασμό, και να έχουν εκλεκτά ενδύματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

ΔΕΣΤΕ, ο Κύριος αδειάζει τη γη, και την ερημώνει, και την ανατρέπει, και διασκορπίζει τούς κατοίκους της.

² Και θα είναι, σαν τον λαό, έτσι και ο ιερέας· σαν τον υπηρέτη, έτσι και ο κύριός του· σαν την υπηρέτρια, έτσι και η κυρία της· σαν τον αγοραστή, έτσι και ο πωλητής· σαν τον δανειστή, έτσι και εκείνος που δανείζεται· σαν αυτόν που παίρνει τόκο, έτσι κι εκείνος που πληρώνει σ' αυτόν τόκο.

- ³ Η γη θα αδειάσει ολοκληρωτικά, και θα απογυμνωθεί ολοκληρωτικά· επειδή, ο Κύριος μίλησε αυτόν τον λόγο.
- ⁴ Η γη πενθεί, μαραίνεται, ο κόσμος ατονεί, μαραίνεται, οι ψηλοί από τους λαούς τής γης είναι ατονισμένοι.
- ⁵ Και η γη μολύνθηκε κάτω από τους κατοίκους της· επειδή, παρέβηκαν τους νόμους, άλλαξαν το διάταγμα, αθέτησαν αιώνια διαθήκη.
- ⁶ Γι' αυτό, η κατάρρα κατέφαγε τη γη, κι αυτοί που κατοικούσαν σ' αυτή ερημώθηκαν· γι' αυτό, οι κάτοικοι της γης κατακάηκαν, και έμειναν λίγοι άνθρωποι.
- ⁷ Το νέο κρασί πενθεί, η άμπελος είναι σε ατονία, όλοι αυτοί που ευφραίνονται στην καρδιά στενάζουν.
- ⁸ Η ευφροσύνη των τυμπάνων σταματάει· ο θόρυβος αυτών που ευθυμούν τελειώνει· σταματάει η ευφροσύνη τής κιθάρας.
- ⁹ Δεν θα πίνουν κρασί μαζί με τραγούδια· το σίκερα θα είναι πικρό σ' αυτούς που το πίνουν.
- ¹⁰ Η πόλη τής ερήμωσης αφανίστηκε· κάθε σπίτι κλείστηκε, ώστε κανένας να μη μπει μέσα.
- ¹¹ Υπάρχει κραυγή στους δρόμους για το κρασί· κάθε ευθυμία πέρασε· η χαρά τού τόπου έφυγε.
- ¹² Στην πόλη έμεινε ερημιά, και η πύλη χτυπήθηκε από αφανισμό.
- ¹³ Όταν γίνει έτσι στο μέσον τής γης ανάμεσα στους λαούς, θα είναι σαν τιναγμός ελιάς, σαν το σταφυλόλογημα, αφού σταματήσει ο τρυγητός.
- ¹⁴ Αυτοί θα υψώσουν τη φωνή τους, θα ψάλλουν εξαιτίας τής μεγαλειότητας του Κυρίου, θα μιλούν μεγαλόφωνα από τη θάλασσα.
- ¹⁵ Γι' αυτό, δοξάστε τον Κύριο στις κοιλάδες, το όνομα του Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ στα νησιά τής θάλασσας.
- ¹⁶ Ακούσαμε τραγούδια από την άκρη τής γης: Δόξα στον δίκαιο. Αλλά, εγώ είπα: Ταλαιπωρία μου, ταλαιπωρία μου! Αλλοίμονο σε μένα! Οι άπιστοι έπραξαν άπιστα· ναι, οι άπιστοι έπραξαν πολύ άπιστα.
- ¹⁷ Φόβος, και λάκκος, και παγίδα είναι επάνω σε σένα, κάτοικε της γης.
- ¹⁸ Κι αυτός που φεύγει από τον ήχο τού φόβου, θα πέσει στον λάκκο· κι αυτός που ανεβαίνει μέσα από τον λάκκο, θα πιαστεί στην παγίδα· επειδή, οι θυρίδες από πάνω είναι ανοιχτές, και τα θεμέλια της γης σείονται.
- ¹⁹ Η γη κατασυντρίφτηκε, η γη διαλύθηκε ολοκληρωτικά, η γη κινήθηκε υπερβολικά.
- ²⁰ Η γη θα κλονιστεί εδώ και εκεί, σαν τον μεθυσμένο, και θα μετακινηθεί σαν καλύβα· και η ανομία της θα βαρύνει επάνω της· και θα πέσει, και δεν θα σηκωθεί πλέον.
- ²¹ Και κατά την ημέρα εκείνη ο Κύριος θα παιδέψει τον στρατό των υψηλών μέσα στο ύψος, και τους βασιλιάδες τής γης επάνω στη γη.
- ²² Και θα συγκεντρωθούν όπως συγκεντρώνονται οι αιχμάλωτοι στον λάκκο, και θα κλειστούν στη φυλακή, και ύστερα από πολλές ημέρες θα τους γίνει επίσκεψη.
- ²³ Τότε, το φεγγάρι θα ντραπεί, και ο ήλιος θα αισχυνθεί, όταν ο Κύριος των δυνάμεων βασιλεύσει στο βουνό Σιών και στην Ιερουσαλήμ, και θα δοξαστεί μπροστά στους πρεσβυτέρους του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 25

ΚΥΡΙΕ, εσύ είσαι ο Θεός μου· θα σε υψώνω, θα υμνώ το όνομά σου· επειδή, έκανες θαυμαστά πράγματα· οι βουλές σου απ' την αρχή είναι πίστη και αλήθεια.

² Επειδή, εσύ μια πόλη την έκανες έναν σωρό, μια οχυρωμένη πόλη, ένα ερείπιο· τα οχυρώματα των αλλογενών, ώστε να μη είναι πόλη· ποτέ δεν θα ανοικοδομηθούν.

³ Γι' αυτό, ο ισχυρός λαός θα σε δοξάσει, η πόλη των τρομερών εθνών θα σε φοβηθεί.

⁴ Επειδή, στάθηκες δύναμη στον φτωχό, δύναμη του ενδεή στη στενοχώρια του, καταφύγιο ενάντια στην ανεμοζάλη, σκιά ενάντια στον καύσωνα, όταν το φύσημα των τρομερών προσβάλει σαν ανεμοζάλη ενάντια σε τοίχο.

⁵ Θα καταπαύσεις τον θόρυβο των αλλογενών, σαν τον καύσωνα σε έναν ξερό τόπο, τον καύσωνα διαμέσου τής σκιάς τού νέφους· ο θρίαμβος των τρομερών θα ταπεινωθεί.

⁶ Κι επάνω σε τούτο το βουνό, ο Κύριος των δυνάμεων θα κάνει σε όλους τούς λαούς ευωχία από παχιά, ευωχία από κρασιά στον τρύγο τους, από παχιά γεμάτα μυελό, από καθαρισμένα κρασιά επάνω στον τρυγητό.

⁷ Και στο βουνό τούτο θα αφανίσει το πρόσωπο του περικαλύμματος εκείνου που περισκεπάζει όλους τούς λαούς, και το κάλυμμα, αυτό που σκεπάζει όλα τα έθνη.

⁸ Θα καταπιεί τον θάνατο με νίκη· και ο Κύριος ο Θεός θα σφουγγίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα· και θα εξαλείψει το όνειδος αυτού του λαού από ολόκληρη τη γη· επειδή, ο Κύριος μίλησε.

⁹ Και κατά την ημέρα εκείνη θα πουν: Να, αυτός είναι ο Θεός μας· τον περιμέναμε, και θα μας σώσει· αυτός είναι ο Κύριος· τον περιμέναμε· θα χαρούμε και θα ευφρανθούμε στη σωτηρία του.

¹⁰ Επειδή, σ' αυτό το βουνό, θα αναπαυθεί το χέρι τού Κυρίου, και ο Μωάβ θα καταπατηθεί από κάτω του, όπως καταπατιέται το άχυρο για τον κοπρώνα.

¹¹ Και θα απλώσει τα χέρια του ανάμεσά τους, όπως απλώνει τα χέρια του ο κολυμβητής για να κολυμπήσει· και θα ταπεινώσει την υπερηφάνειά τους μαζί με τις πανουργίες των χειρών τους.

¹² Και τα ψηλά οχυρώματα των τειχών σου θα ταπεινωθούν, θα γκρεμιστούν, θα κατεδαφιστούν, μέχρι το έδαφος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

ΚΑΤΑ την ημέρα εκείνη στη γη τού Ιούδα θα ψαλεί τούτο το τραγούδι: Έχουμε μια οχυρή πόλη· ο Θεός θα βάλει σωτηρία αντί για τείχη και περιτειχίσματα.

² Πύλες, ανοίξτε, και θα μπει το δίκαιο έθνος, αυτό που φυλάττει την αλήθεια.

³ Θα φυλάξεις σε τέλεια ειρήνη το πνεύμα που επιστηρίζεται επάνω σε σένα, επειδή, σε σένα έχει το θάρρος του.

⁴ Έχετε το θάρρος σας στον Κύριο, πάντοτε· επειδή, στον Κύριο τον Θεό υπάρχει αιώνια δύναμη.

⁵ Επειδή, ταπεινώνει αυτούς που κατοικούν ψηλά· γκρεμίζει την ψηλή πόλη· την γκρεμίζει μέχρις εδάφους· την καταβάλλει μέχρι το χώμα.

⁶ Το πόδι θα την καταπατήσει, τα πόδια τού φτωχού, τα βήματα του ενδεή.

⁷ Ο δρόμος τού δικαίου είναι ευθύτητα· εσύ, ευθύτατε, σταθμίζεις τον δρόμο τού δικαίου.

⁸ Ναι, στον δρόμο των κρίσεων σου, Κύριε, σε περιμέναμε· ο πόθος τής ψυχής μας είναι στο όνομά σου, και στην ενθύμησή σου.

⁹ Με την ψυχή μου σε πόθησα τη νύχτα· ναι, με το πνεύμα μου μέσα μου σε εκζήτησα το πρωί· επειδή, όταν οι κρίσεις σου είναι στη γη, οι κάτοικοι του κόσμου θα μάθουν

δικαιοσύνη.

10 Και αν ακόμα ο ασεβής ελεηθεί, δεν θα μάθει δικαιοσύνη· στη γη τής ευθύτητας θα πράξει άδικα, και δεν θα κοιτάξει στη μεγαλειότητα του Κυρίου.

11 Το χέρι σου, Κύριε, υψώνεται, αυτοί, όμως, δεν θα δουν· θα δουν, πάντως, και θα καταντροπιαστούν· ο ζήλος, που είναι υπέρ του λαού σου, μάλιστα η φωτιά, που είναι ενάντια στους εχθρούς σου, θα τους καταφάει.

12 Κύριε, θα δώσεις σε μας ειρήνη· επειδή, εσύ έκανες και όλα μας τα έργα για μας.

13 Κύριε, ο Θεός μας, άλλοι κύριοι, εκτός από σένα, εξουσίασαν επάνω μας· αλλά, τώρα, μόνον με σένα θα αναφέρουμε το όνομά σου.

14 Πέθαναν, δεν θα αναζήσουν· έπαυσαν να ζουν, δεν θα αναστηθούν· γι' αυτό, επισκέφθηκες και τους εξολόθρευες, και εξάλειψες ολόκληρη την ανάμνησή τους.

15 Πλήθυνες το έθνος, Κύριε, πλήθυνες το έθνος· δοξάστηκες· το μάκρυνες σε όλα τα έσχατα της γης.

16 Κύριε, στη θλίψη πρόστρεξαν σε σένα· ξέχυσαν στεναγμό, όταν η παιδεία σου ήταν επάνω τους.

17 Όπως η έγκυος γυναίκα, όταν πλησιάσει στη γέννα, κοιλοπονεί, φωνάζοντας μέσα στους πόνους της, έτσι γίναμε μπροστά σου, Κύριε.

18 Συλλάβαμε, κοιλοπονήσαμε, όμως σαν να γεννήσαμε άνεμο· δεν κατορθώσαμε καμιά απελευθέρωση στη γη· ούτε έπεσαν οι κάτοικοι του κόσμου.

19 Οι νεκροί σου θα ζήσουν, μαζί με το νεκρό μου σώμα θα αναστηθούν· σηκωθείτε και ψάλλετε, εσείς που κατοικείτε στο χώμα· επειδή, η δρόσος σου είναι σαν τη δρόσο των χόρτων, και η γη θα ξεπετάξει τούς νεκρούς.

20 Έλα, λαέ μου, μπες μέσα στα ταμεία σου, και κλείσε τις θύρες σου από πίσω σου· κρύψου για λίγο καιρό, μέχρις ότου περάσει η οργή.

21 Επειδή, δέστε, ο Κύριος βγαίνει από τον τόπο του για να παιδεύσει τούς κατοίκους τής γης εξαιτίας τής ανομίας τους· η δε γη θα ξεσκεπάσει τα αίματά της, και δεν θα σκεπάσει πλέον τους φονευμένους της.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 27

ΚΑΤΑ την ημέρα εκείνη, ο Κύριος θα παιδεύσει, με τη μάχαιρά του, τη σκληρή, τη μεγάλη και τη δυνατή, τον Λευιάθαν, το φίδι που λοξοβατεί, ναι, τον Λευιάθαν, το σκολιό φίδι· και θα φονεύσει τον δράκοντα που είναι στη θάλασσα.

2 Κατά την ημέρα εκείνη ψάλλετε σ' αυτή: Αγαπητή άμπελος·

3 εγώ ο Κύριος θα τη φυλάττω· σε κάθε στιγμή θα την ποτίζω· για να μη τη βλάψει κανένας, νύχτα και ημέρα θα τη φυλάττω·

4 οργή δεν υπάρχει μέσα μου· ποιος θα αντέτασσε ενάντια σε μένα τριβόλια και αγκάθια στη μάχη; Θα περνούσα από μέσα τους, θα τα κατέκαιγα μαζί·

5 ή, ας πιαστεί από τη δύναμή μου, για να κάνει μαζί μου ειρήνη· και θα κάνει μαζί μου ειρήνη.

6 Στο ερχόμενο θα ριζώσει τον Ιακώβ· ο Ισραήλ θα ανθίσει και θα βλαστήσει, και θα γεμίσει το πρόσωπο της οικουμένης από καρπούς.

7 Μήπως τον πάταξε, όπως πάταξε αυτούς που τον είχαν πατάξει; Ή, θανατώθηκε σύμφωνα με τον θάνατο εκείνων που θανατώθηκαν απ' αυτόν;

8 Θα δώσεις μάχη μαζί της με μέτρο, όταν την αποβάλεις· προσδιορίζει με αναλογία τον σφοδρό του άνεμο κατά την ημέρα τού ανατολικού ανέμου.

- ⁹ Γι' αυτό, με τούτο θα καθαριστεί η ανομία του Ιακώβ· κι αυτό θα είναι ολόκληρος ο καρπός, για να εξαλειφθεί η αμαρτία του, όταν σπάσει ολοκληρωτικά όλες τις πέτρες των βωμών σαν λεπτή σκόνη ασβέστης, και τα άλση και τα είδωλα δεν θα μένουν πλέον όρθια.
- ¹⁰ Επειδή, η οχυρωμένη πόλη θα ερημωθεί, η κατοικία θα παρατηθεί και εγκαταλειφθεί σαν έρημη· εκεί θα βοσκηθεί το μοςχάρι, κι εκεί θα αναπαυθεί, και θα καταφάει τα κλαδιά της.
- ¹¹ Όταν τα κλαδιά της ξεραθούν, θα αποκοπούν· θάρθουν οι γυναίκες, και θα τα κατακάψουν· επειδή, είναι λαός ασύνετος· γι' αυτό, αυτός που τον δημιούργησε, δεν θα τον λυπηθεί, κι αυτός που τον έπλασε, δεν θα τον ελεήσει.
- ¹² Και κατά την ημέρα εκείνη ο Κύριος θα εκτινάξει από τη διώρυγα του ποταμού μέχρι το ρεύμα της Αιγύπτου, κι εσείς θα συναχθείτε ένας ένας χωριστά, εσείς οι γιοι Ισραήλ.
- ¹³ Και κατά την ημέρα εκείνη θα σαλπικτεί μεγάλη σάλπιγγα, και θάρθουν αυτοί που καταφθείρονταν στη γη της Ασσυρίας, και οι αποδιωγμένοι στη γη της Αιγύπτου, και θα λατρεύσουν επάνω στο άγιο βουνό στην Ιερουσαλήμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

ΟΥΑΙ στο στεφάνι τής υπερηφάνειας των μέθυσων του Εφραΐμ, των οποίων η ένδοξη ωραιότητα είναι άνθος που μαραίνεται· οι οποίοι κατακυριεύονται από το κρασί επάνω στις κορυφές των παχέων κοιλάδων!

- ² Να, ο Κύριος έχει έναν ισχυρό και δυνατό, που σαν θόρυβος από χαλάζι, σαν καταστρεπτικός ανεμοστρόβιλος, σαν κατακλυσμός δυνατών νερών, που πλημμυρίζουν, θα καταρρίψει τα πάντα στη γη, με το χέρι του.
- ³ Το στεφάνι τής υπερηφάνειας των μέθυσων του Εφραΐμ θα καταπατηθεί κάτω από τα πόδια.
- ⁴ Και το άνθος τής ένδοξης ωραιότητάς τους, που είναι στην κορυφή τής παχιάς κοιλάδας, καθώς μαραίνεται, θα γίνει σαν τον πρώιμο καρπό του καλοκαιριού· τον οποίο, εκείνος που θα τον δει, καθώς τον πάρει στο χέρι του, τον καταπίνει.
- ⁵ Κατά την ημέρα εκείνη, ο Κύριος των δυνάμεων θα είναι στεφάνι δόξας, και διάδημα ωραιότητας στο υπόλοιπο του λαού του,
- ⁶ και πνεύμα κρίσης σ' εκείνον που κάθεται για κρίση, και δύναμη σ' αυτούς που απωθούν τον πόλεμο μέχρι των πυλών.
- ⁷ Πλην, κι αυτοί πλανήθηκαν από κρασί, και παραδρόμησαν από σίκερα· ο ιερέας και ο προφήτης πλανήθηκαν από σίκερα, τους κατάπιε το κρασί, παραδρόμησαν από σίκερα· πλανιούνται κατά την όραση, προσκόπτουν κατά την κρίση.
- ⁸ Επειδή, όλα τα τραπέζια είναι γεμάτα από εμετό και ακαθαρσία, κανένας τόπος δεν μένει καθαρός.
- ⁹ Ποιος θα διδάξει τη σοφία; Και ποιον θα κάνει να καταλάβει τη διδασκαλία; Αυτοί είναι σαν απογαλακτισμένα βρέφη, αποσπασμένα από τους μαστούς.
- ¹⁰ Επειδή, με διδασκαλία επάνω σε διδασκαλία, με διδασκαλία επάνω σε διδασκαλία, με στίχο επάνω σε στίχο, στίχο επάνω σε στίχο, λίγο εδώ, λίγο εκεί,
- ¹¹ επειδή, με ψελλίζοντα χείλη, και με άλλη γλώσσα, θα μιλάει σ' αυτόν τον λαό.
- ¹² στον οποίο είπε: Αυτή είναι η ανάπαυση, με την οποία μπορείτε να αναπαύσετε τον κουρασμένο, κι αυτή είναι η άνεση· αλλ' αυτοί δεν θέλησαν να ακούσουν.
- ¹³ Και ο λόγος τού Κυρίου θα τους είναι διδασκαλία επάνω σε διδασκαλία, διδασκαλία επάνω σε διδασκαλία, στίχος επάνω σε στίχο, στίχος επάνω σε στίχο, λίγο εδώ, λίγο εκεί· για να περπατήσουν, και να προσκόψουν προς τα πίσω, και να συντριφτούν, και να

παγιδευτούν, και να πιαστούν.

14 Γι' αυτό, ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, άνθρωποι χλευαστές, οι οποίοι οδηγείτε αυτόν τον λαό, που είναι στην Ιερουσαλήμ.

15 Επειδή, είπατε: Εμείς κάναμε συνθήκη με τον θάνατο, και συμφωνήσαμε με τον άδη· όταν η μάστιγα διαβαίνει πλημμυρίζοντας, δεν θάρθει σε μας· δεδομένου ότι, καταφύγιό μας κάναμε το ψέμα, και θα κρυφτούμε κάτω από την ψευτιά·

16 γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δέστε, βάζω ένα θεμέλιο στη Σιών, μια πέτρα, μια εκλεκτή πέτρα, μια πολύτιμη ακρογωνιαία πέτρα, ένα σίγουρο θεμέλιο· εκείνος που πιστεύει σ' αυτόν, δεν θα ντροπιαστεί.

17 Και θα βάλω την κρίση στον κανόνα, και τη δικαιοσύνη στη στάθμη· και το χαλάζι θα εξαφανίσει το καταφύγιο της ψευτιάς, και τα νερά θα πλημμυρίσουν τον κρυψώνα.

18 Και η συνθήκη σας με τον θάνατο θα ακυρωθεί, και η συμφωνία σας με τον άδη δεν θα σταθεί· όταν διαβαίνει η μάστιγα που πλημμυρίζει, τότε θα καταπατηθείτε απ' αυτή.

19 Αμέσως μόλις διαβεί, θα σας πιάσει· επειδή, κάθε πρωί θα διαβαίνει, ημέρα και νύχτα· και μονάχα να ακούσει κάποιος τη βοή, θα είναι φρίκη.

20 Επειδή, το κρεβάτι είναι μικρότερο, παρά το να μπορεί κανείς να ξαπλώσει· και το σκέπασμα στενότερο, παρά ώστε να μπορεί να περιτυλιχθεί.

21 Επειδή, θα σηκωθεί ο Κύριος σαν στο βουνό Φερασείμ, θα θυμώσει σαν στην κοιλάδα τού Γαβών, για να ενεργήσει το έργο του, το παράδοξο έργο του, και να εκτελέσει την πράξη του, την εξαίσια πράξη του.

22 Τώρα, λοιπόν, μη είστε χλευαστές, για να μη γίνουν δυνατότερα τα δεσμά σας· επειδή, εγώ άκουσα από τον Κύριο τον Θεό των δυνάμεων συντέλεια και απόφαση επάνω σε ολόκληρη τη γη.

23 Ακροαστείτε, και ακούστε τη φωνή μου· προσέξτε, και ακούστε τον λόγο μου.

24 Εκείνος που αροτριάζει μήπως αροτριάξει ολόκληρη την ημέρα για να σπείρει, διανοίγοντας και βωλοκοπώντας τον αγρό του;

25 Αφού εξομαλίσει την επιφάνειά του, δεν διασκορπίζει τον αρακά, και διασπείρει το κύμινο, και βάζει το σιτάρι στο καλύτερο μέρος, και το κριθάρι στον διορισμένο τόπο του, και τη βρίζα στο μέρος της, αυτό που του ανήκει;

26 Επειδή, ο Θεός του τον μαθαίνει να διακρίνει, και τον διδάσκει.

27 Επειδή, ο αρακάς δεν αλωνίζεται με αλωνιστικό όργανο ούτε τροχός άμαξας περιστρέφεται επάνω στο κύμινο· αλλ' ο αρακάς χτυπιέται με ράβδο, και το κύμινο με μαγκούρα.

28 Το σιτάρι, όμως, για το ψωμί κατασυντρίβεται· αλλά, δεν θα το αλωνίζει για πάντα ούτε θα το συντρίψει με τον τροχό της άμαξάς του ούτε θα το λεπτύνει με τα νύχια των αλόγων του.

29 Κι αυτό βγήκε από τον Κύριο των δυνάμεων, που είναι θαυμαστός σε βουλή, μεγάλος σε σύνεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

ΟΥΑΙ στην Αριήλ, την Αριήλ, την πόλη όπου κατοίκησε ο Δαβίδ· προσθέστε χρονιά επάνω σε χρονιά· ας σφάζουν γιορταστικές θυσίες.

2 Εγώ, όμως, θα στενοχωρήσω την Αριήλ, και εκεί θα είναι βάρος και θλίψη· και σε μένα θα είναι σαν Αριήλ.

3 Και θα στρατοπεδεύσω εναντίον σου ολόγυρα, και θα στήσω εναντίον σου πολιορκία με

χαράκωμα, και θα ανεγείρω εναντίον σου φρούρια.

⁴ Και θα ριχτείς κάτω, θα μιλάς από το έδαφος, και η λαλιά σου θα είναι ταπεινή από το χώμα, και η φωνή σου από το έδαφος θα είναι σαν του εγγαστρίμυθου, και η λαλιά σου θα ψιθυρίζει από το χώμα.

⁵ Και το πλήθος των εχθρών σου θα είναι σαν σκόνη, και το πλήθος των φοβερών σαν άχυρο, που περιφέρεται από τον άνεμο· ναι, αυτό θα γίνει ξαφνικά, σε μια στιγμή.

⁶ Θα γίνει σε σένα επίσκεψη από τον Κύριο των δυνάμεων, μαζί με βροντή, και μαζί με σεισμό, και δυνατή φωνή, μαζί με ανεμοζάλη, και ανεμοστρόβιλο, και φλόγα φωτιάς που κατατρώει.

⁷ Και το πλήθος όλων των εθνών, που πολεμούν ενάντια στην Αριήλ, όλοι βέβαια που μάχονται ενάντια σ' αυτή και στα οχυρώματά της, κι αυτοί που τη στενοχωρούν, θα είναι σαν όνειρο από νυχτερινό όραμα.

⁸ Καθώς μάλιστα ονειρεύεται αυτός που πεινάει, ότι, να, τρώει· όμως, σηκώνεται, και η ψυχή του είναι αδειανή· ή, καθώς ονειρεύεται αυτός που διψάει, ότι, να, πίνει· όμως, σηκώνεται, και δεσ, είναι εξαντλημένος, και η ψυχή του διψάει· έτσι θα είναι τα πλήθη όλων των εθνών, που πολεμούν ενάντια στο βουνό Σιών.

⁹ Σταθείτε, και θαυμάστε· αναβοήστε, και ανακράξτε· αυτοί μεθούν, αλλ' όχι από κρασί· παραφέρονται, αλλ' όχι από σίκερα.

¹⁰ Επειδή, ο Κύριος ξέχυσε επάνω σας πνεύμα από βαθύ ύπνο, και έκλεισε τα μάτια σας· περισκέπασε τους προφήτες και τους άρχοντές σας, αυτούς που βλέπουν οράσεις.

¹¹ Και κάθε όραση θα είναι σε σας σαν τα λόγια ενός σφραγισμένου βιβλίου, που θα το έδιναν σε κάποιον που ξέρει να διαβάζει, λέγοντας: Διάβασέ το, παρακαλώ· και εκείνος λέει: Δεν μπορώ, επειδή είναι σφραγισμένο·

¹² και δίνουν το βιβλίο σ' εκείνον που δεν ξέρει να διαβάζει, και λένε: Διάβασέ το, παρακαλώ· και εκείνος λέει: Δεν ξέρω να διαβάζω.

¹³ Γι' αυτό, ο Κύριος λέει: Επειδή ο λαός αυτός με πλησιάζει με το στόμα του, και με τιμάει με τα χείλη του, αλλ' η καρδιά του απέχει μακριά από μένα, και με σέβονται, διδάσκοντας διδασκαλίες, εντάλματα ανθρώπων·

¹⁴ γι' αυτό, δέστε, θα προσθέσω να κάνω ένα θαυμαστό έργο ανάμεσα σε τούτο τον λαό, ένα έργο θαυμαστό και εξαίσιο· επειδή, η σοφία των σοφών του θα χαθεί, και η σύνεση των συνετών του θα κρυφτεί.

¹⁵ Ουαί σ' εκείνους που σκάβουν βαθιά για να κρύψουν τη βουλή τους από τον Κύριο, και των οποίων τα έργα είναι μέσα στο σκοτάδι, και λένε: Ποιος μας βλέπει; Και ποιος μας ξέρει;

¹⁶ Ω, διεστραμμένοι, ο κεραμέας θα νομιστεί σαν πηλός; Το πλάσμα θα πει γι' αυτόν που το έπλασε: Δεν με έπλασε αυτός; Ή, το δημιουργήμα θα πει γι' αυτόν που το δημιούργησε: Αυτός δεν είχε νόηση;

¹⁷ Δεν θα είναι ακόμα πολύ λίγος καιρός, και ο Λίβανος θα μεταβληθεί σε καρποφόρα πεδιάδα, και η καρποφόρα πεδιάδα θα θεωρηθεί σαν δάσος;

¹⁸ Και κατά την ημέρα εκείνη, οι κουφοί θα ακούσουν τα λόγια τού βιβλίου, και τα μάτια των τυφλών θα δουν, αφού ελευθερωθούν από το σκοτάδι και από την ομίχλη.

¹⁹ Και οι πράοι θα επαυξήσουν τη χαρά τους για τον Κύριο, και οι φτωχοί των ανθρώπων θα ευφρανθούν για τον Άγιο του Ισραήλ.

²⁰ Επειδή, ο τρομερός δεν υπάρχει, και ο χλευαστής εξολοθρεύθηκε, και όλοι όσοι παραφυλάττουν την ανομία, εξαλείφθηκαν·

²¹ οι οποίοι κάνουν τον άνθρωπο φταίχτη για έναν λόγο, και στήνουν παγίδα σ' αυτόν που ελέγχει στην πύλη, και διαστρέφουν το δίκιο με ψέμα.

- ²² Γι' αυτό, ο Κύριος, αυτός που λύτρωσε τον Αβραάμ, λέει για τον οίκο τού Ιακώβ τα εξής: Ο Ιακώβ δεν θα ντροπιαστεί πλέον, και το πρόσωπό του δεν θα ωχριάσει πλέον.
- ²³ Όταν, όμως, δει τα παιδιά του, το έργο των χεριών μου, ανάμεσά του, θα αγιάσουν το όνομά μου, και θα αγιάσουν τον Άγιο του Ιακώβ, και θα φοβούνται τον Θεό τού Ισραήλ.
- ²⁴ Και εκείνοι που πλανιούνται κατά το πνεύμα, θάρθουν σε σύνεση, και αυτοί που γογγύζουν, θα μάθουν διδασκαλία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

- Ο**ΥΑΙ στα παιδιά που αποστάτησαν, λέει ο Κύριος, τα οποία παίρνουν απόφαση, όμως όχι από μένα· και που κάνουν συνθήκες, όμως όχι διαμέσου τού πνεύματός μου, για να προσθέσουν αμαρτία σε αμαρτία·
- ² τα οποία πηγαίνουν για να κατέβουν στην Αίγυπτο, και δεν ρωτούν το στόμα μου, για να ενδυναμωθούν με τη δύναμη του Φαραώ, και να εμπιστευθούν στη σκιά τής Αιγύπτου!
- ³ Και η δύναμη του Φαραώ θα είναι ντροπή σας, και η πεποίθησή σας επάνω στη σκιά τής Αιγύπτου, όνειδος.
- ⁴ Επειδή, οι αρχηγοί του στάθηκαν στην Τάνη, και οι πρεσβευτές του ήρθαν στη Χανές.
- ⁵ Όλοι ντροπιάστηκαν για έναν λαό που δεν μπόρεσε να τους ωφελήσει, ούτε να σταθεί βοήθεια ή όφελος, αλλά ντροπή, και μάλιστα όνειδος.
- ⁶ Η όραση ενάντια στα ζώα τού νότου: Μέσα στη γη τής θλίψης και της στενοχώριας, όπου βρίσκονται το δυνατό λιοντάρι, και το γερασμένο λιοντάρι, η έχιδνα και το φλογερό φτερωτό φίδι, εκεί θα φέρουν τα πλούτη τους επάνω σε ώμους μικρών γαϊδουριών, και τους θησαυρούς τους επάνω στο κύρτωμα των καμήλων, σε έναν λαό που δεν θα τους ωφελήσει.
- ⁷ Επειδή, οι Αιγύπτιοι μάταια και ανωφελώς θα βοηθήσουν· γι' αυτό, βόησα για τούτο: Η δύναμή τους είναι να κάθονται ήσυχοι.
- ⁸ Πήγαινε, γράψε μπροστά τους επάνω σε πινακίδιο, και σημείωσέ το σε βιβλίο, για να διατηρείται στον μέλλοντα καιρό, μέχρι τον αιώνα·
- ⁹ ότι ο λαός αυτός είναι απειθής, είναι γιοι αναληθείς, που δεν θέλουν να ακούσουν τον νόμο τού Κυρίου·
- ¹⁰ οι οποίοι λένε προς τους βλέποντες: Μη βλέπετε· και στους προφήτες: Μη προφητεύετε σε μας τα σωστά, μιλάτε μας κολακευτικά, προφητεύετε απατηλά·
- ¹¹ αποσυρθείτε από τον δρόμο, ξεκλίνετε από το μονοπάτι, σηκώστε από μπροστά μας τον Άγιο του Ισραήλ.
- ¹² Γι' αυτό, έτσι λέει ο Άγιος του Ισραήλ: Επειδή, καταφρονείτε αυτό τον λόγο, και ελπίζετε στην απάτη και στην πονηρία, και επιστηρίζετε σ' αυτά·
- ¹³ γι' αυτό, αυτή η ανομία θα είναι σε σας σαν ετοιμόρροπο χάλασμα, σαν κοιλιά σε έναν ψηλό τοίχο, που ο συντριμμός του έρχεται ξαφνικά, σε μια στιγμή.
- ¹⁴ Και θα το συντρίψει σαν σύντριμμα από πήλινο αγγείο, που κατασυντρίβεται ανελέητα, ώστε να μη βρίσκεται ανάμεσα στα θραύσματά του ένα πήλινο κομμάτι, για να πάρει κάποιος φωτιά από την εστία ή να πάρει νερό από τον λάκκο.
- ¹⁵ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός, ο Άγιος του Ισραήλ: Στην επιστροφή και ανάπαυση θα σωθείτε· στην ησυχία και πεποίθηση θα είναι η δύναμή σας· αλλά, δεν θελήσατε·
- ¹⁶ και είπατε: Όχι· αλλά, θα φεύγουμε έφιπποι· γι' αυτό, θα φεύγετε· και: Θα ιππεύσουμε επάνω σε ταχύποδα· γι' αυτό, αυτοί που σας καταδιώκουν θα είναι ταχύποδες.
- ¹⁷ Θα φεύγετε 1.000 στην απειλή ενός, και όλοι στην απειλή πέντε, μέχρις ότου μείνετε

σαν στύλος επάνω στην κορυφή βουνού, και σαν σημαία επάνω σε λόφο.

18 Και έτσι θα προσμείνει ο Κύριος για να σας ελεήσει, και έτσι θα υψωθεί για να σας λυπηθεί· επειδή, ο Κύριος είναι Θεός κρίσης· μακάριοι όλοι αυτοί που τον προσμένουν.

19 Επειδή, ο λαός θα κατοικήσει στη Σιών στην Ιερουσαλήμ· δεν θα κλάψεις πια· σίγουρα, θα σε ελεήσει στη φωνή τής κραυγής σου· όταν την ακούσει, θα σου απαντήσει.

20 Και αν ο Κύριος σας δίνει ψωμί θλίψης, και νερό στενοχώριας, οι δάσκαλοί σου, όμως, δεν θα αφαιρεθούν πλέον, αλλά τα μάτια σου θα βλέπουν τους δασκάλους σου·

21 και τα αυτιά σου θα ακούν από πίσω σου έναν λόγο, που θα λέει: Αυτός είναι ο δρόμος, περπατάτε επάνω σ' αυτόν· όταν στρέφεστε προς τα δεξιά, και όταν στρέφεστε προς τα αριστερά.

22 Και ως μολυσμένα, θα αποστραφείτε το σκέπασμα των ασημένιων γλυπτών σας, και τον στολισμό των χρυσών χωνευτών σας· θα τα απορρίψετε σαν ένα ακάθαρτο ράκος· θα πεις σ' αυτά: Φεύγετε από εδώ.

23 Τότε, θα δώσει βροχή για τον σπόρο σου, που θα έσπερνες στο χωράφι· και ψωμί τού γεννήματος της γης, που θα είναι παχύ και άφθονο· κατά την ημέρα εκείνη τα κτήνη σου θα βόσκονται σε ευρύχωρα βοσκοτόπια.

24 Και τα βόδια, και τα νεαρά γαϊδούρια σου, που εργάζονται τη γη, θα τρώνε καθαρό άχυρο λικμισμένο με το φτυάρι και το ανεμιστήρι.

25 Και θα είναι επάνω σε κάθε ψηλό βουνό, κι επάνω σε κάθε ψηλό λόφο, ποτάμια και ρεύματα νερών, κατά την ημέρα τής μεγάλης σφαγής, όταν καταπέφτουν οι πύργοι.

26 Και το φως τού φεγγαριού θα είναι σαν το φως τού ήλιου, και το φως τού ήλιου θα είναι επταπλάσιο, σαν το φως επτά ημερών, κατά την ημέρα κατά την οποία ο Κύριος επιδένει το σύντριμμα του λαού του, και θεραπεύει την πληγή τού τραυματισμού τους.

27 Δέστε, το όνομα του Κυρίου έρχεται από μακριά· ο θυμός του είναι φλογερός, και το φορτίο του βαρύ· τα χείλη του είναι γεμάτα αγανάκτηση, και η γλώσσα του σαν φωτιά που κατατρώει·

28 και η πνοή του σαν ρεύμα που πλημμυρίζει, που φτάνει μέχρι το μέσον τού τραχήλου, για να κοσκινίσει τα έθνη στο κόσκινο της ματαίωσης· και θα είναι χαλινός στις σιαγόνες των λαών, που θα τους κάνει να περιπλανιούνται.

29 Σε σας θα υπάρχει τραγούδι, όπως τη νύχτα μιας γιορτής που πανηγυρίζεται· και ευφροσύνη καρδιάς, όπως όταν πάνε με φλογέρες για νάρθουν στο βουνό τού Κυρίου, στον Ισχυρό τού Ισραήλ.

30 Και ο Κύριος θα κάνει να ακουστεί η δόξα τής φωνής του, και θα δείξει το κατέβασμα του βραχίονά του, μαζί με την αγανάκτηση από τον θυμό, και τη φλόγα τής φωτιάς που κατατρώει, τους εκτιναγμούς, και την ανεμοζάλη, και τις πέτρες τού χαλαζιού.

31 Επειδή, ο Ασσύριος, με τη φωνή τού Κυρίου, θα καταβληθεί· θα χτυπηθεί με ράβδο.

32 Και απ' όπου διαβεί η διορισμένη ράβδος, που ο Κύριος θα καταφέρει επάνω του, θα είναι τύμπανα και κιθάρες· και με τρομερούς πολέμους θα πολεμήσει εναντίον τους.

33 Επειδή, ο Τοφέθ είναι παρασκευασμένος προ καιρού· ναι, ετοιμασμένος για τον βασιλιά· αυτός τον έκανε βαθύ και πλατύ· ο τόπος καύσης του είναι φωτιά και πολλά ξύλα· η πνοή τού Κυρίου, σαν ρεύμα από θειάφι, θα την ανάψει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

ΟΥΑΙ σε όσους κατεβαίνουν στην Αίγυπτο για βοήθεια, και επιστηρίζονται σε άλογα, και έχουν το θάρρος τους σε άμαξες, επειδή είναι πολυάριθμες· και σε καβαλάρηδες, επειδή είναι πολύ δυνατοί· και δεν αποβλέπουν στον Άγιο του Ισραήλ, και δεν εκζητούν τον Κύριο.

- ² Όμως, αυτός είναι σοφός, και θα επιφέρει κακά, και δεν θα ανακαλέσει τα λόγια του, αλλά θα σηκωθεί ενάντια στις οικογένειες των κακοποιών, και ενάντια στη βοήθεια εκείνων που εργάζονται την ανομία.
- ³ Οι Αιγύπτιοι, όμως, είναι άνθρωποι, και όχι Θεός· και τα άλογά τους σάρκες, και όχι πνεύμα. Όταν ο Κύριος απλώσει το χέρι του, κι εκείνος που βοηθάει θα προσκόψει, κι εκείνος που βοηθιέται θα πέσει, και όλοι μαζί θα απολεστούν.
- ⁴ Επειδή, έτσι μίλησε σε μένα ο Κύριος: Όπως το λιοντάρι και ο σκύμνος τού λιονταριού που βρυχάξει για το θήραμά του, αν και συγκεντρώθηκε εναντίον του ένα πλήθος από βοσκούς, δεν φοβάται στη φωνή τους ούτε συστέλλεται στον θόρυβό τους· έτσι και ο Κύριος των δυνάμεων θα κατέβει για να πολεμήσει υπέρ του βουνού τής Σιών, και υπέρ των λόφων της.
- ⁵ Σαν πουλιά που πετούν προς τα νεοσσά, έτσι ο Κύριος των δυνάμεων, θα υπερασπιστεί την Ιερουσαλήμ, υπερασπίζοντας και ελευθερώνοντάς την, διαβαίνοντας και σώζοντάς την.
- ⁶ Επιστραφέιτε προς εκείνον, από τον οποίο οι γιοι Ισραήλ αποστάτησαν ολοκληρωτικά.
- ⁷ Επειδή, κατά την ημέρα εκείνη κάθε άνθρωπος θα ρίξει τα ασημένια του είδωλα και τα χρυσά του είδωλα, που τα χέρια σας είχαν κατασκευάσει σε σας για αμαρτία.
- ⁸ Τότε, ο Ασσύριος θα πέσει με μάχαιρα, όχι από άνδρα· και θα τον καταφάει μάχαιρα, όχι από άνθρωπο· και θα φεύγει μπροστά από τη μάχαιρα, και οι νέοι του θα είναι για φόρο.
- ⁹ Και από τον φόβο θα παρατρέξει το οχύρωμά του, και οι αρχηγοί του θα κατατρομάξουν στη σημαία, λέει ο Κύριος, που η φωτιά του είναι μέσα στη Σιών και το καμίνι του στην Ιερουσαλήμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32

ΔΕΣΤΕ, ένας βασιλιάς θα βασιλεύσει με δικαιοσύνη, και άρχοντες θα κυβερνούν με κρίση.

- ² Και ο άνθρωπος θα είναι σαν σκέπη από τον άνεμο, και σαν καταφύγιο από την τρικυμία· σαν ποταμοί νερού μέσα σε ξερή γη, σαν σκιά μεγάλου βράχου σε γη που διψάει.
- ³ Και τα μάτια εκείνων που βλέπουν δεν θα είναι σκοτισμένα, και τα αυτιά εκείνων που ακούν θα είναι προσεκτικά.
- ⁴ Και η καρδιά των παράτολμων θα καταλάβει σοφία, και η γλώσσα εκείνων που τραυλίζουν θα επιταχύνει να μιλάει καθαρά.
- ⁵ Ο αχρείος δεν θα ονομάζεται πια ελευθέριος, και ο φιλάργυρος δεν θα λέγεται μεγαλοπρεπής.
- ⁶ Επειδή, ο αχρείος θα μιλάει αχρεία, και η καρδιά του θα εργάζεται ανομία, για να εκτελεί πονηρία, και να προσφέρει πλάνη ενάντια στον Κύριο, ώστε να στερεί την ψυχή εκείνου που πεινάει, και να εμποδίζει την πόση σ' εκείνον που διψάει.
- ⁷ Και τα όπλα τού φιλάργυρου είναι άδικα· αυτός βουλεύεται πονηρίες για να αφανίσει τον φτωχό με λόγια αναληθή, ακόμα και όταν ο ενδεής μιλάει δίκαια.
- ⁸ Ο ελευθέριος, όμως, βουλεύεται ελευθέρια, κι αυτός θα στηρίζεται σε ελευθέρια.
- ⁹ ΣΗΚΩΘΕΙΤΕ, ω εύπορες γυναίκες· ακούστε τη φωνή μου, αμέριμνες θυγατέρες· ακροαστείτε τα λόγια μου·
- ¹⁰ ημέρες και χρόνια θα είστε ταραγμένες, εσείς οι αμέριμνες· επειδή, θα χαθεί ο τρυγητός, δεν θάρθει η συγκομιδή·

- ¹¹ τρέμετε, οι εύπορες· ταραχθείτε, οι αμέριμνες· ξεντυθείτε και ξεγυμνωθείτε, και περιζώστε τις οσφύες με σακιά.
- ¹² Θα χτυπήσουν τα στήθια εξαιτίας των ηδονικών χωραφιών, εξαιτίας των καρποφόρων αμπελώνων.
- ¹³ Αγκάθια και τριβόλια θα βλαστήσουν επάνω στη γη τού λαού μου· ακόμα κι επάνω σε όλα τα σπίτια τής χαράς μέσα στην ευφραινόμενη πόλη.
- ¹⁴ Επειδή, τα παλάτια θα εγκαταλειφθούν· το πλήθος τής πόλης θα ερημωθεί· τα φρούρια και οι πύργοι θα γίνουν σπηλιές μέχρι τον αιώνα, ευχαρίστηση άγριων γαϊδουριών, βοσκή κοπαδιών·
- ¹⁵ μέχρις ότου το πνεύμα ξεχυθεί επάνω μας εξ ύψους, και η έρημος γίνει καρποφόρα πεδιάδα, ενώ η καρποφόρα πεδιάδα θεωρηθεί σαν δάσος.
- ¹⁶ Τότε, στην έρημο θα κατασκηνώσει κρίση, και στην καρποφόρα πεδιάδα θα κατοικήσει δικαιοσύνη.
- ¹⁷ Και το έργο τής δικαιοσύνης θα είναι ειρήνη· και το αποτέλεσμα της δικαιοσύνης, ησυχία και ασφάλεια στον αιώνα.
- ¹⁸ Και ο λαός μου θα κατοικεί σε ειρηνική κατοικία, και ασφαλή οικήματα, και ήσυχους τόπους ευπορίας,
- ¹⁹ και θα πέφτει χαλάζι που κατασυντρίβει το δάσος, και η πόλη θα ανατραπεί με όλεθρο.
- ²⁰ Μακάριοι εσείς που σπέρνετε κοντά σε κάθε νερό, εσείς που στέλνετε εκεί τα πόδια τού βοδιού και του γαϊδουριού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

- Ο** ΥΑΙ σε σένα που κυριεύεις, και δεν κυριεύτηκες· και καταδυναστεύεις, και δεν καταδυναστεύτηκες· όταν σταματήσεις να κυριεύεις, θα κυριευτείς· όταν τελειώσεις να καταδυναστεύεις, θα καταδυναστευτείς.
- ² Κύριε, ελέησέ μας· σε προσμένουμε· να είσαι ο βραχίονάς τους τα πρωινά, και σωτηρία μας σε καιρό θλίψης.
- ³ Από τη φωνή του θορύβου έφυγαν οι λαοί· από την ανύψωσή σου διασκορπίστηκαν τα έθνη.
- ⁴ Και τα λάφυρά σας θα συναχθούν, όπως μαζεύουν οι βρούχοι· θα πηδήσουν επάνω του, όπως πηδάει εδώ κι εκεί η ακρίδα.
- ⁵ Ο Κύριος υψώθηκε· επειδή, κατοικεί στα υψηλά· γέμισε τη Σιών από κρίση και δικαιοσύνη.
- ⁶ Σοφία, όμως, και επιστήμη θα είναι η στερέωση των καιρών σου, και η σωτήρια δύναμη· ο φόβος τού Κυρίου, αυτός είναι ο θησαυρός του.
- ⁷ Να, οι ανδρείοι τους θα βοηθούν απέξω, και οι πρεσβευτές τής ειρήνης θα κλάψουν πικρά.
- ⁸ Οι δρόμοι ερημώθηκαν, οι οδοιπόροι έπαυσαν· διέλυσε τη συνθήκη, απέβαλε τις πόλεις, δεν σκέφτεται άνθρωπο.
- ⁹ Η γη πενθεί, μαραίνεται· ο Λίβανος ντρέπεται, κατακόβεται· ο Σαρών μοιάζει με έρημο· και η Βασάν και ο Κάρμηλος κατατινάχτηκαν.
- ¹⁰ Τώρα, θα σηκωθώ, λέει ο Κύριος· τώρα, θα υψωθώ, τώρα, θα μεγαλυνθώ.
- ¹¹ Χνούδι θα πιάσετε, και άχυρο θα γεννήσετε· η πνοή σας θα σας καταφάει σαν φωτιά.
- ¹² Και οι λαοί θα είναι σαν καύσεις ασβέστης· σαν κομμένα αγκάθια θα καούν σε φωτιά.
- ¹³ Όσοι είστε μακριά, ακούστε τι έκανα· κι εσείς που είστε κοντά, γνωρίστε τη δύναμή μου.

- ¹⁴ Οι αμαρτωλοί που είναι στη Σιών θα τρομάξουν· τρόμος θα καταλάβει τους υποκριτές, ώστε θα λένε: Ποιος από ανάμεσά μας θα κατοικήσει μαζί με τη φωτιά που κατατρώει; Ποιος από ανάμεσά μας θα κατοικήσει μαζί με τις αιώνιες καύσεις;
- ¹⁵ Αυτός που περπατάει με δικαιοσύνη, κι αυτός που μιλάει με ευθύτητα· αυτός που καταφρονεί το κέρδος των καταδυναστεύσεων, αυτός που σείει τα χέρια του από δωροληψίες, αυτός που βουλώνει τα αυτιά του για να μη ακούει για αίμα, κι αυτός που κλείνει τα μάτια του για να μη δει το κακό·
- ¹⁶ αυτός θα κατοικήσει στα υψηλά· οι τόποι τής υπεράσπισής του θα είναι τα οχυρώματα των βράχων· ψωμί θα του δοθεί· το νερό του θα είναι βέβαιο.
- ¹⁷ Τα μάτια σου θα δουν τον βασιλιά στην ωραιότητά του· θα δουν τη μακρινή γη.
- ¹⁸ Η καρδιά σου θα μελετάει τον τρόπο που παρήλθε, φωνάζοντας: Πού είναι ο γραμματέας; Πού είναι ο συζητητής; Πού είναι ο λογιστής των πύργων;
- ¹⁹ Δεν θα δεις έναν άγριο λαό, έναν λαό με βαθιά φωνή, ώστε να μη διακρίνεις· με τραυλίζουσα γλώσσα, ώστε να μη καταλαβαίνεις.
- ²⁰ Κοίταξε ψηλά στη Σιών, την πόλη των γιορτών μας· τα μάτια σου θα δουν την Ιερουσαλήμ ήσυχη κατοικία, σκηνή που δεν θα την κατεβάσουν· οι πάσσαλοί της δεν θα μετακινηθούν στον αιώνα, και κανένα από τα σχοινιά της δεν θα κοπεί.
- ²¹ Αλλ' εκεί, ο Κύριος της δόξας θα είναι σε μας τόπος από πλατιά ποτάμια και ρεύματα· εκεί δεν θα μπει πλοίο με κουπιά ούτε θα περάσει από εκεί κάποιο μεγαλοπρεπές πλοίο.
- ²² Επειδή, ο Κύριος είναι ο κριτής μας· ο Κύριος είναι ο νομοθέτης μας· ο Κύριος είναι ο βασιλιάς μας· αυτός θα μας σώσει.
- ²³ Τα σχοινιά σου έγιναν πλαδαρά· δεν μπορούν να στερεώσουν το κατάρτι τους, δεν μπορούν να απλώσουν τα πανιά· τότε, λεία από μεγάλα λάφυρα θα διαμοιραστεί· οι χωλοί θα διαρπάξουν τη λεία·
- ²⁴ και ο κάτοικος δεν θα λείει· Ατόνησα· ο λαός, που κατοικεί σ' αυτή, θα λάβει άφεση ανομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34

ΠΛΗΣΙΑΣΤΕ, ω έθνη, για να ακούσετε· και προσέξτε, ω λαοί· ας ακούσει η γη, και το πλήρωμά της· η οικουμένη, και όλα όσα γεννιούνται σ' αυτή.

² Επειδή, ο θυμός τού Κυρίου είναι ενάντια σε όλα τα έθνη, και η φλογερή οργή του ενάντια σε όλα τα στρατεύματά τους· τα κατέστρεψε ολοκληρωτικά· τα παρέδωσε σε σφαγή.

³ Και οι φονευμένοι τους θα ριχτούν έξω, και η δυσωδία τους θα ανέβει από τα πτώματά τους· και τα βουνά θα διαλυθούν από το αίμα τους.

⁴ Και ολόκληρη η στρατιά τού ουρανού θα λιώσει, και οι ουρανοί θα περιτυλιχθούν σαν βιβλίο, και ολόκληρη η στρατιά τους θα πέσει, όπως πέφτει το φύλλο από την άμπελο, και όπως πέφτουν τα φύλλα από τη συκιά.

⁵ Επειδή, η μάχαιρά μου στον ουρανό μέθυσε· να, επάνω στην Ιδουμαία, κι επάνω στον λαό τής καταστροφής μου θα κατέβει για κρίση.

⁶ Η μάχαιρα του Κυρίου είναι γεμάτη από αίμα· πάχυνε με το πάχος, με το αίμα των αρνιών και των τράγων, με το πάχος των νεφρών των κριαριών· επειδή, ο Κύριος έχει θυσία στη Βοσόρρα, και μεγάλη σφαγή στη γη τής Ιδουμαίας.

⁷ Και οι μονόκεροι θα κατέβουν μαζί τους, και τα μοσχάρια μαζί με τους ταύρους· και η γη τους θα μεθύσει από αίμα, και το χώμα τους θα παχύνει από πάχος.

- ⁸ Επειδή, είναι ημέρα εκδίκησης του Κυρίου, χρονιά ανταποδόσεων για την κρίση τής Σιών.
- ⁹ Και τα ρεύματά της θα μεταβληθούν σε πίσσα, και το χώμα της σε θειάφι, και η γη της θα γίνει πίσσα που καίγεται.
- ¹⁰ νύχτα και ημέρα δεν θα σβήσει· ο καπνός της θα ανεβαίνει ακατάπαυστα· από γενεά σε γενεά θα μένει ερημωμένη· και δεν θα υπάρχει αυτός που διαβαίνει μέσα απ' αυτή σε αιώνα τού αιώνα.
- ¹¹ Αλλ' ο πελεκάνος και ο σκαντζόχοιρος θα την κληρονομήσουν· και η κουκουβάγια και ο κόρακας θα κατοικούν σ' αυτή· και ο Κύριος θα απλώσει επάνω της σχοινί ερήμωσης, και στάθμη γκρεμίσματος.
- ¹² Θα καλέσουν τους μεγιστάνες της στη βασιλεία, αλλά κανένας δεν θα είναι εκεί· και όλοι οι άρχοντές της θάρθουν στο μηδέν.
- ¹³ Και τα αγκάθια θα βλαστήσουν στα παλάτια της, τσουκνίδες και βάτοι στα οχυρώματά της· και θα είναι κατοικία τσακαλιών, αυλή στρουθοκαμήλων.
- ¹⁴ Και οι λύκοι θα συναντιούνται εκεί με τις αγριόγατες· και ο σάτυρος θα φωνάζει στον σύντροφό του· ο κούκος θα αναπαύεται ακόμα εκεί, βρίσκοντας για τον εαυτό του τόπο ανάπαυσης.
- ¹⁵ Εκεί θα κάνει φωλιά ο νυχτοκόρακας, και θα γεννάει, και θα επωάζει, και θα μαζεύει τούς νεοσσούς κάτω από τη σκιά του· εκεί θα μαζεύονται και οι γύπες, καθένας με τον σύντροφό του.
- ¹⁶ Αναζητήστε μέσα στο βιβλίο τού Κυρίου, και διαβάστε· κανένα απ' αυτά δεν θα λείψει, κανένα δεν θα είναι χωρίς τον σύντροφό του· επειδή, το ίδιο το στόμα τού Κυρίου πρόσταξε, και το ίδιο το πνεύμα του τα συγκέντρωσε αυτά.
- ¹⁷ Κι αυτός έρριξε τον κλήρο του γι' αυτά, και το χέρι του διαμοίρασε σ' αυτά με στάθμη εκείνη τη γη· θα την κληρονομήσουν στον αιώνα· θα κατοικούν σ' αυτή από γενεά σε γενεά.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 35

Η ΕΡΗΜΟΣ και η άνυδρη γη θα ευφρανθούν γι' αυτά, και η ερημιά θα αγαλλιαστεί, και θα ανθίσει σαν ρόδο.

² Θα ανθίσει άφθονα, και μάλιστα θα αγαλλιαστεί χαίροντας και αλαλάζοντας· η δόξα του Λιβάνου θα δοθεί σ' αυτή, η τιμή τού Καρμήλου και του Σαρών· οι τόποι αυτοί θα δουν τη δόξα τού Κυρίου, και τη μεγαλοσύνη τού Θεού μας.

³ Ενισχύστε τα εξασθενημένα χέρια· και στερεώστε τα παραλυμένα γόνατα.

⁴ Πείτε στους φοβισμένους στην καρδιά: Γίνετε ισχυροί, μη φοβάστε· δέστε, ο Θεός σας θάρθει με εκδίκηση, ο Θεός με ανταπόδοση· αυτός θάρθει, και θα σας σώσει.

⁵ Τότε, τα μάτια των τυφλών θα ανοιχτούν, και τα αυτιά των κουφών θα ακούσουν.

⁶ Τότε, ο χωλός θα περπατάει σαν ελαφίνα, και η γλώσσα τού μογιάλου θα ψάλλει· επειδή, στην έρημο θα αναβλύσουν νερά, και στην ερημιά ρεύματα.

⁷ Και η ξερή γη θα γίνει λίμνη, και η γη που διψάει θα γίνει πηγές νερού· στην κατοικία των τσακαλιών, όπου κείτονταν, θα είναι χλόη μαζί με καλάμια και σπάρτα.

⁸ Και εκεί θα υπάρχει λεωφόρος, και δρόμος, και θα ονομαστεί: Άγιος δρόμος· και ο ακάθαρτος δεν θα περάσει απ' αυτόν, αλλά θα είναι γι' αυτούς· αυτός που περπατάει και οι μωροί δεν θα πλανιούνται.

⁹ Λιοντάρι δεν θα είναι εκεί, και αρπαχτικό θηρίο δεν θα ανέβει εκεί· δεν θα βρεθεί εκεί·

αλλά, οι λυτρωμένοι θα περπατούν εκεί.

¹⁰ Και οι λυτρωμένοι τού Κυρίου θα επιστρέψουν, και θάρθουν στη Σιών με αλαλαγμό· και αιώνια ευφροσύνη θα είναι επάνω στο κεφάλι τους· θα απολαύσουν αγαλλίαση και ευφροσύνη· ενώ η λύπη και ο στεναγμός θα φύγουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 36

ΚΑΤΑ τον 14ο χρόνο του βασιλιά Εζεκία, ανέβηκε ο Σενναχειρείμ, ο βασιλιάς τής Ασσυρίας, ενάντια σε όλες τις οχυρές πόλεις τού Ιούδα, και τις κυριεύσε.

² Και ο βασιλιάς τής Ασσυρίας έστειλε τον Ραβ-σάκη από τη Λαχείς στην Ιερουσαλήμ, στον βασιλιά Εζεκία, με μεγάλη δύναμη. Και στάθηκε στον υδραγωγό τής άνω κολυμβητικής λίμνης, στον μεγάλο δρόμο τού χωραφίου τού γναφέα.

³ Τότε, βγήκαν προς αυτόν ο Ελιακείμ, ο γιος τού Χελκία, ο οικονόμος, και ο Σομνάς ο γραμματέας, και ο Ιωάχ, ο γιος τού Ασάφ, ο υπομνηματογράφος.

⁴ Και ο Ραβ-σάκης είπε σ' αυτούς: Να πείτε τώρα στον Εζεκία: Έτσι λέει ο μεγάλος βασιλιάς, ο βασιλιάς τής Ασσυρίας: Ποιο είναι το θάρρος, επάνω στο οποίο θαρρείς;

⁵ Λες, (όμως, είναι λόγια χειλέων): Έχω θέληση και δύναμη για πόλεμο. Αλλ' επάνω σε ποιον έχεις το θάρρος, ώστε αποστάτησες εναντίον μου;

⁶ Δες, έχεις το θάρρος επάνω στη ράβδο εκείνου τού συντριμμένου καλαμιού, επάνω στην Αίγυπτο· επάνω στο οποίο αν κάποιος στηριχθεί, θα μπηχτεί στο χέρι του, και θα το τρυπήσει· τέτοιος είναι ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, σε όλους εκείνους που έχουν το θάρρος επάνω σ' αυτόν.

⁷ Αλλά, αν μου πεις: Επάνω στον Κύριο τον Θεό μας έχουμε το θάρρος, δεν είναι αυτός, που ο Εζεκίας αφαίρεσε τους ψηλούς τόπους του, και τα θυσιαστήρια, και είπε στον Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ: Μπροστά σ' αυτό το θυσιαστήριο θα προσκυνήσετε;

⁸ Τώρα, λοιπόν, δώσε ενέχυρα στον κύριό μου τον βασιλιά τής Ασσυρίας, κι εγώ θα σου δώσω 2.000 άλογα, αν μπορείς από μέρους σου να δώσεις καβαλάρηδες επάνω τους.

⁹ Πώς, λοιπόν, θα στρέψεις προς τα πίσω το πρόσωπο ενός τοπάρχη από τους ελάχιστους των δούλων τού κυρίου μου, και έλπισες επάνω στην Αίγυπτο για άμαξες και καβαλάρηδες;

¹⁰ Και τώρα, χωρίς τον Κύριο ανέβηκα εγώ ενάντια σ' αυτόν τον τόπο, για να τον καταστρέψω; Ο Κύριος είπε σε μένα: Ανέβα ενάντια σ' αυτή τη γη, και κατάστρεψέ την.

¹¹ Τότε, είπε ο Ελιακείμ, και ο Σομνάς, και ο Ιωάχ, στον Ραβ-σάκη: Μίλησε στους δούλους σου, παρακαλώ, στη Συριακή γλώσσα· επειδή, την καταλαβαίνουμε· και μη μας μιλάς στην Ιουδαϊκή, σε επήκοον του λαού, που είναι επάνω στο τείχος.

¹² Αλλά ο Ραβ-σάκης είπε: Μήπως ο κύριός μου με έστειλε στον κύριό σου, και σε σένα, για να μιλήσω αυτά τα λόγια; Δεν με έστειλε προς τους άνδρες, που κάθονται επάνω στο τείχος, για να φάνε την κόπρο τους, και να πιουν τα ούρα τους μαζί με σας.

¹³ Τότε, ο Ραβ-σάκης στάθηκε και φώναξε στην Ιουδαϊκή, με δυνατή φωνή, και είπε: Ακούστε τα λόγια τού μεγάλου βασιλιά, του βασιλιά τής Ασσυρίας·

¹⁴ έτσι λέει ο βασιλιάς: Μη σας απατάει ο Εζεκίας· επειδή, δεν θα μπορέσει να σας λυτρώσει.

¹⁵ Και μη σας κάνει ο Εζεκίας να έχετε το θάρρος σας επάνω στον Κύριο, λέγοντας: Ο Κύριος, βέβαια, θα μας λυτρώσει· η πόλη αυτή δεν θα παραδοθεί στο χέρι τού βασιλιά τής Ασσυρίας.

¹⁶ Μη ακούτε τον Εζεκία· επειδή, έτσι λέει ο βασιλιάς τής Ασσυρίας: Κάντε συμβιβασμό μαζί μου, και βγείτε προς εμένα· και φάτε κάθε ένας από την άμπελό του, και κάθε ένας

από τη συκιά του, και πιείτε κάθε ένας από τα νερά τής δεξαμενής του·

¹⁷ μέχρις ότου έρθω και σας πάρω σε μια γη όμοια με τη γη σας, γη με σιτάρι και κρασί, γη με ψωμί και αμπελώνες.

¹⁸ Μη σας απατάει ο Εζεκίας, λέγοντας: Ο Κύριος θα μας λυτρώσει. Μήπως, κάποιος από τους θεούς των εθνών λύτρωσε τη γη του από το χέρι τού βασιλιά τής Ασσυρίας;

¹⁹ Πού είναι οι θεοί τής Αιμάθ και της Αρφάδ; Πού είναι οι θεοί τής Σεφαρουϊμ; Μήπως λύτρωσαν από το χέρι μου τη Σαμάρεια;

²⁰ Ποιοι, ανάμεσα σε όλους τους θεούς αυτών των τόπων, λύτρωσαν τη γη τους από το χέρι μου, ώστε και ο Κύριος να λυτρώσει από το χέρι μου την Ιερουσαλήμ;

²¹ Κι εκείνοι σιωπούσαν, και δεν του αποκρίθηκαν ούτε έναν λόγο· επειδή, ο βασιλιάς τούς είχε προστάξει, λέγοντας: Μη του απαντήσετε.

²² Τότε, ο Ελιακεΐμ, ο γιος τού Χελκία, ο οικονόμος, και ο Σομνάς ο γραμματέας, και ο Ιωάχ, ο γιος τού Ασάφ, ο υπομνηματογράφος, ήρθαν στον Εζεκία με ξεσχισμένα τα ιμάτια, και του ανήγγειλαν τα λόγια τού Ραβ-σάκη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 37

ΚΑΙ όταν ο βασιλιάς Εζεκίας το άκουσε, ξέσχισε τα ιμάτιά του, και σκεπάστηκε με σάκο, και μπήκε στον οίκο τού Κυρίου.

² Και έστειλε, σκεπασμένους με σάκους, τον Ελιακεΐμ τον οικονόμο, και τον Σομνά τον γραμματέα, και τους πρεσβύτερους των ιερέων, προς τον προφήτη Ησαΐα, τον γιο τού Αμώς·

³ και του είπαν: Έτσι λέει ο Εζεκίας: Αυτή η ημέρα είναι ημέρα θλίψης, και ονειδισμού, και βλασφημίας· επειδή, τα παιδιά ήρθαν στην ακμή τής γέννας, όμως δεν υπάρχει δύναμη σ' αυτή που γεννάει·

⁴ είθε ο Κύριος ο Θεός σου να άκουσε τα λόγια τού Ραβ-σάκη, που ο βασιλιάς τής Ασσυρίας, ο κύριός του, τον έστειλε για να ονειδίσει τον ζωντανό Θεό, και να εξυβρίσει, με τα λόγια, που ο Κύριος ο Θεός σου άκουσε· γι' αυτό, ύψωσε δέηση υπέρ τού σωζόμενου υπολοίπου.

⁵ Και ήρθαν στον Ησαΐα οι δούλοι τού βασιλιά Εζεκία.

⁶ Και ο Ησαΐας είπε σ' αυτούς: Έτσι θα πείτε στον κύριό σας: Έτσι λέει ο Κύριος: Μη φοβάσαι από τα λόγια που άκουσες, με τα οποία οι δούλοι τού βασιλιά τής Ασσυρίας με ονειδίσαν·

⁷ δες, εγώ θα τουβάλω ένα τέτοιο πνεύμα, ώστε, αφού ακούσει θόρυβο, θα επιστρέψει στη γη του· και θα τον κάνω να πέσει με μάχαιρα μέσα στη γη του.

⁸ Ο Ραβ-σάκης, λοιπόν, επέστρεψε, και βρήκε τον βασιλιά τής Ασσυρίας να πολεμάει ενάντια στη Λιβνά· επειδή, άκουσε ότι είχε φύγει από τη Λαχείς.

⁹ Και ο βασιλιάς άκουσε να λένε για τον Θιρακά, τον βασιλιά τής Αιθιοπίας: Βγήκε να σε πολεμήσει. Και όταν το άκουσε, έστειλε πρεσβευτές στον Εζεκία, λέγοντας:

¹⁰ Έτσι θα πείτε στον Εζεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, λέγοντας: Ο Θεός σου, επάνω στον οποίο έχεις το θάρρος σου, ας μη σε απατάει, λέγοντας: Η Ιερουσαλήμ δεν θα παραδοθεί στο χέρι τού βασιλιά τής Ασσυρίας.

¹¹ Δες, εσύ άκουσες τι έκαναν οι βασιλιάδες τής Ασσυρίας σε όλους τούς τόπους, καταστρέφοντάς τους· και θα λυτρωθείς εσύ;

¹² Μήπως οι θεοί των εθνών λύτρωσαν εκείνους, που οι πατέρες μου κατέστρεψαν, τη Γωζάν, και τη Χαρράν, και τη Ρεσέφ, και τους γιους τού Εδέν, που είναι στην Τελασσάρ;

- 13** Πού είναι ο βασιλιάς τής Αιμάθ, και ο βασιλιάς τής Αρφάδ, και ο βασιλιάς τής πόλης Σεφαρουϊμ, Ενά, και Αυά;
- 14** Και παίρνοντας ο Εζεκίας την επιστολή από το χέρι των πρεσβευτών, τη διάβασε· και ο Εζεκίας ανέβηκε στον οίκο τού Κυρίου, και την ξετύλιξε μπροστά στον Κύριο.
- 15** Και ο Εζεκίας προσευχήθηκε στον Κύριο, λέγοντας:
- 16** Κύριε των δυνάμεων, Θεέ του Ισραήλ, εσύ που κάθεσαι επάνω στα χερουβείμ, εσύ ο ίδιος είσαι ο Θεός, ο μόνος, όλων των βασιλείων τής γης· εσύ έκανες τον ουρανό και τη γη.
- 17** Στρέψε, Κύριε, το αυτί σου, και άκουσε· άνοιξε τα μάτια σου, Κύριε, και δες· και άκουσε όλα τα λόγια τού Σενναχειρείμ, που έστειλε αυτόν για να ονειδίσει τον ζωντανό Θεό.
- 18** Αληθινά, Κύριε, οι βασιλιάδες τής Ασσυρίας ερήμωσαν όλα τα έθνη, και τους τόπους τους,
- 19** και έρριξαν τους θεούς τους στη φωτιά· επειδή, δεν ήσαν θεοί, αλλά έργο χειρών ανθρώπου, ξύλα και πέτρες· γι' αυτό, τους κατέστρεψαν.
- 20** Τώρα, λοιπόν, Κύριε Θεέ μας, σώσε μας από το χέρι του· ώστε, όλα τα βασίλεια της γης να γνωρίσουν ότι, εσύ είσαι ο Κύριος, ο μόνος.
- 21** Τότε, ο Ησαΐας, ο γιος τού Αμώς, έστειλε στον Εζεκία, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Άκουσα όσα προσευχήθηκες σε μένα ενάντια στον Σενναχειρείμ, τον βασιλιά τής Ασσυρίας.
- 22** Αυτός είναι ο λόγος, που ο Κύριος μίλησε γι' αυτόν: Σε καταφρόνησε, σε έπαιξε, η παρθένα, η θυγατέρα τής Σιών· κούνησε πίσω σου κεφάλι, η θυγατέρα τής Ιερουσαλήμ.
- 23** Ποιον ονειδισες και βλασφήμησες; Ενάντια σε ποιον ύψωσες τη φωνή, και σήκωσες ψηλά τα μάτια σου; Ενάντια στον Άγιο του Ισραήλ.
- 24** Τον Κύριο ονειδισες διαμέσου των δούλων σου, και είπες: «Με το πλήθος των αμαξών μου εγώ ανέβηκα στο ύψος των βουνών, στα πλευρά τού Λιβάνου· και θα κόψω τους ψηλούς κέδρους του, τα εκλεκτά ελάτια του· και θα μπω στο ύψος των άκρων του, στο δάσος τού Καρμήλου του·
- 25** εγώ ανέσκαψα, και ήπια νερά· και με το ίχνος των ποδιών μου ξέρανα όλα τα ποτάμια των πολιορκούμενων».
- 26** Μήπως δεν άκουσες ότι εγώ το έκανα αυτό από παλιά, και το αποφάσισα από τις αρχαίες ημέρες; Τώρα, όμως, το εκτέλεσα, ώστε να είσαι για να καταστρέφεις οχυρωμένες πόλεις σε σωρούς ερειπίων·
- 27** γι' αυτό, οι κάτοικοί τους ήσαν μικρής δύναμης, τρόμαξαν και καταντροπιάστηκαν· ήσαν σαν το χορτάρι τού χωραφιού, και σαν τη χλόη, σαν το χορτάρι των ταρατσών, και σαν το σιτάρι που καίγεται πριν καλαμώσει.
- 28** Όμως, εγώ ξέρω την κατοικία σου, και την έξοδό σου, και την είσοδό σου, και τη λύσσα σου, που έχεις εναντίον μου.
- 29** Επειδή, η λύσσα σου εναντίον μου, και η αλαζονεία σου ανέβηκαν στα αυτιά μου, γι' αυτό, θα βάλω τον κρίκο μου στα ρουθούνια σου, και τον χαλινό μου στα χείλη σου, και θα σε γυρίσω πίσω από τον δρόμο διαμέσου τού οποίου ήρθες.
- 30** Και τούτο θα είναι σε σένα το σημάδι: Αυτή τη χρονιά θα φάτε ό,τι είναι αυτοφυές· και τη δεύτερη χρονιά, ό,τι εκφύεται από το ίδιο· ενώ την τρίτη χρονιά, να σπείρετε, και να θερίσετε, και να φυτέψετε αμπελώνες, και να φάτε τον καρπό τους.
- 31** Και το υπόλοιπο από τον οίκο τού Ιούδα, που διασώθηκε, θα ριζώσει και πάλι από κάτω, και θα δώσει επάνω καρπούς.
- 32** Επειδή, από την Ιερουσαλήμ θα βγει το υπόλοιπο, και από το βουνό Σιών, αυτό που διασώθηκε· ο ζήλος τού Κυρίου των δυνάμεων θα το εκτελέσει.

³³ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος για τον βασιλιά της Ασσυρίας: Δεν θα μπει μέσα σ' αυτή την πόλη ούτε θα τοξεύσει εκεί βέλος ούτε θα προβάλει εναντίον της ασπίδες ούτε θα υψώσει εναντίον της πρόχωμα·

³⁴ από τον δρόμο διαμέσου τού οποίου ήρθε, απ' αυτόν θα γυρίσει, και σ' αυτή την πόλη μέσα δεν θα μπει, λέει ο Κύριος·

³⁵ επειδή, θα υπερασπιστώ αυτή την πόλη, ώστε να τη σώσω, για χάρη μου, και για χάρη τού δούλου μου του Δαβίδ·

³⁶ Τότε, ο άγγελος του Κυρίου βγήκε, και χτύπησε στο στρατόπεδο των Ασσυρίων 185.000· και όταν σηκώθηκαν το πρωί, να, όλοι ήσαν νεκρά σώματα·

³⁷ Και σηκώθηκε και έφυγε, και επέστρεψε ο Σενναχειρείμ, ο βασιλιάς της Ασσυρίας, και κατοίκησε στη Νινευή·

³⁸ Κι ενώ προσκυνούσε στον οίκο τού Νισρώκ, του θεού του, ο Αδραμμέλεχ και ο Σαρασάρ, οι γιοι του, τον χτύπησαν με μάχαιρα, κι αυτοί έφυγαν στη γη της Αρμενίας· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Εσαραδδών, ο γιος του·

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 38

ΚΑΤΑ τις ημέρες εκείνες, ο Εζεκίας αρρώστησε μέχρι θανάτου· και ήρθε ο Ησαΐας ο προφήτης, ο γιος τού Αμώς, και του είπε: Έτσι λέει ο Κύριος· Βάλε σε τάξη ό,τι αφορά την οικογένειά σου· επειδή, πεθαίνεις, και δεν θα ζήσεις·

² Τότε, ο Εζεκίας έστρεψε το πρόσωπό του προς τον τοίχο, και προσευχήθηκε στον Κύριο,

³ και είπε: Παρακαλώ, Κύριε, θυμήσου τώρα, πώς περπάτησα μπροστά σου με αλήθεια, και με τέλεια καρδιά, και έπραξα μπροστά σου το αρεστό· Και ο Εζεκίας έκλαψε μεγάλον κλαυθμό·

⁴ Τότε, έγινε λόγος Κυρίου στον Ησαΐα, λέγοντας:

⁵ Πήγαινε, και πες στον Εζεκία: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Δαβίδ τού πατέρα σου: Άκουσα την προσευχή σου, είδα τα δάκρυά σου· δες, θα προσθέσω στις ημέρες σου 15 χρόνια·

⁶ και θα ελευθερώσω εσένα κι αυτή την πόλη από το χέρι τού βασιλιά της Ασσυρίας, και θα υπερασπιστώ αυτή την πόλη·

⁷ και τούτο θα είναι σε σένα το σημείο από τον Κύριο, ότι ο Κύριος θα κάνει αυτό το πράγμα, που μίλησε·

⁸ δες, θα στρέψω δέκα βαθμούς προς τα πίσω τη σκιά των βαθμών, που κατέβηκε στο ηλιακό ημερολόγιο του Άχαζ· Και στράφηκε ο ήλιος δέκα βαθμούς από τους οποίους είχε κατέβει·

⁹ Αυτά είναι που γράφτηκαν από τον Εζεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, όταν αρρώστησε, και ανέρρωσε από την αρρώστια του:

¹⁰ Εγώ είπα: Στο μεσημέρι των ημερών μου, θα πάω στις πύλες τού τάφου· στερήθηκα το υπόλοιπο των χρόνων μου·

¹¹ Είπα: Δεν θα δω ξανά τον Κύριο, τον Κύριο σε γη ζωντανών ανθρώπων· δεν θα ξαναδώ άνθρωπο μαζί με τους κατοίκους τού κόσμου·

¹² Η ζωή μου έφυγε, και μετατοπίστηκε από μένα σαν σκηνή βοσκού· κόπηκε η ζωή μου σαν από έναν υφαντή· Θα με κόψει από το στημόνι· από το πρωί μέχρι την εσπέρα θα με τελειώσεις·

¹³ Στοχαζόμουν μέχρι το πρωί, θα σπάσει όλα τα κόκαλά μου σαν λιοντάρι· από το πρωί μέχρι την εσπέρα θα με τελειώσεις·

- ¹⁴ Σαν γερανός, σαν χελιδόνι, έτσι ψέλλιζα· οδυρόμουν σαν τρυγόνι· τα μάτια μου απέκαναν ατενίζοντας προς τα επάνω. Καταθλίβομαι, Κύριε· ανακούφισέ με.
- ¹⁵ Τι να πω; Αυτός και είπε σε μένα, και εκτέλεσε· θα περνάω όλα τα χρόνια μου μέσα στην πικρία τής ψυχής μου.
- ¹⁶ Εντούτοις, Κύριε, οι άνθρωποι ζουν, και σε όλα αυτά υπάρχει η ζωή τού πνεύματός μου· εσύ, βέβαια, με θεραπεύεις, και με αναζωοποιείς.
- ¹⁷ Δες, αντί για ειρήνη, ήρθε επάνω μου μεγάλη πικρία· αλλά, εσύ, για αγάπη τής ψυχής μου, τη λύτρωσες από τον λάκκο τής φθοράς· επειδή, έρριξες πίσω από τα νώτα σου όλες μου τις αμαρτίες.
- ¹⁸ Επειδή, ο τάφος δεν θα σε υμνήσει· ο θάνατος δεν θα σε δοξολογήσει· αυτοί που κατεβαίνουν στον λάκκο δεν θα ελπίζουν στην αλήθεια σου.
- ¹⁹ Αυτός που ζει, αυτός που ζει, αυτός θα σε υμνεί, όπως εγώ αυτή την ημέρα· ο πατέρας θα γνωστοποιήσει στα παιδιά την αλήθεια σου.
- ²⁰ Ο Κύριος ήρθε για να με σώσει· γι'αυτό θα ψάλλουμε το τραγούδι μου επάνω σε έγχορδα όργανα όλες τις ημέρες τής ζωής μας στον οίκο τού Κυρίου.
- ²¹ Επειδή, ο Ησαΐας είχε πει: Ας πάρουν μια παλάθη από σύκα, και ας τη βάλουν σαν έμπλαστρο επάνω στο έλκος, και θα γιατρευτεί.
- ²² Και ο Εζεκίας είχε πει: Τι είναι το σημείο ότι εγώ θα ανέβω στον οίκο τού Κυρίου;

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 39

- Κ**ΑΤΑ τον καιρό εκείνο, ο Μερωδάχ-βαλαδάν, ο γιος τού Βαλαδάν, βασιλιάς τής Βαβυλώνας, έστειλε στον Εζεκία επιστολές και δώρα, όταν άκουσε ότι αρρώστησε, και ανέρρωσε.
- ² Και ο Εζεκίας χάρηκε γι' αυτά, και τους έδειξε τον οίκο των πολύτιμων πραγμάτων του, το ασήμι, και το χρυσάφι, και τα αρώματα, και τα πολύτιμα μύρα, και ολόκληρη την οπλοθήκη του, και κάθε τι που βρισκόταν μέσα στους θησαυρούς του· δεν υπήρχε τίποτε μέσα στο παλάτι του ούτε κάτω από ολόκληρη την εξουσία του, που ο Εζεκίας δεν το έδειξε σ' αυτούς.
- ³ Και ο Ησαΐας ο προφήτης ήρθε στον βασιλιά Εζεκία, και του είπε: Τι λένε οι άνθρωποι αυτοί, και από πού ήρθαν σε σένα; Και ο Εζεκίας είπε: Έρχονται σε μένα από μια μακρινή γη, από τη Βαβυλώνα.
- ⁴ Και εκείνος είπε: Τι είδαν στο παλάτι σου; Και ο Εζεκίας απάντησε: Είδαν το κάθε τι που είναι μέσα στο παλάτι μου· δεν υπάρχει τίποτε στους θησαυρούς μου, που δεν τους το έδειξα.
- ⁵ Τότε, ο Ησαΐας είπε στον Εζεκία: Άκουσε τον λόγο τού Κυρίου των δυνάμεων:
- ⁶ Δες, έρχονται ημέρες, κατά τις οποίες το κάθε τι που είναι μέσα στο παλάτι σου, και ό,τι εναποταμίευσαν οι πατέρες σου μέχρι αυτή την ημέρα, θα μετακομιστεί στη Βαβυλώνα· δεν θα μείνει τίποτε, λέει ο Κύριος·
- ⁷ Θα πάρουν και από τους γιους σου, που θα βγουν από σένα, τους οποίους θα γεννήσεις· και θα γίνουν ευνούχοι στο παλάτι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας.
- ⁸ Τότε, ο Εζεκίας είπε στον Ησαΐα: Καλός ο λόγος τού Κυρίου, πουμίλησες. Είπε ακόμα: Επειδή, θα υπάρχει ειρήνη και ασφάλεια στις ημέρες μου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 40

ΠΑΡΗΓΟΡΕΙΤΕ, παρηγορείτε τον λαό μου, λέει ο Θεός σας.

² Μιλήστε παρηγορητικά προς την Ιερουσαλήμ, και φωνάξτε προς αυτήν ότι, ο καιρός τής ταπείνωσής της ολοκληρώθηκε, ότι η ανομία της συγχωρήθηκε· επειδή, πήρε από το χέρι τού Κυρίου διπλάσιο για όλες τις αμαρτίες της.

³ Μια φωνή κάποιου που βοά μέσα στην έρημο: Ετοιμάστε τον δρόμο τού Κυρίου· κάντε ίσια τα μονοπάτια τού Θεού μας στην έρημο.

⁴ Κάθε φάραγγα θα υψωθεί, και κάθε βουνό και λόφος θα ταπεινωθεί· και τα στρεβλά θα γίνουν ίσια· και οι τραχείς τόποι, ομαλοί·

⁵ και η δόξα τού Κυρίου θα φανερωθεί, και κάθε σάρκα ταυτόχρονα θα δει· επειδή, το στόμα τού Κυρίου μίλησε.

⁶ Μια φωνή, που λέει: Φώναξε· και είπτε: Τι να φωνάξω; Κάθε σάρκα είναι χορτάρι, και κάθε δόξα της σαν άνθος τού χωραφιού.

⁷ Το χορτάρι ξεράθηκε, το άνθος μαράθηκε· επειδή, έπνευσε επάνω του το πνεύμα τού Κυρίου· χορτάρι στ' αλήθεια είναι ο λαός.

⁸ Το χορτάρι ξεράθηκε, το άνθος μαράθηκε· ο λόγος, όμως, του Θεού μας μένει στον αιώνα.

⁹ Εσύ, που φέρνεις στη Σιών αγαθές αγγελίες, ανέβα στο ψηλό βουνό· εσύ, που φέρνεις αγαθές αγγελίες στην Ιερουσαλήμ, ύψωσε δυνατά τη φωνή σου· ύψωσε· μη φοβηθείς· πες στις πόλεις τού Ιούδα: Δέστε, ο Θεός σας!

¹⁰ Δέστε, ο Κύριος ο Θεός θάρθει με δύναμη, και ο βραχίονάς του θα εξουσιάζει γι' αυτόν· δέστε, ο μισθός του είναι μαζί του, και η αμοιβή του μπροστά του.

¹¹ Θα βοσκήσει το κοπάδι του σαν βοσκός· θα μαζέψει τα αρνιά με τον βραχίονά του, και θα τα βαστάξει στον κόλπο του· και θα οδηγή αυτά που θηλάζουν.

¹² Ποιος μέτρησε τα νερά στο κοίλωμα του χεριού του, και στάθμισε τους ουρανούς με τη σπιθαμή, και συμπεριέλαβε με μέτρο το χώμα τής γης, και ζύγισε με στατήρα τα βουνά και με πλάστιγγα τους λόφους;

¹³ Ποιος στάθμισε το πνεύμα τού Κυρίου ή έγινε σύμβουλός του, και τον δίδαξε;

¹⁴ Με ποιον έκανε συμβούλιο, ποιος τον έκανε συνετόν, και του δίδαξε τον δρόμο τής κρίσης, και του παρέδωσε επιστήμη, και του έδειξε τον δρόμο τής σύνεσης;

¹⁵ Δέστε, τα έθνη είναι σαν σταγόνα από κάδο, και θεωρούνται σαν τη λεπτή σκόνη τής πλάστιγγας· δέστε, μετατοπίζει τα νησιά σαν σκόνη.

¹⁶ Και ο Λίβανος δεν είναι ικανός για καύση ούτε τα ζώα του ικανά για ολοκαύτωμα.

¹⁷ Όλα τα έθνη, μπροστά του, είναι σαν το μηδέν· θεωρούνται γι' αυτόν λιγότερο από το μηδέν και τη ματαιότητα.

¹⁸ Με ποιον, λοιπόν, θα εξομοιώσετε τον Θεό; Ή, τι ομοίωμα θα προσαρμόσετε σ' αυτόν;

¹⁹ Ο τεχνίτης χωνεύει μια γλυπτή εικόνα, και ο χρυσοχόος απλώνει επάνω της χρυσάφι, και χύνει ασημένιες αλυσίδες.

²⁰ Ο φτωχός, κάνοντας προσφορά, διαλέγει άσηπτο ξύλο· και αναζητάει για τον εαυτό του έναν επιδέξιο τεχνίτη, για να κατασκευάσει μια γλυπτή εικόνα, που δεν σαλεύει.

²¹ Δεν γνωρίσατε; Δεν ακούσατε; Δεν σας αναγγέλθηκε από την αρχή; Δεν εννοήσατε από την εποχή τής δημιουργίας τής γης;

²² Αυτός είναι που κάθεται επάνω στον γύρο τής γης, και οι κάτοικοί της είναι σαν ακρίδες· αυτός απλώνει τους ουρανούς σαν παραπέτασμα, και τους απλώνει σαν σκηνή για κατοίκηση·

²³ αυτός φέρνει τους ηγεμόνες στο μηδέν, και κάνει τους κριτές τής γης σαν ματαιότητα.

²⁴ Αλλ' ούτε θα φυτευτούν· και ούτε θα σπαρούν· αλλ' ούτε θα ριζωθεί μέσα στη γη το

στέλεχός τους· μόνον να πνεύσει επάνω τους, κι αμέσως θα ξεραθούν, και ο ανεμοστρόβιλος θα τους αρπάξει σαν άχυρο.

25 Με ποιον, λοιπόν, θα με εξομοιώσετε, και θα εξισωθώ; λέει ο Άγιος.

26 Σηκώστε ψηλά τα μάτια σας, και δείτε, ποιος τα δημιούργησε αυτά; Αυτός που βγάζει το στράτευμά τους κατά αριθμό· αυτός που καλεί όλα αυτά με το όνομά τους στη μεγαλειότητα της δύναμής του, επειδή, είναι ισχυρός σε εξουσία· δεν του λείπει τίποτε.

27 Γιατί λες, Ιακώβ, και γιατί μιλάς, Ισραήλ: Ο δρόμος μου είναι κρυμμένος από τον Κύριο, και η κρίση μου παραμελείται από τον Θεό μου;

28 Δεν γνώρισες; Δεν άκουσες, ότι ο αιώνιος Θεός, ο Κύριος, ο Δημιουργός των άκρων τής γης, δεν ατονεί, και δεν αποκάμει; Η φρόνησή του δεν εξιχνιάζεται.

29 Δίνει ισχύ στους εξασθενημένους, και αυξάνει τη δύναμη στους αδύνατους.

30 Οι νέοι, όμως, θα ατονήσουν και θα αποκάμουν, και οι εκλεκτοί νέοι θα εξασθενήσουν ολοκληρωτικά·

31 αλλ' αυτοί που προσμένουν τον Κύριο θα ανανεώσουν τη δύναμή τους· θα ανέβουν με φτερούγες σαν αετοί· θα τρέξουν, και δεν θα αποκάμουν· θα περπατήσουν, και δεν θα ατονήσουν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 41

ΣΙΩΠΑΤΕ μπροστά μου, ω νησιά· και οι λαοί ας ανανεώσουν δύναμη· ας πλησιάσουν, και τότε ας μιλήσουν· ας προσέλθουμε μαζί σε κρίση.

2 Ποιος σήκωσε τον δίκαιο από την ανατολή, τον προσκάλεσε κατά πόδας του, του παρέδωσε τα έθνη, και τον έκανε κύριο επάνω στους βασιλιάδες; Ποιος τους παρέδωσε στη μάχαιρά του σαν χώμα, και στο τόξο του σαν άχυρο που σπρώχνεται από τον άνεμο;

3 Τους καταδίωξε, και πέρασε από μέσα με ασφάλεια, από τον δρόμο, που δεν είχε περπατήσει με τα πόδια του.

4 Ποιος ενέργησε και το έκανε, καλώντας τις γενεές εξαρχής; Εγώ ο Κύριος, ο πρώτος, κι αυτός που είμαι με τους έσχατους· εγώ, ο ίδιος.

5 Τα νησιά είδαν, και φοβήθηκαν· τα πέρατα της γης τρόμαξαν, πλησίασαν, και ήρθαν.

6 Βοήθησαν κάθε ένας τον πλησίον του· και είπε στον αδελφό του: Να είσαι ισχυρός.

7 Και ο ξυλουργός ενίσχυε τον χρυσοκόο, κι αυτός που λέπτυνε με το σφυρί, αυτόν που σφυροκοπούσε επάνω στο αμόνι, λέγοντας: Είναι καλό για τη συγκόλληση· και το στερεώνει με καρφιά, για να μη κινείται.

8 Αλλ' εσύ, Ισραήλ, δούλε μου, Ιακώβ, εκλεκτέ μου, το σπέρμα τού Αβραάμ τού αγαπητού μου,

9 εσύ, τον οποίο πήρα από τα άκρα τής γης, και σε κάλεσα από τις εσχατιές της, και σου είπα: Εσύ είσαι ο δούλος μου· εγώ σε έκλεξα, και δεν θα σε απορρίψω·

10 μη φοβάσαι· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου· μη τρομάξεις· επειδή, εγώ είμαι ο Θεός σου· σε ενίσχυσα· μάλιστα, σε βοήθησα· μάλιστα, σε υπερασπίστηκα με το δεξί χέρι τής δικαιοσύνης μου.

11 Δες, όλοι οι οργισμένοι εναντίον σου θα καταισχυνθούν και θα ντραπούν· θα είναι σαν ένα τίποτε· και οι αντίδικοί σου θα αφανιστούν.

12 Θα τους αναζητήσεις, και δεν θα τους βρεις, τους εναντιούμενους σε σένα· αυτοί που πολεμούν εναντίον σου θα γίνουν ένα τίποτε, και σαν εξουθένωμα.

13 Επειδή, εγώ ο Κύριος ο Θεός σου είμαι που κρατάω το δεξί σου χέρι, λέγοντάς σου: Μη φοβάσαι· εγώ θα σε βοηθήσω.

- 14** Μη φοβάσαι, ω σκουλήκι Ιακώβ, ω θνητοί του Ισραήλ· εγώ θα σε βοηθάω, λέει ο Κύριος· και λυτρωτής σου είναι ο Άγιος του Ισραήλ.
- 15** Να, εγώ θα σε κάνω νέο κοφτερό αλωνιστήρι όργανο οδοντωτό· θα αλωνίσεις τα βουνά, και θα τα λεπτύνεις, και θα κάνεις τους λόφους σαν λεπτό άχυρο.
- 16** Θα τα ανεμίσεις, και ο άνεμος θα τα σηκώσει, και ο ανεμοστρόβιλος θα τα διασκορπίσει· εσύ, όμως, θα ευφρανθείς στον Κύριο, και θα δοξαστείς στον Άγιο του Ισραήλ.
- 17** Όταν οι φτωχοί και οι ενδεείς ζητήσουν νερό, και δεν υπάρχει, και η γλώσσα τους θα ξεραίνεται από τη δίψα, εγώ ο Κύριος θα τους εισακούσω, ο Θεός του Ισραήλ δεν θα τους εγκαταλείψω.
- 18** Θα ανοίξω ποτάμια σε ψηλούς τόπους, και πηγές στο μέσον των κοιλάδων· θα κάνω την έρημο λίμνες νερών, και την ξερή γη πηγές νερών.
- 19** Μέσα στην έρημο θα φυτέψω τον κέδρο, το δέντρο τής ακακίας, και τη μυρτιά, και το ελιόδεντρο· μέσα στην ακατοίκητη γη θα βάλω μαζί το έλατο, το πεύκο, και τον πύξο·
- 20** για να δουν, και να γνωρίσουν, και να στοχαστούν, και να εννοήσουν ταυτόχρονα, ότι το χέρι του Κυρίου το έκανε, και ο Άγιος του Ισραήλ το δημιούργησε.
- 21** Παραστήστε τη δίκη σας, λέει ο Κύριος· διατυπώστε τα δυνατά σας επιχειρήματα, λέει ο Βασιλιάς του Ιακώβ.
- 22** Ας πλησιάσουν και ας μας δείξουν τι θα συμβεί· ας αναγγείλουν τα προγενέστερα, τι ήσαν, για να τα στοχαστούμε, και να γνωρίσουμε τα έσχατά τους· ή, ας μας αναγγείλουν τα μελλοντικά γεγονότα.
- 23** Αναγγείλατε αυτά που θα συμβούν στο μετέπειτα διάστημα, για να γνωρίσουμε ότι είστε θεοί· ακόμα, κάντε καλό ή κάντε κακό, για να θαυμάσουμε, και να δούμε ταυτόχρονα.
- 24** Δέστε, εσείς είστε λιγότερο και από το μηδέν, και το έργο σας χειρότερο και από το μηδέν· όποιος σας εκλέγει, είναι βδέλυγμα.
- 25** Σήκωσα έναν από τον βορρά, και θάρθει· από την ανατολή του ήλιου θα επικαλείται το όνομά μου· και θα πατήσσει επάνω στους ηγεμόνες σαν επάνω σε πηλό, και όπως ο κεραμέας καταπατάει τον άργιλο.
- 26** Ποιος τα ανήγγειλε αυτά εξαρχής, για να γνωρίσουμε; Και προ του καιρού τους, για να πούμε: Αυτός είναι ο δίκαιος; Αλλά, κανένας δεν υπάρχει που να αναγγέλλει· αλλά, κανένας δεν υπάρχει που να διακηρύττει· αλλά, κανένας δεν υπάρχει που να ακούει τα λόγια σας.
- 27** Εγώ ο πρώτος θα πω προς τη Σιών: Δες, δες αυτά· και θα δώσω στην Ιερουσαλήμ αυτόν που ευαγγελίζεται.
- 28** Επειδή, κοίταξα, και δεν υπήρχε κανένας, ναι, ανάμεσά τους, αλλά δεν υπήρχε σύμβουλος, που να μπορεί να απαντήσει έναν λόγο, όταν τους ρώτησα.
- 29** Δέστε, όλοι είναι ματαιότητα, τα έργα τους είναι ένα μηδέν· τα χωνευτά τους άνεμος και ματαιότητα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 42

ΔΕΣΤΕ, ο δούλος μου, που υποστήριξα· ο εκλεκτός μου, στον οποίο η ψυχή μου ευαρεστήθηκε· έβαλα επάνω του το πνεύμα μου· θα εξαγγείλει κρίση στα έθνη.

2 Δεν θα φωνάξει ούτε θα ανακράξει ούτε θα κάνει τη φωνή του να ακουστεί στους δρόμους.

3 Καλάμι σπασμένο δεν θα το συντρίψει, και λινάρι που καπνίζει δεν θα το σβήσει· θα εκφέρει κρίση με αλήθεια.

- ⁴ Δεν θα υποχωρήσει ούτε θα μικροψυχήσει, μέχρις ότου βάλει κρίση επάνω στη γη· και τα νησιά θα προσμένουν τον νόμο του.
- ⁵ Έτσι λέει ο Θεός ο Κύριος, αυτός που δημιούργησε τους ουρανούς, και τους άπλωσε· αυτός που στερέωσε τη γη, και όσα γεννιούνται απ' αυτή· αυτός που έδωσε πνοή στον λαό, που είναι επάνω σ' αυτή, και πνεύμα σ' αυτούς που περπατούν επάνω σ' αυτή.
- ⁶ Εγώ ο Κύριος σε κάλεσα με δικαιοσύνη, και θα κρατάω το χέρι σου, και θα σε διαφυλάττω, και θα σε κάνω διαθήκη τού λαού, φως των εθνών·
- ⁷ για να ανοίξεις τα μάτια των τυφλών, και να βγάλεις τούς δεσμίους από τα δεσμά, αυτούς που κάθονται μέσα σε σκοτάδι από το σπίτι τής φυλακής.
- ⁸ Εγώ είμαι ο Κύριος· αυτό είναι το όνομά μου· και δεν θα δώσω τη δόξα μου σε άλλον ούτε την αίνεσή μου στα γλυπτά.
- ⁹ Δέστε, ήρθαν τα εξαρχής· και εγώ αναγγέλλω νέα πράγματα· πριν αναφυτρώσουν, σας μιλάω γι' αυτά.
- ¹⁰ Ψάλλετε στον Κύριο ένα νέο τραγούδι, τη δόξα του από τα άκρα τής γης, εσείς που κατεβαίνετε στη θάλασσα, και όλα όσα υπάρχουν μέσα σ' αυτή· τα νησιά, και όσοι κατοικούν σ' αυτά.
- ¹¹ Η έρημος και οι πόλεις της, ας υψώσουν φωνή, οι κωμοπόλεις που τις κατοικεί ο Κηδάρ· ας ψάλλουν οι κάτοικοι της Σελά, ας αλαλάζουν από τις κορυφές των βουνών.
- ¹² Ας δώσουν δόξα στον Κύριο, και ας αναγγείλουν την αίνεσή του στα νησιά.
- ¹³ Ο Κύριος θα βγει ως ισχυρός· θα διεγείρει ζήλο ως πολεμιστής· θα φωνάξει, μάλιστα θα βρυχήσει, θα υπερισχύσει ενάντια στους πολεμίους του.
- ¹⁴ Από πολύ καιρό σιώπησα· θα μείνω ήσυχος; Θα κρατήσω τον εαυτό μου; Τώρα θα φωνάξω, σαν αυτή που γεννάει· θα καταστρέψω και θα καταπιώ μαζί.
- ¹⁵ Θα ερημώσω βουνά και λόφους, και θα καταξεράνω κάθε χορτάρι τους· και θα κάνω τους ποταμούς νησιά, και θα ξεράνω τις λίμνες.
- ¹⁶ Και θα φέρω τούς τυφλούς από δρόμο που δεν ήξεραν, θα τους οδηγήσω σε μονοπάτια που δεν γνώριζαν· θα κάνω μπροστά τους το σκοτάδι φως, και τα στρεβλά ίσια. Αυτά τα πράγματα θα τους κάνω, και δεν θα τους εγκαταλείψω.
- ¹⁷ Στράφηκαν προς τα πίσω, καταντροπιάστηκαν αυτοί που έχουν το θάρρος τους στα γλυπτά, αυτοί που λένε στα χωνευτά: Εσείς είστε οι θεοί μας.
- ¹⁸ Ακούστε, ω κουφοί· κι ανοίξτε τα μάτια σας, ω τυφλοί, για να δείτε.
- ¹⁹ Ποιος είναι τυφλός, παρά ο δούλος μου; Ή, κουφός, παρά ο μηνυτής μου, που εγώ έστειλα; Ποιος είναι τυφλός, παρά ο τέλειος; Και ποιος είναι τυφλός, παρά ο δούλος τού Κυρίου;
- ²⁰ Βλέπεis πολλά, αλλά δεν παρατηρείς· ανοίγεις τα αυτιά, αλλά δεν ακούς.
- ²¹ Ο Κύριος έδειξε σ' αυτόν εύνοια ένεκα της δικαιοσύνης του· θα μεγαλύνει τον νόμο του, και θα τον καταστήσει έντιμο.
- ²² Όμως, αυτός είναι λαός διαρπαγμένος και γυμνωμένος· όλοι είναι παγιδευμένοι σε σπήλαια, και κρυμμένοι στις φυλακές· είναι λάφυρο, και δεν υπάρχει αυτός που να λυτρώνει· διάρπαγμα, και κανένας που να λέει: Επίστρεψέ το.
- ²³ Ποιος από σας θα δώσει σ' αυτό ακρόαση; Θα προσέξει και θα ακούσει στο διάστημα μετά απ' αυτά;
- ²⁴ Ποιος παρέδωσε τον Ιακώβ σε διαρπαγή, και τον Ισραήλ σε λεηλατητές; Όχι ο Κύριος, αυτός στον οποίο αμαρτήσαμε; Επειδή, δεν θέλησαν να περπατήσουν στους δρόμους του ούτε υπάκουσαν στον νόμο του.

²⁵ Γι' αυτό, ξέχυσε επάνω σ' αυτόν τη σφοδρότητα της οργής του, και την ορμή τού πολέμου· και τον έβαλε σε φλόγες από παντού, αλλ' αυτός δεν κατάλαβε· και τον έκαψε, αλλ' αυτός δεν το έβαλε στην καρδιά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 43

Και τώρα, έτσι λέει ο Κύριος, ο δημιουργός σου, Ιακώβ, και ο πλάστης σου, Ισραήλ· Μη φοβάσαι· επειδή, εγώ σε λύτρωσα, σε κάλεσα με το όνομά σου· δικός μου είσαι.

² Όταν διαβαίνεις μέσα από τα νερά, θα είμαι μαζί σου· και όταν περνάς μέσα από τα ποτάμια, δεν θα πλημμυρίζουν επάνω σου· όταν περπατάς μέσα από τη φωτιά, δεν θα καείς ούτε θα εξαφθεί φλόγα επάνω σου.

³ Επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, ο Άγιος του Ισραήλ, ο Σωτήρας σου· για αντίλυτρό σου έδωσα την Αίγυπτο· την Αιθιοπία και τη Σεβά, αντί για σένα.

⁴ Αφότου στάθηκες πολύτιμος στα μάτια μου, δοξάστηκες, και εγώ σε αγάπησα· και θα δώσω πολλούς ανθρώπους αντί για σένα, και λαούς αντί για το κεφάλι σου.

⁵ Μη φοβάσαι· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου· από την ανατολή θα φέρω το σπέρμα σου, και από τη δύση θα σε συνάξω·

⁶ Θα πω στον βορρά: Δώσε· και προς τον νότο: Μη εμποδίσεις· φέρε τους γιους μου από μακριά, και τις θυγατέρες μου από τα άκρα τής γης,

⁷ όλους όσους ονομάζονται με το όνομά μου· επειδή, τους δημιούργησα για τη δόξα μου· τους έπλασα και τους έκανα.

⁸ Βγάλε τον τυφλό λαό, παρόλο που έχει μάτια, και τον κουφό, παρόλο που έχει αυτιά.

⁹ Ας συγκεντρωθούν όλα τα έθνη, και ας συγκεντρωθούν όλοι οι λαοί· ποιος ανάμεσά τους το ανήγγειλε, και μας έδειξε τα προγενέστερα; Ας φέρουν τους μάρτυρές τους, και ας δικαιωθούν· ή, ας ακούσουν, και ας πουν: Αυτό είναι αληθινό.

¹⁰ Εσείς είστε μάρτυρές μου, λέει ο Κύριος, και ο δούλος μου, που έκλεξα, για να μάθετε και να πιστέψετε σε μένα, και να εννοήσετε ότι εγώ ο ίδιος είμαι· πριν από μένα άλλος Θεός δεν υπήρξε ούτε ύστερα από μένα θα υπάρχει.

¹¹ Εγώ, εγώ είμαι ο Κύριος· και εκτός από μένα άλλος σωτήρας δεν υπάρχει.

¹² Εγώ ανήγγειλα, και έσωσα, και έδειξα· και δεν στάθηκε σε σας ξένος Θεός· κι εσείς είστε μάρτυρές μου, λέει ο Κύριος, και εγώ ο Θεός.

¹³ Και πριν γίνει η ημέρα, εγώ ήμουν ο ίδιος· και δεν υπάρχει αυτός που λυτρώνει από το χέρι μου· θα κάνω, και ποιος μπορεί να το εμποδίσει;

¹⁴ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Λυτρωτής σας, ο Άγιος του Ισραήλ: Για σας έστειλα στη Βαβυλώνα, και κατέβαλα όλους τούς φυγάδες της, και τους Χαλδαίους, αυτούς που καυχώνταν στα πλοία.

¹⁵ Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Άγιός σας, ο Ποιητής τού Ισραήλ, ο Βασιλιάς σας.

¹⁶ Έτσι λέει ο Κύριος, που έκανε δρόμο στη θάλασσα, και μονοπάτια στα δυνατά νερά·

¹⁷ που έβγαλε άμαξες, και άλογα, στρατό, και ρωμαλέους· όλα ξαπλώθηκαν κάτω μαζί, δεν σηκώθηκαν· αφανίστηκαν, έσβησαν σαν στουπί.

¹⁸ Μη θυμάστε τα προγενέστερα, και μη συλλογίζεστε τα παλιά.

¹⁹ Δέστε, εγώ θα κάνω ένα νέο πράγμα· τώρα θα ανατείλει· δεν θα το γνωρίσετε; Θα κάνω, σίγουρα, έναν δρόμο μέσα στην έρημο, ποταμούς μέσα στην άnuδρη γη.

²⁰ Τα θηρία τού χωραφιού θα με δοξάσουν, τα τσακάλια, και οι στρουθοκάμηλοι· επειδή, δίνω νερά στην έρημο, ποταμούς στην άnuδρη γη, για να ποτίσω τον λαό μου, τον εκλεκτό μου.

- ²¹ Ο λαός, που έπλασα για τον εαυτό μου, θα διηγείται την αίνεσή μου.
- ²² Αλλ' εσύ, Ιακώβ, δεν με επικαλέστηκες· αλλ' εσύ, Ισραήλ, βαρέθηκες μαζί μου.
- ²³ Δεν μου πρόσφερες τα αρνιά των ολοκαυτωμάτων σου ούτε με τίμησες με τις θυσίες σου. Εγώ δεν σε δούλωσα με προσφορές ούτε σε βάρυνα με θυμίαμα·
- ²⁴ δεν αγόρασες με ασήμι αρωματικό καλάμι για μένα, ούτε με γέμισες από το πάχος των θυσιών σου· αλλά, με δούλωσες με τις αμαρτίες σου, με επιβάρυνες με τις ανομίες σου.
- ²⁵ Εγώ, εγώ είμαι, ο οποίος εξαλείφω τις παραβάσεις σου για χάρη μου, και δεν θα θυμηθώ τις αμαρτίες σου.
- ²⁶ Θύμησέ μου· ας κριθούμε μαζί· λέγε εσύ για να δικαιωθείς.
- ²⁷ Ο προπάτοράς σου αμάρτησε, και οι δάσκαλοί σου ανόμησαν σε μένα.
- ²⁸ Γι' αυτό, θα κάνω τούς άρχοντες του αγιαστηρίου βέβηλους, και θα παραδώσω τον Ιακώβ σε κατάρρα, και τον Ισραήλ σε ονειδισμούς.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 44

Αλλά, τώρα, άκου, δούλε μου Ιακώβ, και Ισραήλ, τον οποίο έκλεξα·

² έτσι λέει ο Κύριος, που σε έκανε, και σε έπλασε από την κοιλιά, και θα σε βοηθήσει· Μη φοβάσαι, δούλε μου Ιακώβ, κι εσύ Ιεσουρούν, τον οποίο έκλεξα.

³ Επειδή, θα ξεχύνω νερό επάνω σ' αυτόν που διψάει, και ποταμούς επάνω στην ξηρά· θα ξεχύνω το πνεύμα μου επάνω στο σπέρμα σου, και την ευλογία μου επάνω στους εγγονούς σου·

⁴ και θα βλαστήσουν σαν ανάμεσα σε χορτάρι, σαν ιτιές κοντά στα ρυάκια των νερών.

⁵ Ο μεν ένας θα λέει: Εγώ είμαι του Κυρίου· ενώ ο άλλος θα ονομάζεται με το όνομα του Ιακώβ· και άλλος θα υπογράφεται με το χέρι του στον Κύριο, και θα επονομάζεται με το όνομα του Ισραήλ.

⁶ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Βασιλιάς τού Ισραήλ, και ο Λυτρωτής του, ο Κύριος των δυνάμεων: Εγώ είμαι ο πρώτος, και εγώ ο έσχατος· και εκτός από μένα Θεός δεν υπάρχει.

⁷ Και ποιος είναι, όπως εγώ, θα κράξει και θα αναγγείλει, και θα διατάξει σε μένα, αφού σύστησα τον παλιό λαό; Και τα επερχόμενα και τα μέλλοντα, ας τους τα αναγγείλουν.

⁸ Μη φοβάστε ούτε να τρομάζετε· έκτοτε δεν σε έκανα να ακούσεις, και το ανήγγειλα; Εσείς, μάλιστα, είστε μάρτυρές μου· υπάρχει εκτός από μένα Θεός; Βέβαια, δεν υπάρχει βράχος· δεν γνωρίζω κανέναν.

⁹ Όσοι κατασκευάζουν είδωλα, είναι όλοι ματαιότητα· και τα πολυαγαπημένα τους είδωλα δεν ωφελούν· κι αυτοί είναι μάρτυρες γι' αυτά ότι δεν βλέπουν ούτε καταλαβαίνουν, για να καταντροπιαστούν.

¹⁰ Ποιος έπλασε θεό ή έχυσε είδωλο, που δεν ωφελεί σε τίποτε;

¹¹ Δέστε, όλοι οι σύντροφοί του θα ντροπιαστούν· και οι τεχνίτες, αυτοί είναι από ανθρώπους· ας συγκεντρωθούν όλοι μαζί· ας παρασταθούν· θα φοβηθούν, θα ντραπούν όλοι μαζί.

¹² Ο χαλκουργός κόβει σίδηρο, και εργάζεται στα κάρβουνα, και το μορφώνει με τα σφυριά, και το κατασκευάζει με τη δύναμη των βραχιόνων του· μάλιστα, πεινάει, και η δύναμή του αποκάμει· νερό δεν πίνει, και ατονεί.

¹³ Ο ξυλουργός απλώνει τον κανόνα, το σημειώνει με στάθμη, το εξομαλύνει με ροκάνια, και το σημειώνει με τον διαβήτη, και το κάνει σύμφωνα με την ανθρώπινη μορφή, σύμφωνα με την ανθρώπινη ωραιότητα, για να κατοικεί στο σπίτι.

¹⁴ Κόβει κέδρους για τον εαυτό του, και παίρνει το κυπαρίσσι και τη βελανιδιά, που

διαλέγει για τον εαυτό του ανάμεσα στα δέντρα τού δάσους· φυτεύει ένα πεύκο, και η βροχή το αυξάνει.

15 Και θα είναι στον άνθρωπο χρήσιμο για κάψιμο· και απ' αυτό παίρνει και ζεσταίνεται· ακόμα, το καίει, και ψήνει ψωμί· επιπλέον, το κάνει θεό, και το προσκυνάει· το κάνει είδωλο, και γονατίζει μπροστά του.

16 Απ' αυτό, το μισό το καίει σε φωτιά, και με το άλλο μισό τρώει το κρέας· ψήνει το ψητό, και χορταίνει· και ζεσταίνεται, λέγοντας: Ω! Ζεστάσθηκα, είδα τη φωτιά·

17 κι αυτό που απέμεινε το κάνει θεό, το γλυπτό του· γονατίζει μπροστά του, και το προσκυνάει, και προσεύχεται σ' αυτό, και λέει: Λύτρωσέ με, επειδή είσαι ο θεός μου.

18 Δεν καταλαβαίνουν ούτε έχουν νόηση· επειδή, έκλεισε τα μάτια τους για να μη βλέπουν, και τις καρδιές τους για να μη καταλαβαίνουν.

19 Και κανένας δεν σκέφτεται στην καρδιά του ούτε υπάρχει μέσα του γνώση ούτε νόηση, ώστε να πει: «Απ' αυτό, το μισό το έκαψα σε φωτιά· ακόμα, έψησα ψωμί επάνω στα κάρβουνά του· έψησα κρέας, και έφαγα· ύστερα, το υπόλοιπό του θα το κάνω βδέλυγμα; Θα προσκυνήσω έναν κορμό δέντρου;».

20 Βόσκεται από στάχτη· η απατημένη καρδιά του τον αποπλάνησε, για να μη μπορεί να ελευθερώσει την ψυχή του ούτε να πει: Αυτό, που είναι στα δεξιά μου, δεν είναι ψέμα;

21 Θυμήσου αυτά, Ιακώβ και Ισραήλ· επειδή, είσαι δούλος μου· εγώ σε έπλασα· δούλος μου είσαι· Ισραήλ, δεν θα λησμονηθείς από μένα.

22 Εξάλειψα τις παραβάσεις σου, σαν πυκνή ομίχλη, και τις αμαρτίες σου, σαν σύννεφο· γύρνα σε μένα· επειδή, εγώ σε λύτρωσα.

23 Φάλλετε, ουρανοί· επειδή, αυτό το έκανε ο Κύριος· αλαλάξτε, όσα είστε κάτω από τη γη· βγάλτε φωνή αγαλλίασης, βουνά, δάση, και όλα τα δέντρα που είναι σ' αυτά· επειδή, ο Κύριος λύτρωσε τον Ιακώβ, και δοξάστηκε στον Ισραήλ.

24 Έτσι λέει ο Κύριος, ο οποίος σε λύτρωσε, και σε έπλασε από την κοιλιά: Εγώ είμαι ο Κύριος, που δημιούργησα τα πάντα· ο μόνος που άπλωσα τους ουρανούς, που στερέωσα τη γη από μόνος μου·

25 που ματαιώνω τα σημάδια των ψευδολόγων, και κάνω τούς μάντεις παράφρονες· που ανατρέπω τούς σοφούς, και μωραίνω την επιστήμη τους·

26 που στερεώνω τον λόγο τού δούλου μου και εκπληρώνω τη βουλή των μηνυτών μου· που λέω στην Ιερουσαλήμ: Θα κατοικηθείς· και στις πόλεις τού Ιούδα: Θα ξαναχτιστείτε, και θα ανορθώσω τα ερείπιά του·

27 που λέω στην άβυσσο: Γίνε ξηρά, και θα ξεράνω τούς ποταμούς σου·

28 που λέω στον Κύρο: Αυτός είναι ο ποιμένας μου, και θα εκπληρώσει όλα τα θελήματά μου· και λέω στην Ιερουσαλήμ: Θα ξανακτιστείς· και στον ναό: Θα μπουν τα θεμέλιά σου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 45

Ετσι λέει ο Κύριος προς τον χρισμένο του, τον Κύρο, του οποίου κράτησα το δεξί χέρι, για να υποτάξω μπροστά του τα έθνη· και θα λύσω την οσφύ των βασιλιάδων, για να ανοίξω μπροστά του τα δίθυρα· και οι πύλες δεν θα κλειστούν.

2 Εγώ θα πάω μπροστά σου, και θα εξομαλύνω τούς στρεβλούς δρόμους· θα συντρίψω τις χάλκινες θύρες, και θα κόψω τούς σιδερένιους μοχλούς.

3 Και θα σου δώσω θησαυρούς που φυλάσσονται σε σκοτάδι και πλούτη, που είναι κρυμμένα σε απόκρυφα μέρη· για να γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος, που σε καλώ κατ' όνομα, ο Θεός τού Ισραήλ.

4 Για τον Ιακώβ τον δούλο μου και τον Ισραήλ τον εκλεκτό μου, σε κάλεσα μάλιστα με το

όνομά σου, σε επονόμασα, αν και δεν με γνώρισες.

⁵ Εγώ είμαι ο Κύριος, και δεν υπάρχει άλλος· Θεός εκτός από μένα δεν υπάρχει· εγώ σε περιίωσα, αν και δεν με γνώρισες,

⁶ για να γνωρίσουν από ανατολών τού ήλιου μέχρι δυσμών ότι, εκτός από μένα δεν υπάρχει κανένας· εγώ είμαι ο Κύριος, και δεν υπάρχει άλλος·

⁷ αυτός που κατασκεύασε το φως, και έφτιαξε το σκοτάδι· αυτός που κάνει ειρήνη, και κτίζει κακό· εγώ ο Κύριος τα κάνω όλα αυτά.

⁸ Ουρανοί, σταλάξτε δρόσο από πάνω, και τα σύννεφα ας ράνουν δικαιοσύνη· ας ανοίξει η γη, και ας γεννήσει σωτηρία, και ας βλαστήσει μαζί δικαιοσύνη· εγώ ο Κύριος το έκανα αυτό.

⁹ Αλλοίμονο σ' αυτόν που αντιμάχεται στον Ποιητή του! Ας αντιμάχεται το όστρακο προς τα όστρακα της γης· ο πηλός θα πει σ' αυτόν που τον πλάθει: Τι κάνεις; Ή, το έργο σου: Αυτός δεν έχει χέρια;

¹⁰ Αλλοίμονο σ' αυτόν που λέει στον πατέρα: Τι γεννάς; Ή, στη γυναίκα: Τι κοιλοπονάς;

¹¹ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Άγιος του Ισραήλ, και ο Πλάστης του: Ρωτάτε με για τα μέλλοντα, για τους γιους μου, και προστάξτε με για το έργο των χεριών μου.

¹² Εγώ έκτισα τη γη, και δημιούργησα τον άνθρωπο επάνω σ' αυτή· εγώ με τα χέρια μου άπλωσα τους ουραμούς, και έδωσα διαταγές σε ολόκληρη τη στρατιά τους.

¹³ Εγώ σήκωσα εκείνον σε δικαιοσύνη, και θα διευθύνω όλους τους δρόμους του· αυτός θα οικοδομήσει την πόλη μου, και θα επιστρέψει τους αιχμαλώτους μου, όχι με λύτρο ούτε με δώρα, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

¹⁴ Έτσι λέει ο Κύριος: Ο κόπος τής Αιγύπτου, και το εμπόριο της Αιθιοπίας, και των Σαβαίων, ανδρών μεγαλόσωμων, θα περάσουν σε σένα, και θα είναι δικοί σου· θα ακολουθούν πίσω σου· θα περάσουν με αλυσίδες, και θα σε προσκυνήσουν, θα σε ικετεύσουν, λέγοντας: Βέβαια, ο Θεός είναι ανάμεσά σου, και δεν υπάρχει κανένας άλλος Θεός.

¹⁵ Πραγματικά, εσύ είσαι Θεός που κρύβεσαι, Θεέ τού Ισραήλ, ο Σωτήρας.

¹⁶ Όλοι αυτοί θα αισχυνθούν και θα ντραπούν· οι εργάτες των ειδώλων θα φύγουν με ντροπή, όλοι μαζί.

¹⁷ Ο Ισραήλ, όμως, θα σωθεί διαμέσου τού Κυρίου με αιώνια σωτηρία· δεν θα αισχυνθείτε ούτε θα ντραπείτε αιώνια.

¹⁸ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος, αυτός που δημιούργησε τους ουραμούς· αυτός ο Θεός που έπλασε τη γη και την έφτιαξε· ο οποίος τη στερέωσε, την έκτισε όχι μάταια, αλλά την έπλασε για να κατοικείται. Εγώ είμαι ο Κύριος, και δεν υπάρχει άλλος.

¹⁹ Δεν μίλησα στα κρυφά, ούτε σε σκοτεινόν τόπο τής γης· δεν είπα στο σπέρμα τού Ιακώβ: Ζητήστε με μάταια· εγώ είμαι ο Κύριος, που μιλάω δικαιοσύνη, που αναγγέλλω ευθύτητα.

²⁰ Συγκεντρωθείτε και έρθετε· πλησιάστε μαζί, όσοι από τα έθνη έχουν σωθεί· δεν έχουν νόηση, όσοι σηκώνουν το γλυπτό ξύλο τους, και προσεύχονται σε θεό που δεν μπορεί να σώσει.

²¹ Αναγγείλατε, και φέρτε τους κοντά· μάλιστα, ας συμβουλευθούν μαζί· ποιος το ανήγγειλε εξαρχής; Ποιος το φανέρωσε από εκείνο τον καιρό; Όχι εγώ ο Κύριος; Και εκτός από μένα, δεν υπάρχει άλλος Θεός· Θεός δίκαιος και Σωτήρας· εκτός από μένα δεν υπάρχει.

²² Ρίξτε το βλέμμα σας σε μένα, και σωθείτε, όλα τα πέρατα της γης· επειδή, εγώ είμαι ο Θεός, και δεν υπάρχει άλλος.

²³ Ορκίστηκα στον εαυτό μου· ο λόγος βγήκε από το στόμα μου με δικαιοσύνη, και δεν θα

επιστρέψει, ότι: Κάθε γόνατο θα λυγίσει σε μένα, κάθε γλώσσα θα ορκίζεται σε μένα.

²⁴ Βέβαια, θα πουν για μένα: Στον Κύριο είναι η δικαιοσύνη και η δύναμη· σ' αυτόν θα προσέλθουν, και θα ντροπιαστούν όλοι εκείνοι που οργίζονται εναντίον του.

²⁵ Στον Κύριο θα δικαιωθεί και θα δοξαστεί ολόκληρο το σπέρμα τού Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 46

ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ ΛΥΓΙΣΕ ο Βηλ, έσκυψε ο Νεβώ· τα είδωλά τους τοποθετήθηκαν επάνω σε ζώα, και κτήνη· οι άμαξές σας ήσαν φορτωμένες με κοπιαστικό φορτίο.

² Σκύβουν, λυγίζουν μαζί· δεν μπορούν να σώσουν το φορτίο, αλλά κι αυτά φέρνονται σε αιχμαλωσία.

³ Ακούστε με, ω οίκος Ιακώβ, και ολόκληρο το υπόλοιπο του οίκου Ισραήλ, που σας σήκωσα από την κοιλιά τής μητέρας σας, σας βάσταξα από τη μήτρα·

⁴ και μέχρι τα γηρατειά σας εγώ ο ίδιος είμαι· και μέχρι τις άσπρες τρίχες των μαλλιών σας εγώ θα σας βαστάξω· εγώ σας έκανα, και εγώ θα σας σηκώσω· ναι, εγώ θα σας βαστάξω και θα σας σώσω.

⁵ Με ποιον θα με εξομοιώσετε και θα με εξισώσετε και θα με συγκρίνετε, και θα είμαστε όμοιοι;

⁶ Χύνουν χρυσάφι από το βαλάντιο, και ζυγίζουν ασήμι με τον στατήρα, και μισθώνουν έναν χρυσοχόο, και το κατασκευάζουν σε θεό· έπειτα προσπέφτουν, και προσκυνούν·

⁷ τον σηκώνουν επάνω στον ώμο· τον φέρνουν, και τον βάζουν στον τόπο του, και στέκεται· από τον τόπο του δεν θα μετακινηθεί· επιπλέον, βοούν σ' αυτόν, αλλά δεν μπορεί να απαντήσει ούτε να τους σώσει από τη συμφορά τους.

⁸ Θυμηθείτε το, και φανείτε άνθρωποι· ανακαλέστε το στον νου σας, αποστάτες.

⁹ Θυμηθείτε τα προγενέστερα, τα εξαρχής· επειδή, εγώ είμαι ο Θεός, και δεν υπάρχει άλλος· εγώ είμαι ο Θεός, και κανένας δεν είναι όμοιος με μένα·

¹⁰ ο οποίος εξαρχής αναγγέλλω το τέλος, και από πρωύτερα αυτά που ακόμη δεν συνέβησαν, λέγοντας: Η βουλή μου θα σταθεί, και θα εκτελέσω ολόκληρο το θέλημά μου·

¹¹ ο οποίος κράζω στο αρπακτικό πουλί από ανατολάς, τον άνδρα τής θέλησής μου από γη μακρινή· ναι, μίλησα, και θα κάνω να γίνει· βουλεύθηκα, και θα το εκτελέσω.

¹² Ακούστε με, σκληρόκαρδοι, εσείς που είστε μακριά από τη δικαιοσύνη μου.

¹³ Έφερα κοντά τη δικαιοσύνη μου· δεν θα είναι μακριά, και η σωτηρία μου δεν θα βραδύνει· και θα δώσω στη Σιών σωτηρία στον Ισραήλ, τη δόξα μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 47

ΚΑΤΕΒΑ και κάθησε επάνω στο χώμα, παρθένα θυγατέρα της Βαβυλώνας· κάθησε καταγής· θρόνος δεν υπάρχει πλέον, θυγατέρα των Χαλδαίων· επειδή, δεν θα ονομαστείς στο εξής απαλή και τρυφερή.

² Πιάσε τον χειρόμυλο, και άλεθε αλεύρι· ξεσκέπασε τους πλοκάμους σου, γύμνωσε τα πόδια, ξεσκέπασε τις κνήμες, πέρασε τους ποταμούς.

³ Η γύμνωσή σου θα ξεσκεπαστεί· ναι, η ντροπή σου θα φανεί· θα πάρω εκδίκηση, και δεν θα λυπηθώ άνθρωπο.

⁴ Του λυτρωτή μας το όνομα είναι: Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Άγιος του Ισραήλ.

⁵ Κάθησε σιωπώντας, και μπες μέσα στο σκοτάδι, θυγατέρα των Χαλδαίων· επειδή, δεν θα ονομάζεσαι πλέον: Η κυρία των βασιλείων.

- ⁶ Οργίστηκα ενάντια στον λαό μου, μόλυνα την κληρονομία μου, και τους παρέδωσα στο χέρι σου· όμως, εσύ δεν έδειξες σ' αυτούς έλεος· βάρυνες υπερβολικά τον ζυγό σου επάνω στον γέροντα.
- ⁷ Και είπες: Θα είμαι κυρία παντοτινά· ώστε, αυτά δεν τα έβαλες στην καρδιά σου, ούτε θυμήθηκες τα τελευταία τους.
- ⁸ Τώρα, λοιπόν, άκουσε τούτο, εσύ που είσαι παραδομένη στις απολαύσεις, κατοικείς αμέριμνα, λες στην καρδιά σου: Εγώ είμαι, και εκτός από μένα καμιά άλλη· δεν θα καθήσω χήρα, και δεν θα γνωρίσω ατέκνωση.
- ⁹ Τα δύο αυτά θάρθουν σίγουρα επάνω σου, ξαφνικά, σε μια ημέρα: Ατέκνωση και χηρεία· θάρθουν επάνω σου ολοκληρωτικά, εξαιτίας τού πλήθους των μαγείων σου, εξαιτίας τής μεγάλης αφθονίας των γοητειών σου·
- ¹⁰ επειδή, απέκτησες θάρρος λόγω της πονηρίας σου, και είπες: Δεν με βλέπει κανένας. Η σοφία σου και η επιστήμη σου σε αποπλάνησαν· και είπες στην καρδιά σου: Εγώ είμαι, και εκτός από μένα καμιά άλλη.
- ¹¹ Γι' αυτό, θάρθει επάνω σου κακό, χωρίς να ξέρεις από πού γεννιέται· και συμφορά θα πέσει εναντίον σου, χωρίς να μπορείς να την αποστρέψεις· θάρθει και όλεθρος επάνω σου ξαφνικά, χωρίς να ξέρεις.
- ¹² Στάσου, τώρα, με τις γοητείες σου, και με το πλήθος των μαγείων σου, στις οποίες αγωνίστηκες από τη νιότη σου· αν μπορείς να ωφεληθείς, αν μπορείς να υπερισχύσεις.
- ¹³ Απέκαμες στο πλήθος των βουλών σου. Ας σηκωθούν, τώρα, οι ουρανοσκόποι, οι αστρολόγοι, οι προγνωστικοί μηνολόγοι, κι ας σε σώσουν από όσα επέρχονται επάνω σου.
- ¹⁴ Δες, θα είναι σαν άχυρο· φωτιά θα τους κατακάψει· δεν θα μπορέσουν να σώσουν τον εαυτό τους από τη δύναμη της φλόγας· δεν θα μείνει κάρβουνο για να ζεσταθεί κάποιος, ούτε φωτιά για να καθήσει μπροστά του.
- ¹⁵ Τέτοιοι θα είναι σε σένα εκείνοι, μαζί με τους οποίους κοπίασες από τη νιότη σου, οι έμποροί σου· θα φύγουν περιπλανώμενοι κάθε ένας στο μέρος του· κανένας δεν θα σε σώσει.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 48

ΑΚΟΥΣΤΕ τούτο, οίκος Ιακώβ· εσείς που κληθήκατε με το όνομα του Ισραήλ, και βγήκατε από την πηγή τού Ιούδα· που ορκίζεστε στο όνομα του Κυρίου, και αναφέρετε τον Θεό τού Ισραήλ, όμως, όχι με αλήθεια ούτε με δικαιοσύνη.

- ² Επειδή, παίρνουν το όνομά τους από την άγια πόλη, και στηρίζονται επάνω στον Θεό τού Ισραήλ· το όνομά του είναι: Ο Κύριος των δυνάμεων.
- ³ Έκτοτε, ανήγγειλα τα εξαρχής· και βγήκαν από το στόμα μου· και τα διακήρυξα· τα έκανα αυτά ξαφνικά, και έγιναν.
- ⁴ Επειδή, γνωρίζω ότι είσαι σκληρός, και ο τράχηλός σου είναι σιδερένιο νεύρο, και το μέτωπό σου χάλκινο.
- ⁵ Έκτοτε, μάλιστα, ανήγγειλα σε σένα τούτο, πριν γίνει το διακήρυξα σε σένα, για να μη πεις: Το είδωλό μου τα έκανε· και το γλυπτό μου, και το χυτό μου, τα πρόσταξε.
- ⁶ Άκουσες· δες όλα αυτά· και δεν θα ομολογήσετε; Από τώρα διακηρύττω σε σένα νέα, μάλιστα τελείως κρυμμένα, και τα οποία εσύ δεν ήξερες.
- ⁷ Τώρα έγιναν, και όχι από παλιά, και ούτε είχες ακούσει γι' αυτά πριν από τούτη την ημέρα, για να πεις: Δες, εγώ τα ήξερα.
- ⁸ Ούτε άκουσες ούτε ήξερες ούτε εξαρχής είχαν ανοιχτεί τα αυτιά σου· επειδή, βέβαια,

ήξερα ότι θα φερόσουν άπιστα, και είχες ονομαστεί παραβάτης από την κοιλιά τής μητέρας σου.

⁹ Εξαιτίας τού ονόματός μου, θα μακρύνω τον θυμό μου, και εξαιτίας τού επαίνου μου, θα συγκρατηθώ σε σένα, ώστε να μη σε εξολοθρεύσω.

¹⁰ Να, σε καθάρισα, όχι όμως σαν ασήμι· σε έκανα εκλεκτό στο χωνευτήρι τής θλίψης.

¹¹ Εξαιτίας μου, εξαιτίας μου, θα το κάνω· επειδή, πώς θα μολυνόταν το όνομά μου; Ναι, δεν θα δώσω τη δόξα μου σε άλλον.

¹² Άκουσέ με, Ιακώβ, και Ισραήλ, τον οποίο εγώ κάλεσα· εγώ είμαι ο ίδιος· εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος.

¹³ Και το χέρι μου θεμελίωσε τη γη και το δεξί μου χέρι μέτρησε τους ουρανούς με σπιθαμή· όταν τους καλώ, παραστέκονται μαζί.

¹⁴ Όλοι εσείς, συγκεντρωθείτε, και ακούστε· ποιος απ' αυτούς τα ανήγγειλε αυτά; Ο Κύριος τον αγάπησε· γι' αυτό, θα εκπληρώσει το θέλημά του επάνω στη Βαβυλώνα, και ο βραχίονάς του θα είναι ενάντια στους Χαλδαίους.

¹⁵ Εγώ, εγώ μίλησα· ναι, τον κάλεσα· τον έφερα, και εγώ θα ευοδώσω τον δρόμο του.

¹⁶ Πλησιάστε σε μένα, ακούστε αυτό· εξαρχής δεν μίλησα σε κρυφό τόπο· αφότου έγινε αυτό, εγώ ήμουν εκεί· και τώρα με απέστειλε ο Κύριος ο Θεός, και το πνεύμα του.

¹⁷ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Λυτρωτής σου, ο Άγιος του Ισραήλ: Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε διδάσκω για την ωφέλειά σου, σε οδηγώ διαμέσου του δρόμου από τον οποίο έπρεπε να πας.

¹⁸ Είθε να άκουγες τα προστάγματά μου! Τότε, η ειρήνη σου θα ήταν σαν ποταμός, και η δικαιοσύνη σου σαν κύματα θάλασσας·

¹⁹ και το σπέρμα σου θα ήταν σαν την άμμο, και τα εγγόνια της κοιλιάς σου σαν τις πέτρες της· το όνομά του δεν θα αποκοβόταν ούτε θα εξαλειφόταν από μπροστά μου.

²⁰ Βγείτε έξω από τη Βαβυλώνα, φεύγετε από τους Χαλδαίους, με φωνή αλαλαγμού αναγγείλατε, διακηρύξτε τούτο, φωνάζτε το μέχρι εσχάτου της γης, να πείτε: Ο Κύριος λύτρωσε τον δούλο του τον Ιακώβ.

²¹ Και δεν δίψασαν, όταν τους οδηγούσε διαμέσου της ερήμου· έκανε γι' αυτούς να ρεύσουν νερά από την πέτρα· και έσχισε την πέτρα, και τα νερά έρρευσαν.

²² Ειρήνη δεν υπάρχει στους ασεβείς, λέει ο Κύριος.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 49

ΑΚΟΥΣΤΕ με, τα νησιά· και προσέξτε, οι μακρινοί λαοί. Ο Κύριος με κάλεσε από την κοιλιά τής μητέρας μου· από τα σπλάχνα της μητέρας μου ανέφερε το όνομά μου.

² Και έκανε το στόμα μου σαν οξεία μάχαιρα· με έκρυψε κάτω από τη σκιά τού χεριού του, και με έκανε σαν εκλεκτό βέλος, και με έκρυψε στη φαρέτρα του,

³ και μου είπε: Εσύ είσαι ο δούλος μου, Ισραήλ, στον οποίο θα δοξαστώ.

⁴ Και εγώ είπα: Κοπίασα μάταια· για το τίποτε και μάταια ανάλωσα τη δύναμή μου· η κρίση μου, όμως, είναι μαζί με τον Κύριο, και το έργο μου μαζί με τον Θεό μου.

⁵ Τώρα, λοιπόν, λέει ο Κύριος, αυτός που με έπλασε για δούλον του από την κοιλιά τής μητέρας μου για να επαναφέρω σ' αυτόν τον Ιακώβ, και για να συγκεντρωθεί σ' αυτόν ο Ισραήλ, και θα δοξαστώ στα μάτια τού Κυρίου, και ο Θεός μου θα είναι η δύναμή μου·

⁶ και είπε: Είναι μικρό πράγμα να είσαι δούλος μου για να ανορθώσεις τις φυλές τού Ιακώβ, και να επαναφέρεις το υπόλοιπο του Ισραήλ· επιπλέον, θα σε δώσω φως στα έθνη, για να είσαι η σωτηρία μου μέχρι εσχάτου τής γης.

- ⁷ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Λυτρωτής του Ισραήλ, ο Άγιός του, προς εκείνον τον οποίο ο άνθρωπος καταφρονεί, προς εκείνον που το έθνος αηδιάζει, προς τον δούλο των εξουσιαστών: Βασιλιάδες θα σε δουν και θα σηκωθούν, ηγεμόνες και θα σε προσκυνήσουν, ένεκα του Κυρίου, που είναι πιστός, του Αγίου του Ισραήλ, που σε έκλεξε.
- ⁸ Έτσι λέει ο Κύριος: Σε καιρό δεκτό σε εισάκουσα, και σε ημέρα σωτηρίας σε βοήθησα· και θα σε διαφυλάξω, και θα σε δώσω για διαθήκη των λαών, για να ανορθώσεις τη γη, να κληροδοτήσεις ερημωμένες κληρονομίες·
- ⁹ λέγοντας στους δεσμίους: Βγείτε 'έξω· σ' αυτούς που είναι στο σκοτάδι: Φανερωθείτε. Θα βοσκηθούν κοντά στους δρόμους, και οι βοσκές τους θα είναι σε όλους τούς ψηλούς τόπους.
- ¹⁰ Δεν θα πεινάσουν ούτε θα διψάσουν· δεν θα τους προσβάλει ούτε ο καύσωνας ούτε ο ήλιος· επειδή, αυτός που τους ελεεί, θα τους οδηγήσει, και θα τους φέρει διαμέσου πηγών με νερά.
- ¹¹ Και όλα τα βουνά μου θα τα κάνω δρόμους, και τα μονοπάτια μου θα υψωθούν.
- ¹² Δέστε, αυτοί θάρθουν από μακριά· και δέστε, αυτοί από βορρά και από νότο, κι αυτοί από τη γη του Σινείμ.
- ¹³ Ευφραίνεστε, ουρανοί· και αγάλλου, γη· τα βουνά, αλαλάξτε· επειδή, ο Κύριος παρηγόρησε τον λαό του, και ελέησε τους θλιμμένους του.
- ¹⁴ Αλλά, η Σιών είπε: Ο Κύριος με εγκατέλειψε, και ο Κύριός μου με λησμόνησε.
- ¹⁵ Μπορεί η γυναίκα να λησμονήσει το βρέφος της που θηλάζει, ώστε να μη ελεήσει το παιδί τής κοιλιάς της; Αλλά, κι αν αυτές λησμονήσουν, εγώ όμως δεν θα σε λησμονήσω.
- ¹⁶ Δες, σε έχω ζωγραφίσει επάνω στις παλάμες μου· τα τείχη σου είναι πάντοτε μπροστά μου.
- ¹⁷ Τα παιδιά σου θάρθουν με βιασύνη· αυτοί, όμως, που σε καταστρέφουν και σε ερημώνουν, θα βγουν έξω από σένα.
- ¹⁸ Ύψωσε τα μάτια σου ολόγυρα, και δες· όλοι αυτοί συγκεντρώνονται μαζί, έρχονται σε σένα. Ζω εγώ, λέει ο Κύριος, ότι όλους αυτούς θα τους ντυθείς εσύ σαν κόσμημα, και θα τους στολιστείς σαν νύφη.
- ¹⁹ Επειδή, οι αφανισμένοι σου και οι ερημωμένοι σου τόποι, και η καταφθαρμένη γη σου, θα είναι μάλιστα πάρα πολύ στενοί για τους κατοίκους σου· και εκείνοι, που σε κατέτρωγαν, θα κρατηθούν μακριά από σένα.
- ²⁰ Τα παιδιά που θα αποκτήσεις ύστερα από την ατεκνία σου, θα πουν επιπλέον στα αυτιά σου: Είναι στενός ο τόπος για μένα· κάνε μου έναν τόπο για να κατοικήσω.
- ²¹ Τότε, θα πεις στην καρδιά σου: Ποιος τα γέννησε αυτά σε μένα, ενώ εγώ ήμουν ατεκνωμένη, και έρημη, αιχμάλωτη, και μεταφερόμενη; Κι αυτά, ποιος τα έθρεψε; Δέστε, εγώ είχα εγκαταλειφθεί μόνη· αυτά, πού ήσαν;
- ²² Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, θα υψώσω το χέρι μου προς τα έθνη, και θα στήσω τη σημαία μου προς τους λαούς, και θα φέρουν τούς γιους σου κρατώντας τους στην αγκαλιά, και οι θυγατέρες σου θα φερθούν επάνω σε ώμους·
- ²³ και οι βασιλιάδες θα είναι οι παιδοτρόφοι σου, και οι βασίλισσές τους οι τροφοί σου· θα σε προσκυνήσουν με το πρόσωπο προς τη γη, και θα γλείφουν το χώμα των ποδιών σου· και θα γνωρίσεις ότι, εγώ είμαι ο Κύριος, και ότι εκείνοι που με προσμένουν, δεν θα ντροπιαστούν.
- ²⁴ Μπορεί να αφαιρεθεί το λάφυρο από τον ισχυρό ή να ελευθερωθούν εκείνοι που δίκαια αιχμαλωτίστηκαν;
- ²⁵ Ο Κύριος, όμως, λέει: Και οι αιχμάλωτοι του ισχυρού θα αφαιρεθούν, και το λάφυρο του τρομερού θα αποσπαστεί· επειδή, εγώ θα δώσω τη μάχη απέναντι σ' αυτούς που

μάχονται εναντίον σου, και εγώ θα σώσω τα παιδιά σου.

²⁶ Ενώ, αυτούς που σε καταθλίβουν, θα κάνω να φάνε τις ίδιες τους τις σάρκες· και θα μεθύσουν με το ίδιο τους το αίμα, σαν με νέο κρασί· και κάθε σάρκα θα γνωρίσει, ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο Σωτήρας σου, και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός τού Ιακώβ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 50

ΕΤΣΙ λέει ο Κύριος: Πού είναι το έγγραφο του διαζυγίου τής μητέρας σας, με το οποίο την απέβαλα; Ή, ποιος είναι από τους δανειστές μου στον οποίο σας πούλησα; Δέστε, για τις ανομίες σας πουληθήκατε, και για τις παραβάσεις σας αποβλήθηκε η μητέρα σας.

² Γιατί, όταν ήρθα, δεν υπήρχε κανένας; Και όταν κάλεσα, δεν υπήρχε εκείνος που απαντάει; Μίκρυνε κατά τίποτε το χέρι μου, ώστε να μη μπορεί να λυτρώσει; Ή, δεν έχω δύναμη να ελευθερώσω; Δέστε, εγώ, με την επιτίμησή μου, ξέρανα τη θάλασσα, έκανα έρημο τους ποταμούς· τα ψάρια τους ξεράθηκαν από έλλειψη νερού, και πέθαναν από τη δίψα.

³ Εγώ ντύνω ολόγυρα τους ουρανούς με σκοτάδι, και για το περικάλυμμά τους βάζω έναν σάκο.

⁴ Ο Κύριος ο Θεός μού έδωσε γλώσσα όπως των διδασκόντων, για να ξέρω πώς να μιλήσω έναν λόγο προς τον κουρασμένο σε κατάλληλο καιρό· διεγείρει από πρωί σε πρωί, διεγείρει το αυτί μου για να ακούω, όπως οι διδασκόμενοι.

⁵ Ο Κύριος ο Θεός άνοιξε σε μένα ένα αυτί, και εγώ δεν απείθησα ούτε στράφηκα προς τα πίσω.

⁶ Έδωσα τον νύτο μου σ' αυτούς που μαστιγώνουν, και τις σιαγόνες μου σ' αυτούς που μαδούν· δεν έκρυψα το πρόσωπό μου από βρισιές και φτυσίματα.

⁷ Επειδή, ο Κύριος ο Θεός θα με βοηθήσει· γι' αυτό, δεν ντράπηκα· γι' αυτό, έβαλα το πρόσωπό μου σαν σκληρή πέτρα, και ξέρω ότι δεν θα ντροπιαστώ.

⁸ Αυτός που με δικαιώνει, είναι κοντά· ποιος θα κριθεί μαζί μου; Ας παρασταθούμε μαζί· ποια είναι η αντίδικός μου; Ας με πλησιάσει.

⁹ Δέστε, ο Κύριος ο Θεός θα με βοηθήσει· ποιος θα με καταδικάσει; Δέστε, όλοι αυτοί θα παλιώσουν σαν ιμάτιο· το σκουλήκι θα τους καταφάει.

¹⁰ Ποιος είναι αναμεταξύ σας που φοβάται τον Κύριο, που υπακούει στη φωνή τού δούλου του; Αυτός, και αν περπατάει μέσα σε σκοτάδι, και δεν έχει φως, ας έχει θάρρος στο όνομα του Κυρίου, και ας επιστηρίζεται στον Θεό του.

¹¹ Δέστε, όλοι εσείς, που ανάβετε φωτιά, και είστε περικυκλωμένοι με σπινθήρες, περπατάτε μέσα στο φως τής φωτιάς σας, και διαμέσου των σπινθήρων που ανάψατε. Αυτό έγινε σε σας από το χέρι μου, θα κείτεστε μέσα σε λύπη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 51

ΑΚΟΥΣΤΕ με, εσείς που ακολουθείτε τη δικαιοσύνη, που ζητάτε τον Κύριο· κοιτάξτε στον βράχο, από τον οποίο λατομηθήκατε, και στο στόμιο του λάκκου, από τον οποίο ανορυχθήκατε.

² Κοιτάξτε στον Αβραάμ τον πατέρα σας, και στη Σάρρα, που σας γέννησε· επειδή, τον κάλεσα όταν ήταν ένας, και τον ευλόγησα, και τον πλήθυνα.

³ Ο Κύριος, λοιπόν, θα παρηγορήσει τη Σιών· αυτός θα παρηγορήσει όλους τους ερημωμένους τόπους της· και θα κάνει την έρημό της σαν την Εδέμ, και την ερημιά της σαν παράδεισο του Κυρίου· ευφροσύνη και αγαλλίαση θα βρίσκεται μέσα σ' αυτή,

δοξολογία, και φωνή αίνεσης.

⁴ Άκουσέ με, λαέ μου· και δώσε ακρόαση σε μένα, έθνος μου· επειδή, από μένα θα βγει νόμος, και θα στήσω την κρίση μου για φως των λαών.

⁵ Η δικαιοσύνη μου πλησιάζει· η σωτηρία μου βγήκε, και οι βραχίονές μου θα κρίνουν τους λαούς· τα νησιά θα προσμένουν εμένα, και θα ελπίζουν επάνω στον βραχίονά μου.

⁶ Υψώστε τά μάτια σας στους ουρανούς, και κοιτάξτε κάτω στη γη· επειδή, οι ουρανοί θα διαλυθούν σαν καπνός, και η γη θα παλιώσει σαν ιμάτιο, και όσοι κατοικούν σ' αυτή, θα πεθάνουν εξίσου· αλλά, η σωτηρία μου θα είναι στον αιώνα, και η δικαιοσύνη μου δεν θα εκλείψει.

⁷ Ακούστε με, εσείς που γνωρίζετε δικαιοσύνη· λαέ, στην καρδιά τού οποίου είναι ο νόμος μου· μη φοβάστε τον ονειδισμό των ανθρώπων, ούτε να ταράξετε στις ύβρεις τους.

⁸ Επειδή, σαν ιμάτιο θα τους καταφάει το σκουλήκι, και σαν μαλλί θα τους καταφάει ο σκόρος· η δικαιοσύνη μου, όμως, θα μένει στον αιώνα, και η σωτηρία μου σε γενεές γενεών.

⁹ Σήκω επάνω, σήκω επάνω, ντύσου δύναμη, ω, βραχίονα του Κυρίου! Σήκω επάνω όπως στις αρχαίες ημέρες, στις παλιές γενεές! Δεν είσαι εσύ, που πάταξες τη Ραάβ, και τραυμάτισες τον δράκοντα;

¹⁰ Δεν είσαι εσύ, που ξέρανες τη θάλασσα, τα νερά τής μεγάλης αβύσσου; Που δημιούργησες τα βάθη τής θάλασσας δρόμον διάβασης των λυτρωμένων;

¹¹ Και οι λυτρωμένοι τού Κυρίου θα επιστρέψουν, και θάρθουν στη Σιών με αλαλαγμό· και αιώνια ευφροσύνη θα είναι επάνω στο κεφάλι τους· θα απολαύσουν αγαλλίαση και ευφροσύνη· η λύπη και ο στεναγμός θα φύγουν.

¹² Εγώ, εγώ είμαι που σας παρηγορώ. Εσύ ποιος είσαι, και φοβάσαι από θνητόν άνθρωπο, και από γιον ανθρώπου, που θα γίνει σαν το χορτάρι·

¹³ και λησμόνησες τον Κύριο τον Δημιουργό σου, αυτόν που άπλωσε τους ουρανούς, και θεμελίωσε τη γη· και φοβόσουν πάντοτε, καθημερινά, την οργή εκείνου που σε κατέθλιβε, σαν να ήταν έτοιμος να καταστρέψει; Και πού είναι τώρα η οργή εκείνου που κατέθλιβε;

¹⁴ Ο αιχμαλωτισμένος σπεύδει να λυθεί, και να μη πεθάνει στον λάκκο ούτε να στερηθεί το ψωμί του·

¹⁵ επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, αυτός που ταράζει τη θάλασσα, και τα κύματά της ηχούν· το όνομά του είναι ο Κύριος των δυνάμεων.

¹⁶ Και έβαλα τα λόγια μου στο στόμα σου, και σε σκέπασα με τη σκιά τού χεριού μου, για να στερεώσω τούς ουρανούς, και να θεμελιώσω τη γη· και για να πω στη Σιών: Είσαι λαός μου.

¹⁷ Σήκω επάνω, σήκω επάνω, αναστήσου, Ιερουσαλήμ, που ήπιες από το χέρι τού Κυρίου το ποτήρι τού θυμού του· ήπιες, άδειασες ακόμα και αυτή τη λάσπη τού κρασιού τού ποτηριού τής ζάλης.

¹⁸ Από όλους τούς γιους που γέννησε, δεν υπάρχει εκείνος που να την οδηγεί· από όλους τούς γιους που έθρεψε, δεν υπάρχει εκείνος που να την πιάνει από το χέρι.

¹⁹ Αυτά τα δύο ήρθαν επάνω σου· ποιος θα σε συλλυπηθεί; Ερήμωση και καταστροφή, και πείνα και μάχαιρα· με τι να σε παρηγορήσω;

²⁰ Οι γιοι σου νεκρώθηκαν ολοσχερώς· κείτονται στην άκρη όλων των δρόμων, σαν άγριος ταύρος μέσα σε δίχτυα· είναι γεμάτοι από τον θυμό τού Κυρίου, από την επιτίμηση του Θεού σου.

²¹ Γι' αυτό, άκου τώρα τούτο, θλιμμένη, και μεθυσμένη, όμως, όχι από κρασί·

²² έτσι λέει ο Κύριός σου, ο Κύριος, και ο Θεός σου, που μάχεται υπέρ τού λαού του: Δες, πήρα από τα χέρια σου το ποτήρι τής ζάλης, τη λάσπη τού κρασιού από το ποτήρι τού

θυμού μου· του λοιπού δεν θα το ξαναπιείς·

23 και θα το βάλω στο χέρι εκείνων που σε καταθλίβουν, που είπαν στην ψυχή σου: Σκύψε, για να περάσουμε· κι εσύ έβαλες το σώμα σου σαν γη, και σαν δρόμο σ' εκείνους που διάβαιναν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 52

Σήκω επάνω, σήκω επάνω, ντύσου τη δύναμή σου, Σιών· ντύσου τα ιμάτια της μεγαλοπρέπειάς σου, Ιερουσαλήμ, άγια πόλη· επειδή, του λοιπού ο απερίτμητος και ο ακάθαρτος δεν θα μπει ξανά μέσα σε σένα·

2 ξετίναξε από πάνω σου το χώμα· σήκω, κάθησε, Ιερουσαλήμ· λύσε τα δεσμά από τον τράχηλό σου, αιχμάλωτη θυγατέρα τής Σιών.

3 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Πουληθήκατε για το μηδέν, και θα λυτρωθείτε χωρίς ασήμι.

4 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Ο λαός μου κατέβηκε πρωτύτερα στην Αίγυπτο για να παροικήσει εκεί, και οι Ασσύριοι τους κατέθλιψαν χωρίς αιτία.

5 Τώρα, λοιπόν, τι έχω να κάνω εδώ, λέει ο Κύριος, επειδή ο λαός μου πάρθηκε αιχμάλωτος για το τίποτε; Αυτοί που εξουσιάζουν επάνω του, τον κάνουν να ολολύζει, λέει ο Κύριος· και βλασφημείται το όνομά μου πάντοτε, καθημερινά.

6 Γι' αυτό, ο λαός μου θα γνωρίσει το όνομά μου· γι' αυτό, κατά την ημέρα εκείνη, θα γνωρίσει ότι εγώ είμαι αυτός που μιλάει· πρόσεξε, εγώ.

7 Πόσο ωραία είναι επάνω στα βουνά τα πόδια εκείνου που ευαγγελίζεται, εκείνου που κηρύττει ειρήνη! Εκείνου που ευαγγελίζεται αγαθά, εκείνου που κηρύττει σωτηρία, εκείνου που λέει στη Σιών: Ο Θεός σου βασιλεύει!

8 Οι φύλακές σου θα υψώσουν φωνή· μέσα στις φωνές θα αλαλάζουν μαζί· επειδή, θα δουν μάτι προς μάτι, όταν ο Κύριος ανορθώσει τη Σιών.

9 Αλαλάξτε, ευφρανθείτε μαζί, ερημωμένοι τόποι τής Ιερουσαλήμ· επειδή, ο Κύριος παρηγόρησε τον λαό του, λύτρωσε την Ιερουσαλήμ.

10 Ο Κύριος γύμνωσε τον άγιο βραχίονά του μπροστά σε όλα τα έθνη· και όλα τα πέρατα της γης θα δουν τη σωτηρία τού Θεού μας.

11 Συρθείτε, Συρθείτε, βγείτε έξω από εκεί, μη αγγίξετε ακάθαρτον· από μέσα απ' αυτή βγείτε έξω· καθαριστείτε εσείς που βαστάζετε τα σκεύη τού Κυρίου·

12 επειδή, δεν θα βγείτε έξω με βία ούτε θα οδοιπορήσετε σε κατάσταση φυγής· επειδή, ο Κύριος θα πάει μπροστά σας, και ο Θεός τού Ισραήλ θα είναι η οπισθοφυλακή σας.

13 ΔΕΣΤΕ, ο δούλος μου θα ευοδωθεί· θα υψωθεί, και θα δοξαστεί, και θα ανέβει υπερβολικά ψηλά.

14 Όπως πολλοί έμειναν εκστατικοί επάνω σου, τόσο το πρόσωπό του ήταν άδοξο, περισσότερο από κάθε άνθρωπο, και η μορφή του περισσότερο από τους γιους των ανθρώπων!

15 Έτσι θα ραντίσει πολλά έθνη· οι βασιλιάδες θα φράξουν το στόμα τους εξαιτίας του· επειδή, θα δουν εκείνο που δεν είχε λαληθεί σ' αυτούς· και θα καταλάβουν εκείνο, που δεν είχαν ακούσει.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 53

Ποιος πίστεψε στο κήρυγμά μας; Και ο βραχίονας του Κυρίου σε ποιον αποκαλύφθηκε;

² Επειδή, ανέβηκε μπροστά του σαν τρυφερό φυτό, και σαν ρίζα από ξερή γη· δεν έχει είδος ούτε κάλλος· και τον είδαμε, και δεν είχε ωραιότητα, ώστε να τον επιθυμούμε.

³ Καταφρονημένος και απορριμμένος από τους ανθρώπους· άνθρωπος θλίψεων και δόκιμος ασθένειας· και σαν άνθρωπος από τον οποίο κάποιος αποστρέφει το πρόσωπο, καταφρονήθηκε, και τον θεωρήσαμε σαν ένα τίποτα.

⁴ Αυτός, στην πραγματικότητα, βάσταξε τις ασθένειές μας, και επιφορτίστηκε τις θλίψεις μας· ενώ, εμείς τον θεωρήσαμε τραυματισμένον, πληγωμένον από τον Θεό, και ταλαιπωρημένον.

⁵ Αυτός, όμως, τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας· ταλαιπωρήθηκε για τις ανομίες μας· η τιμωρία, που έφερε τη δική μας ειρήνη, ήταν επάνω σ' αυτόν· και διαμέσου των πληγών του γιατρευτήκαμε εμείς.

⁶ Όλοι εμείς πλανηθήκαμε σαν πρόβατα· στραφήκαμε κάθε ένας στον δικό του δρόμο· ο Κύριος, όμως, έβαλε επάνω σ' αυτόν την ανομία όλων μας.

⁷ Αυτός ήταν καταθλιμμένος και βασανισμένος, αλλά δεν άνοιξε το στόμα του· φέρθηκε σαν αρνί σε σφαγή, και σαν άφωνο πρόβατο μπροστά σ' εκείνον που το κουρεύει, έτσι δεν άνοιξε το στόμα του.

⁸ Από κατάθλιψη και κρίση αναρπάχτηκε· τη γενιά του, όμως, ποιος θα τη διηγηθεί; Επειδή, αποκόπηκε από τη γη των ζωντανών ανθρώπων· για τις παραβάσεις του λαού μου τραυματίστηκε.

⁹ Και ο τάφος του διορίστηκε μαζί με τους κακούργους· εντούτοις, στον θάνατό του στάθηκε μαζί με τον πλούσιο· επειδή, δεν έπραξε ανομία ούτε βρέθηκε δόλος στο στόμα του.

¹⁰ Αλλά, ο Κύριος θέλησε να τον βασανίσει· τον ταλαιπώρησε. Αφού, όμως, δώσεις την ψυχή του προσφορά περί αμαρτίας, θα δει εγγόνια, θα μακρύνει τις ημέρες του, και το θέλημα του Κυρίου θα ευοδωθεί στο χέρι του.

¹¹ Θα δει τους καρπούς του πόνου της ψυχής του, και θα χορτάσει· ο δίκαιος δούλος μου θα δικαιώσει πολλούς διαμέσου τής επίγνωσής του· επειδή, αυτός θα σηκώσει τις ανομίες τους.

¹² Γι' αυτό, θα του δώσω μερίδα μαζί με τους μεγάλους, και θα μοιραστεί για λάφυρο τους ισχυρούς, επειδή παρέδωσε σε θάνατο την ψυχή του, και μαζί με ανόμους λογαριάστηκε, κι αυτός βάσταξε τις αμαρτίες πολλών, και υπέρ των ανόμων θα μεσιτεύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 54

ΝΑ ΕΥΦΡΑΝΘΕΙΣ, ω στείρα, εσύ που δεν γεννάς· αναβόησε με αγαλλίαση, και να χაίρεσαι υπερβολικά, εσύ που δεν κοιλοπονάς· επειδή, περισσότερα είναι τα παιδιά τής ερημωμένης, παρά τα παιδιά εκείνης που έχει τον άνδρα, λέει ο Κύριος.

² Πλάτυνε τον τόπο τής σκηνής σου, και ας εκτείνουν τα παραπετάσματα των κατοικιών σου· μη λυπηθείς· μάκρυνε τα σχοινιά σου, και στερέωσε τους πασσάλους σου.

³ Επειδή, θα απλωθείς στα δεξιά και στα αριστερά· και το σπέρμα σου θα κληρονομήσει τα έθνη, και θα κάνει να κατοικηθούν οι ερημωμένες πόλεις.

⁴ Μη φοβάσαι, επειδή, δεν θα καταισχυνηθείς· μη ντρέπεσαι, επειδή δεν θα ντροπιαστείς· για τον λόγο ότι, θα λησμονήσεις τη ντροπή τής νιότης σου, και δεν θα θυμηθείς πλέον το όνειδος της χηρείας σου.

⁵ Επειδή, ο άνδρας σου είναι ο Ποιητής σου· το όνομά του είναι: Ο Κύριος των δυνάμεων·

και ο Λυτρωτής σου είναι ο Άγιος του Ισραήλ· αυτός θα ονομαστεί: Ο Θεός ολόκληρης της γης.

⁶ Επειδή, ο Κύριος σε κάλεσε ως γυναίκα εγκαταλειμμένη και θλιμμένη κατά το πνεύμα, και γυναίκα νιότης που αποβλήθηκε, λέει ο Θεός σου.

⁷ Σε εγκατέλειψα για λίγο καιρό· όμως, με μεγάλο έλεος θα σε περισυλλέξω.

⁸ Μέσα σε μικρό θυμό έκρυψα από σένα το πρόσωπό μου, για μια στιγμή· όμως, με αιώνιο έλεος θα σε ελεήσω, λέει ο Κύριος ο Λυτρωτής σου.

⁹ Δεδομένου ότι, αυτό είναι σε μένα σαν τα νερά τού Νώε· επειδή, όπως ορκίστηκα ότι τα νερά τού Νώε δεν θάρθουν πλέον επάνω στη γη, έτσι ορκίστηκα ότι δεν θα είμαι πλέον σε θυμό εναντίον σου ούτε θα σε ελέγξω.

¹⁰ Επειδή, τα βουνά θα μετατοπιστούν, και οι λόφοι θα μετακινηθούν· όμως, το έλεός μου δεν θα εκλείψει από σένα, ούτε η διαθήκη τής ειρήνης μου θα μετακινηθεί, λέει ο Κύριος, αυτός που σε ελεεί.

¹¹ Ω, θλιμμένη, ταραγμένη, απαρηγόρητη, δες, εγώ θα στρώσω τις πέτρες σου από πορφυρένια μάρμαρα, και θα βάλω τα θεμέλιά σου από σάπφειρους.

¹² Και θα κάνω τις επάλξεις σου από αχάτη, και τις πύλες σου από άνθρακες, και ολόκληρο τον περίβολό σου από εκλεκτές πέτρες.

¹³ Μάλιστα, όλοι οι γιοι σου θα είναι διδακτοί από τον Κύριο, και η ειρήνη των γιων σου θα είναι μεγάλη.

¹⁴ Θα στερεωθείς με δικαιοσύνη· θα είσαι μακριά από την καταδυναστεία, επειδή δεν θα φοβάσαι· και από τον τρόμο, επειδή δεν θα σε πλησιάσει.

¹⁵ Δες, σίγουρα θα συγκεντρωθούν μαζί εναντίον σου, πάντως όχι από μένα. Όσοι συγκεντρωθούν μαζί εναντίον σου, θα πέσουν από σένα.

¹⁶ Δες, εγώ έκανα τον χαλκουργό, που φυσάει τα κάρβουνα στη φωτιά, και βγάζει το εργαλείο για το έργο του· εγώ έκανα και τον πορθητή για να καταστρέφει.

¹⁷ Κανένα όπλο, που κατασκευάστηκε εναντίον σου δεν θα ευοδωθεί· και κάθε γλώσσα, που επρόκειτο να κινηθεί εναντίον σου, θα τη νικήσεις στην κρίση. Αυτή είναι η κληρονομία των δούλων τού Κυρίου· και η δικαιοσύνη τους είναι από μένα, λέει ο Κύριος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 55

Ω, ΟΛΟΙ εσείς που διψάτε, ελάτε στα νερά· και όσοι που δεν έχετε ασήμι, ελάτε, αγοράστε, και φάτε· ναι, ελάτε, αγοράστε κρασί και γάλα, χωρίς ασήμι και χωρίς τιμή.

² Γιατί ξοδεύετε χρήματα όχι για ψωμί; Και τον κόπο σας όχι για χορτασμό; Ακούστε με, με προσοχή, και θα φάτε αγαθά, και η ψυχή σας θα ευφρανθεί στο πάχος.

³ Στρέψτε το αυτί σας, κι ελάτε προς εμένα, ακούστε, και η ψυχή σας θα ζήσει· και θα κάνω σε σας αιώνια διαθήκη, τα ελέη τα πιστά τού Δαβίδ.

⁴ Δες, τον έδωσα ως μαρτυρία στους λαούς, άρχοντα και προστάζοντα στους λαούς.

⁵ Δες, θα καλέσεις ένα έθνος που δεν το γνώριζες· και έθνη, που δεν σε γνώριζαν, θα προστρέξουν σε σένα, για τον Κύριο τον Θεό σου, και για τον Άγιο του Ισραήλ· επειδή, σε δόξασε.

⁶ Ζητάτε τον Κύριο, ενόσω μπορεί να βρεθεί· επικαλείστε αυτόν, ενόσω είναι κοντά.

⁷ Ο ασεβής ας εγκαταλείπει τον δρόμο του, και ο άδικος τις βουλές του· κι ας επιστρέψει στον Κύριο, και θα τον ελεήσει· και στον Θεό μας, για τον λόγο ότι αυτός θα συγχωρήσει άφθονα.

⁸ Επειδή, οι βουλές μου δεν είναι βουλές σας ούτε οι δρόμοι σας οι δικοί μου δρόμοι, λέει

ο Κύριος.

⁹ Αλλ' όσο ψηλοί είναι οι ουρανοί από τη γη, έτσι και οι δρόμοι μου είναι ψηλότεροι από τους δρόμους σας, και οι βουλές μου από τις δικές σας βουλές.

¹⁰ Επειδή, όπως κατεβαίνει η βροχή και το χιόνι από τον ουρανό, και δεν γυρίζει εκεί, αλλά ποτίζει τη γη, και την κάνει να εκφύει και να βλασταίνει, για να δώσει σπόρο σ' αυτόν που σπέρνει, και ψωμί σ' αυτόν που τρώει,

¹¹ έτσι θα είναι και ο λόγος μου, που βγαίνει από το στόμα μου· δεν θα γυρίσει σε μένα αδειανός, αλλά θα εκτελέσει το θέλημά μου, και θα ευοδωθεί σε ό,τι τον αποστέλλω.

¹² Επειδή, θα βγείτε έξω με χαρά, και θα οδηγηθείτε με ειρήνη· τα βουνά και οι λόφοι θα αντηχήσουν μπροστά σας από αγαλλίαση, και όλα τα δέντρα τού χωραφιού θα χειροκροτήσουν.

¹³ Αντί της αγκαθιάς θα ανέβει κυπαρίσσι, αντί της τσουκνίδας θα ανέβει μυρσίνη· κι αυτό θα είναι στον Κύριο για όνομα, για αιώνιο σημείο, που δεν θα εκλείψει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 56

ΕΤΣΙ λέει ο Κύριος: Φυλάττε κρίση, και πράττετε δικαιοσύνη· επειδή, πλησιάζει νάρθει η σωτηρία μου, και να αποκαλυφθεί η δικαιοσύνη μου.

² Μακάριος ο άνθρωπος που το κάνει αυτό, και ο γιος τού ανθρώπου ο οποίος το κρατάει· όποιος τηρεί το σάββατο, ώστε να μη το βεβηλώσει, και κρατάει το χέρι του, ώστε να μη πράξει κανένα κακό.

³ Και ο γιος τού αλλογενή, αυτός, που προστίθεται στον Κύριο, ας μη πει, λέγοντας: Ο Κύριος θα με χωρίσει από τον λαό του ολοκληρωτικά· ούτε ο ευνούχος ας λέει: Δες, εγώ είμαι δέντρο ξερό.

⁴ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Στους ευνούχους, όσοι τηρούν τα σάββατά μου, και διαλέγουν εκείνα που μου αρέσουν, και κρατούν τη διαθήκη μου,

⁵ σ' αυτούς, μάλιστα, θα δώσω μέσα στον οίκο μου, και μέσα στα τείχη μου, τόπο και όνομα καλύτερο από τους γιους και τις θυγατέρες· σ' αυτούς θα δώσω αιώνιο όνομα, που δεν θα εκλείψει.

⁶ Και για τους γιους τού αλλογενή, που θα προστίθενταν στον Κύριο, για να δουλεύουν σ' αυτόν, και να αγαπούν το όνομα του Κυρίου, για να είναι δούλοι του· όσοι τηρούν το σάββατο, ώστε να μη το βεβηλώσουν, και κρατούν τη διαθήκη μου·

⁷ θα φέρω κι αυτούς στο άγιο βουνό μου, και θα τους ευφράνω στον οίκο τής προσευχής μου· τα ολοκαυτώματά τους και οι θυσίες τους θα είναι δεκτές επάνω στο θυσιαστήριό μου· επειδή, ο οίκος μου θα ονομάζεται: Οίκος προσευχής για όλους τους λαούς.

⁸ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός, αυτός που συγκεντρώνει τους διασκορπισμένους τού Ισραήλ: Θα συγκεντρώσω ακόμα σ' αυτόν και άλλους, εκτός από τους συγκεντωμένους του.

⁹ ΕΛΑΤΕ, φάτε, όλα τα ζώα τού χωραφιού, όλα τα θηρία τού δάσους.

¹⁰ Ενώ οι φύλακές του είναι τυφλοί· όλοι τους είναι χωρίς νόηση· όλοι είναι άλαλα σκυλιά, που δεν μπορούν να γαυγίσουν· που κοιμούνται, κείτονται, αγαπούν νυσταγμό·

¹¹ ναι, σκυλιά αδηφάγα, που δεν γνωρίζουν χορτασμό· και βοσκοί, που δεν γνωρίζουν σύνεση· όλοι είναι στραμμένοι προς τον δρόμο τους, κάθε ένας στο μέρος του, για το κέρδος τους.

¹² Ελάτε, λένε, θα φέρω κρασί, και θα μεθύσουμε με σίκερα· και αύριο θα είναι σαν αυτή την ημέρα, πολύ πιο άφθονη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 57

Ο ΔΙΚΑΙΟΣ πεθαίνει, και κανένας δεν το βάζει αυτό στην καρδιά του· και οι άνδρες τού ελέους συλλέγονται, χωρίς κανένας να το καταλαβαίνει, ότι ο δίκαιος συλλέγεται μπροστά από την κακία.

² Θα μπει μέσα σε ειρήνη· αυτοί που περπατούν στην ευθύτητά τους, θα αναπαυθούν στα κρεβάτια τους.

³ Κι εσείς, οι γιοι τής μάγισσας, σπέρμα μοιχού και πόρνης, πλησιάστε εδώ.

⁴ Ενάντια σε ποιον ζείτε μέσα σε απολαύσεις; Ενάντια σε ποιον πλατύνετε τοστόμα, ανοίξατε τη γλώσσα; Δεν είστε παιδιά ανομίας, σπέρμα ψευτιάς,

⁵ που με τα είδωλα φλογίζετε κάτω από κάθε πράσινο δέντρο, σφάζοντας τα παιδιά μέσα στις φάραγγες, κάτω από τους γκρεμούς των βράχων;

⁶ Η μερίδα σου είναι ανάμεσα στα χαλίκια των χειμάρρων· αυτά, αυτά είναι η κληρονομιά σου· και σ' αυτά ξέχυσες σπονδές, πρόσφερες προσφορά από άλφιτα· θα ευαρεστηθώ σ' αυτά;

⁷ Επάνω σ' ένα ψηλό και μετέωρο βουνό έβαλες το κρεβάτι σου· και ανέβηκες εκεί για να προσφέρεις θυσία.

⁸ Και πίσω από τις θύρες και τους παραστάτες έστησες την υπόμνησή σου για προσφορά· επειδή, ξεσκέπασες τον εαυτό σου, αποστατώντας από μένα, και ανέβηκες· πλάτυνες το κρεβάτι σου, και συμφώνησες μαζί μ' εκείνους· αγάπησες το κρεβάτι τους, διάλεξες τους τόπους·

⁹ Πηγες μάλιστα στον βασιλιά με χρίσματα, και αύξησες τα αρώματά σου, και έστειλες τους πρεσβευτές σου μακριά, και ταπεινώσες τον εαυτό σου μέχρι τον άδη.

¹⁰ Κοπίασες στο μάκρος τού δρόμου σου· και δεν είπες: Μάταια κοπιάζω· βρήκες τρόπο ζωής με το δικό σου χέρι· γι' αυτό δεν απέκαμες.

¹¹ Και ποιον πτοήθηκες ή φοβήθηκες, ώστε να πεις ψέματα, και να μη με θυμηθείς, ούτε να το βάλεις αυτό στην καρδιά σου; Δεν είναι, επειδή εγώ σιώπησα, και μάλιστα προ πολλού, γι' αυτό εσύ δεν με φοβήθηκες;

¹² Εγώ θα αναγγείλω τη δικαιοσύνη σου, και τα έργα σου· όμως, δεν θα σε ωφελήσουν.

¹³ Όταν αναβοήσεις, ας σε ελευθερώσουν οι συγκεντρωμένοι σου· αλλά, ο άνεμος θα αρπάξει όλους αυτούς· η ματαιότητα θα τους πάρει· αυτός, όμως, που ελπίζει σε μένα, θα κληρονομήσει τη γη, και θα αποκτήσει το άγιο βουνό μου.

¹⁴ Και θα πω: Υψώστε, υψώστε, ετοιμάστε τον δρόμο, βγάλτε το πρόσκομμα από τον δρόμο τού λαού μου.

¹⁵ Επειδή, έτσι λέει ο Ύψιστος και ο Υπέρτατος, αυτός που κατοικεί την αιωνιότητα, του οποίου το όνομα είναι: Ο Άγιος· Εγώ κατοικώ στα υψηλά, και σε άγιο τόπο· και μαζί με του συντριμμένου την καρδιά, και του ταπεινού το πνεύμα, για να ζωοποιώ το πνεύμα των ταπεινών, και να ζωοποιώ την καρδιά των συντριμμένων.

¹⁶ Επειδή, δεν θα αντιμάχομαι αιώνια ούτε θα είμαι πάντοτε οργισμένος· δεδομένου ότι, τότε, θα εξέλειπαν από μπροστά μου το πνεύμα και οι ψυχές που έκανα.

¹⁷ Είχα οργιστεί εξαιτίας τής ανομίας τής αισχροκέρδειάς του, και τον πάταξα· έκρυψα το πρόσωπό μου, και οργίστηκα· αυτός, όμως, ακολούθησε με πείσμα τον δρόμο τής καρδιάς του.

¹⁸ Είδα τούς δρόμους του, και θα τον γιατρέψω· και θα τον οδηγήσω, και θα δώσω σ' αυτόν ξανά παρηγορίες, και στους θλιμμένους του.

¹⁹ Εγώ δημιουργώ τον καρπό των χειλέων: Ειρήνη, ειρήνη σ' αυτόν που είναι μακριά και σ' αυτόν που είναι κοντά, λέει ο Κύριος· και θα τον γιατρέψω.

²⁰ Οι ασεβείς, όμως, είναι σαν την ταραγμένη θάλασσα, όταν δεν μπορεί να ησυχάσει· και τα κύματά της ρίχνουν έξω καταπάτημα και πηλό.

²¹ Ειρήνη δεν υπάρχει στους ασεβείς, λέει ο Θεός μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 58

ΑΝΑΒΟΗΣΕ δυνατά, μη λυπηθείς· ύψωσε τη φωνή σου σαν σάλπιγγα, και ανάγγειλε στον λαό μου τις ανομίες τους, και στον οίκο Ιακώβ τις αμαρτίες τους.

² Με ζητούν, όμως, καθημερινά, και επιθυμούν να μαθαίνουν τους δρόμους μου, σαν έθνος που έκανε δικαιοσύνη, και δεν εγκατέλειψε την κρίση τού Θεού του· ζητούν από μένα κρίσεις δικαιοσύνης· επιθυμούν να πλησιάζουν τον Θεό.

³ Γιατί νηστέψαμε, λένε, και δεν είδες; Ταλαιπωρήσαμε την ψυχή μας, και δεν γνώρισες; Δέστε, κατά την ημέρα τής νηστείας σας βρίσκετε ηδονή, και καταθλίβετε όλους τους μισθωτούς σας.

⁴ Δέστε, νηστεύετε για δίκες και φιλονικίες, και γρονθοκοπάτε με ασέβεια· για να ακουστεί από πάνω η φωνή σας, μη νηστεύετε όπως αυτή την ημέρα.

⁵ Τέτοια είναι η νηστεία που εγώ διάλεξα; Να ταλαιπωρεί ο άνθρωπος την ψυχή του μία ημέρα; Να γέρνει το κεφάλι του σαν σπάρτο, και να στρώνει από κάτω σάκο και στάχτη για τον εαυτό του; Νηστεία θα το ονομάσεις αυτό και ημέρα δεκτή στον Κύριο;

⁶ Η νηστεία που εγώ διάλεξα, δεν είναι τούτη; Το να λύνεις τούς δεσμούς της κακίας, το να διαλύεις βαριά φορτία, και το να αφήνεις ελεύθερους τους καταδυναστευμένους, και το να συντρίβεις κάθε ζυγό;

⁷ Δεν είναι το να μοιράζεις το ψωμί σου σ' αυτόν που πεινάει, και να βάζεις μέσα στο σπίτι σου τους άστεγους φτωχούς; Όταν βλέπεις τον γυμνό, να τον ντύνεις, και να μη κρύβεις τον εαυτό σου από τη σάρκα σου;

⁸ Τότε, το φως σου θα εκλάμψει σαν την αυγή, και η υγεία σου γρήγορα θα βλαστήσει· και η δικαιοσύνη σου θα προπορεύεται μπροστά σου· η δόξα τού Κυρίου θα είναι η οπισθοφυλακή σου.

⁹ Τότε, θα κρίζεις, και ο Κύριος θα απαντάει· θα φωνάζεις, και εκείνος θα λέει: Δες, νάμαι, εγώ. Αν βγάλεις από ανάμεσά σου τον ζυγό, την ανάταση του δαχτύλου, και τα μάταια λόγια·

¹⁰ και ανοίγεις την ψυχή σου σ' εκείνον που πεινάει, και ευχαριστείς τη θλιμμένη ψυχή· τότε, το φως σου θα ανατέλλει μέσα στο σκοτάδι, και το σκοτάδι σου θα είναι σαν μεσημέρι.

¹¹ Και ο Κύριος θα σε οδηγεί πάντοτε, και θα χορταίνει την ψυχή σου μέσα σε ανομβρίες, και θα παχύνει τα κόκαλά σου· και θα είσαι σαν κήπος που ποτίζεται, και σαν πηγή νερού, που τα νερά της δεν στερεύουν.

¹² Κι αυτοί που είναι από σένα, θα οικοδομήσουν τις παλιές ερημώσεις· θα ανεγείρεις τα θεμέλια πολλών γενεών· και θα ονομαστείς: Ο Επιδιορθωτής των χαλασμάτων, ο Ανορθωτής των δρόμων για την κατοίκηση.

¹³ Αν αποστρέψεις το πόδι σου από το σάββατο, από το να κάνεις τα θελήματά σου μέσα στην άγια ημέρα μου, και ονομάζεις το σάββατο απόλαυση, άγια ημέρα τού Κυρίου, αξιότιμη, και το τιμάς, χωρίς να ακολουθείς τους δρόμους σου ούτε να βρίσκεις σ' αυτό το θέλημά σου ούτε να μιλάς τα δικά σου λόγια,

¹⁴ τότε, θα εντρυφάς στον Κύριο· και εγώ θα σε κάνω να ιππεύσεις επάνω στους ψηλούς τόπους τής γης, και θα σε θρέψω με την κληρονομία τού πατέρα σου Ιακώβ· επειδή, το στόμα τού Κυρίου μίλησε.

ΔΕΣΤΕ, το χέρι τού Κυρίου δεν μίκρυνε, ώστε να μη μπορεί να σώσει· ούτε βάρυνε το αυτί του, ώστε να μη μπορεί να ακούσει·

² αλλά, οι ανομίες σας έβαλαν χωρίσματα ανάμεσα σε σας και στον Θεό σας, και οι αμαρτίες σας έκρυψαν το πρόσωπό του από σας, για να μη ακούει.

³ Επειδή, τα χέρια σας είναι μολυσμένα από αίμα, και τα δάχτυλά σας από ανομία· τα χείλη σας μίλησαν ψέματα· η γλώσσα σας μελέτησε κακία.

⁴ Κανένας δεν ζητάει δικαιοσύνη ούτε κρίνει με αλήθεια· έχουν το θάρρος τους επάνω στη ματαιότητα, και μιλάνε ψέματα· συλλαμβάνουν κακία, και γεννούν ανομία.

⁵ Επωάζουν αυγά οχιάς, και υφαίνουν ιστό αράχνης· όποιος φάει από τα αυγά τους, πεθαίνει· και αν κανένα σπάσει, βγαίνει οχιά.

⁶ Τα πανιά τους δεν θα χρησιμεύσουν για ενδύματα ούτε θα ντυθούν από τα έργα τους· τα έργα τους είναι έργα ανομίας, και το έργο τής βίας είναι στα χέρια τους.

⁷ Τα πόδια τους τρέχουν προς το κακό, και σπεύδουν να χύσουν αθώο αίμα· οι συλλογισμοί τους είναι συλλογισμοί ανομίας· ερήμωση και καταστροφή είναι στους δρόμους τους.

⁸ Τον δρόμο τής ειρήνης δεν τον γνωρίζουν· και δεν υπάρχει κρίση στα βήματά τους· αυτοί διέστρεψαν για τον εαυτό τους τούς δρόμους τους· καθένας που περπατάει σ' αυτούς, δεν γνωρίζει ειρήνη.

⁹ Γι' αυτό, η κρίση είναι μακριά από μας, και η δικαιοσύνη δεν μας φτάνει· προσμένουμε φως, και να, σκοτάδι· λάμψη, και να, περπατούμε μέσα σε πυκνό σκοτάδι.

¹⁰ Ψηλαφούμε τον τοίχο σαν τους τυφλούς, και ψηλαφούμε σαν να μη έχουμε μάτια· μέσ' το μεσημέρι σκορνάφτουμε σαν μέσα σε νύχτα· είμαστε ανάμεσα στα αγαθά σαν νεκροί.

¹¹ Όλοι ουρλιάζουμε σαν αρκούδες, και στενάζουμε σαν τρυγόνες· προσμένουμε κρίση, αλλά δεν υπάρχει· σωτηρία, όμως, είναι μακριά από μας.

¹² Επειδή, οι παραβάσεις μας πλήθυναν μπροστά σου, και οι αμαρτίες μας είναι μάρτυρες εναντίον μας· επειδή, μαζί μας είναι οι παραβάσεις μας· και τις ανομίες μας, εμείς τις γνωρίζουμε·

¹³ παραβήκαμε και ψευστήκαμε προς τον Κύριο, και απομακρυνθήκαμε από το να ακολουθούμε τον Θεό μας· μιλήσαμε άδικα και στασιαστικά· συλλάβαμε και προφέραμε από την καρδιά μας λόγια ψευτιάς.

¹⁴ Και η κρίση στράφηκε πίσω, και η δικαιοσύνη στέκεται μακριά· επειδή, η αλήθεια έπεσε στον δρόμο, και η ευθύτητα δεν μπορεί να εισχωρήσει.

¹⁵ Ναι, εξέλιπε η αλήθεια· κι αυτός που ξεκλίνει από το κακό, γίνεται θήραμα. Και ο Κύριος είδε, και δυσареστήθηκε ότι δεν υπήρχε κρίση·

¹⁶ και είδε ότι δεν υπήρχε άνθρωπος, και θαύμασε ότι δεν υπήρχε εκείνος που μεσιτεύει· γι' αυτό, ο βραχίονάς του ενέργησε σ' αυτόν σωτηρία· και η δικαιοσύνη του, αυτή τον βάσταξε.

¹⁷ Και ντύθηκε δικαιοσύνη σαν θώρακα, και έβαλε την περικεφαλαία τής σωτηρίας ολόγουρα επάνω στο κεφάλι του· και φόρεσε τα ενδύματα της εκδίκησης σαν ιμάτιο, και ντύθηκε ολόγουρα τον ζήλο σαν επανωφόρι.

¹⁸ Σύμφωνα με τα έργα τους, έτσι θα ανταποδώσει οργή στους εναντίους του, ανταπόδοση στους εχθρούς του· θα κάνει ανταπόδοση και στα νησιά.

¹⁹ Και θα φοβηθούν το όνομα του Κυρίου από δυσμάς, και τη δόξα του από ανατολάς ηλίου· όταν ο εχθρός θα επέλθει σαν ποταμός, το Πνεύμα τού Κυρίου θα υψώσει εναντίον του σημαία.

²⁰ Και ο Λυτρωτής θάρθει στη Σιών, και προς όσους, από τον Ιακώβ, επιστρέφουν από την παράβαση, λέει ο Κύριος.

²¹ Από μένα, όμως, αυτή είναι η διαθήκη μου σ' αυτούς, λέει ο Κύριος· το πνεύμα μου, που είναι επάνω σου, και τα λόγια μου, που έβαλα στο στόμα σου, δεν θα λείψουν από το στόμα σου, ούτε από το στόμα τού σπέρματός σου ούτε από το στόμα τού σπέρματος του σπέρματός σου, από τώρα και μέχρι τον αιώνα, λέει ο Κύριος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 60

ΣΗΚΩ, φωτίζου· επειδή, το φως σου ήρθε, και η δόξα τού Κυρίου ανέτειλε επάνω σου.

² Επειδή, δες, σκοτάδι θα σκεπάσει τη γη, και παχύ σκοτάδι τα έθνη· επάνω, όμως, σε σένα θα ανατείλει ο Κύριος, και η δόξα του θα φανερωθεί επάνω σου.

³ Και τα έθνη θάρθουν στο φως σου, και οι βασιλιάδες στη λάμψη τής ανατολής σου.

⁴ Ύψωσε τα μάτια σου ολόγυρα, και δες· όλοι αυτοί συγκεντρώνονται, έρχονται σε σένα· οι γιοι σου θάρθουν από μακριά, και οι θυγατέρες σου θα τραφούν στα πλευρά σου.

⁵ Τότε, θα δεις, και θα χαρείς, και η καρδιά σου θα εκπλαγεί και θα πλατυνθεί· επειδή, η αφθονία τής θάλασσας θα στραφεί σε σένα· οι δυνάμεις των εθνών θάρθουν σε σένα.

⁶ Πλήθος από καμήλες θα σε σκεπάσει, οι δρομάδες καμήλες τού Μαδιάμ και του Γεφά· όλοι εκείνοι από τη Σεβά θάρθουν· χρυσάφι και λιβάνι θα φέρουν· και θα ευαγγελίζονται τους επαίνους τού Κυρίου.

⁷ Όλα τα πρόβατα του Κηδάρ θα συναχθούν σε σένα· τα κριάρια τού Νεβαϊώθ θα είναι σε δική σου χρήση· θα προσφερθούν ευπρόσδεκτα επάνω στο θυσιαστήριό μου, και εγώ θα δοξάσω τον οίκο τής δόξας μου.

⁸ Ποιοι είναι αυτοί που πετούν σαν σύννεφα, και σαν περιστέρια στις θυρίδες τους;

⁹ Τα νησιά, βέβαια, θα προσμείνουν εμένα, και πρώτα απ' όλα τα πλοία τής Θαρσείς, για να φέρουν τούς γιους σου από μακριά, το ασήμι τους και το χρυσάφι τους μαζί τους, για το όνομα του Κυρίου τού Θεού σου, και για τον Άγιο του Ισραήλ, επειδή σε δόξασε.

¹⁰ Και οι γιοι των αλλογενών θα ανοικοδομήσουν τα τείχη σου, και οι βασιλιάδες τους θα σε υπηρετήσουν· επειδή, σε πάταξα μέσα στην οργή μου, όμως χάρη τής εύνοιάς μου σε ελέησα.

¹¹ Και οι πύλες σου θα είναι πάντοτε ανοιχτές· δεν θα κλειστούν, ημέρα και νύχτα, για να οδηγούν μέσα σε σένα τις δυνάμεις των εθνών, και να φέρνονται μέσα οι βασιλιάδες τους.

¹² Επειδή, το έθνος και η βασιλεία, που δεν θα σε δούλευαν, θα αφανιστούν· ναι, τα έθνη εκείνα θα ερημωθούν, ολοκληρωτικά.

¹³ Η δόξα τού Λιβάνου θάρθει σε σένα, το έλατο, το πεύκο, και ο πύξος μαζί, για να στολίσουν τον τόπο τού αγιαστηρίου μου· και θα δοξάσω τον τόπο των ποδιών μου.

¹⁴ Και τα παιδιά εκείνων που σε λύπησαν, θάρθουν σε σένα με υπόκλιση· και όλοι όσοι σε καταφρόνησαν, θα προσκυνήσουν τα πέλματα των ποδιών σου· και θα σε ονομάζουν: Η πόλη τού Κυρίου, Η Σιών τού Αγίου τού Ισραήλ.

¹⁵ Αντί το ότι εγκαταλείφθηκες και μισήθηκες, ώστε κανένας δεν διάβαινε από μέσα σου, θα σε κάνω αιώνιο αγαλλίαμα, ευφροσύνη σε γενεές γενεών.

¹⁶ Και θα θηλάσεις το γάλα των εθνών, και θα θηλάσεις τους μαστούς των βασιλιάδων· και θα γνωρίσεις ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο Σωτήρας σου και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός τού Ιακώβ.

¹⁷ Αντί για χαλκό θα φέρω χρυσάφι, και αντί για σίδηρο θα φέρω ασήμι, και αντί για ξύλο, χαλκό, και αντί για πέτρες, σίδηρο· και θα καταστήσω τους αρχηγούς σου ειρήνη, και τους

επιστάτες σου δικαιοσύνη.

18 Δεν θα ακούγεται πλέον βία μέσα στη γη σου, ερήμωση, και καταστροφή στα όριά σου· αλλά, θα ονομάζεις τα τείχη σου Σωτηρία, και τις πύλες σου Αίνηση.

19 Δεν θα υπάρχει πλέον σε σένα ο ήλιος ως φως τής ημέρας ούτε το φεγγάρι θα σε φωτίζει με τη λάμψη του· αλλ' ο Κύριος θα είναι σε σένα αιώνιο φως, και ο Θεός σου η δόξα σου.

20 Ο ήλιος σου δεν θα δύει πλέον, ούτε το φεγγάρι σου θα λείψει· επειδή, ο Κύριος θα είναι το αιώνιο φως σου, και οι ημέρες τού πένθους σου θα τελειώσουν.

21 Και ο λαός σου, θα είναι όλοι δίκαιοι· θα κληρονομήσουν τη γη για πάντα, ο κλάδος τού φυτέματός μου, το έργο των χειρών μου, για να δοξάζομαι.

22 Το ελάχιστο θα γίνει χίλια· και το λιγοστό, ισχυρό έθνος· εγώ ο Κύριος θα το επιταχύνω στον καιρό του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 61

ΠΝΕΥΜΑ Κυρίου τού Θεού είναι επάνω μου· επειδή, ο Κύριος με έχρισε για να ευαγγελίζομαι στους φτωχούς· με απέστειλε για να γιατρέψω τους συντριμμένους στην καρδιά, να κηρύξω ελευθερία στους αιχμαλώτους, και άνοιγμα δεσμοτηρίου στους δεσμίους·

2 για να κηρύξω χρόνον ευπρόσδεκτο στον Κύριο, και ημέρα εκδίκησης του Θεού μας· για να παρηγορήσω όλους αυτούς που πενθούν·

3 για να καθορίσω σ' αυτούς που πενθούν στη Σιών, να τους δώσω ωραιότητα, αντί για στάχτη, λάδι ευφροσύνης, αντί για πένθος, στολή αίνησης, αντί τού πνεύματος της αποθάρρυνσης· για να ονομάζονται δέντρα δικαιοσύνης, φύτεμα του Κυρίου, για δική του δόξα.

4 Και θα ανοικοδομήσουν τις παλιές ερημώσεις, θα ανεγείρουν τα αρχαία ερείπια, και θα ανακαινίσουν τις έρημες πόλεις, αυτές που ήσαν ερημωμένες από γενεές γενεών.

5 Και οι αλλογενείς θα στέκονται και θα βόσκουν τα κοπάδια σας, και οι γιοι των αλλογενών θα είναι οι γεωργοί σας, και οι αμπελουργοί σας.

6 Εσείς, όμως, θα ονομάζεστε Ιερείς τού Κυρίου· θα σας λένε Λειτουργούς τού Θεού μας· θα τρώτε τα αγαθά των εθνών, και θα καυχάστε στη δόξα τους.

7 Αντί τής αισχύνης σας, θα έχετε διπλάσια· και αντί τής ντροπής, θα έχουν αγαλλίαση μέσα στην κληρονομιά τους· γι' αυτό, μέσα στη γη τους θα κληρονομήσουν το διπλό· σ' αυτούς θα είναι αιώνια ευφροσύνη.

8 Επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος, που αγαπάω δικαιοσύνη· μισώ αρπαγή και αδικία· και θα ανταποδώσω πιστά το έργο τους, και θα κάνω σ' αυτούς αιώνια διαθήκη.

9 Και το σπέρμα τους θα αποκτήσει φήμη ανάμεσα στα έθνη, και οι απόγονοί τους ανάμεσα στους λαούς· καθένας που τους βλέπει, θα τους γνωρίζει, ότι είναι σπέρμα που ο Κύριος ευλόγησε.

10 Θα ευφρανθώ τα μέγιστα στον Κύριο· η ψυχή μου θα αγαλλιαστεί στον Θεό μου· επειδή, με έντυσε με ιμάτιο σωτηρίας, μου φόρεσε επένδυμα δικαιοσύνης, σαν νυμφίο ευπρεπισμένον με μίτρα, και σαν νύφη στολισμένη με τα πολύτιμα καλλωπίσματά της.

11 Επειδή, όπως η γη αναδίνει το βλάστημά της, και όπως ο κήπος εκφύει όσα σπέρνονται σ' αυτόν, έτσι και ο Κύριος ο Θεός θα κάνει τη δικαιοσύνη και την αίνηση να βλαστήσουν μπροστά σε όλα τα έθνη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 62

ΔΕΝ θα σιωπήσω για τη Σιών, και δεν θα ησυχάσω για την Ιερουσαλήμ, μέχρις ότου η δικαιοσύνη της βγει σαν λάμψη, και η σωτηρία της σαν λαμπάδα που καίγεται.

² Και τα έθνη θα δουν τη δικαιοσύνη σου, και όλοι οι βασιλιάδες τη δόξα σου· και θα ονομαστείς με νέο όνομα, που θα το ονομάσει το στόμα τού Κυρίου.

³ Και θα είσαι στεφάνι δόξας στο χέρι τού Κυρίου, και βασιλικό διάδημα στην παλάμη τού Θεού σου.

⁴ Δεν θα ονομαστείς πλέον: Εγκαταλειμμένη· ούτε η γη σου θα ονομαστεί πλέον: Ερημωμένη· αλλά, θα ονομαστείς: Η ευδοκία μου μέσα σ' αυτή· και η γη σου: Η νυμφευμένη· επειδή, ο Κύριος ευδόκησε επάνω σε σένα, και η γη σου θα είναι νυμφευμένη.

⁵ Επειδή, όπως ο νέος νυμφεύεται με παρθένα, έτσι και οι γιοι σου θα συνοικούν μαζί σου· και όπως ο νυμφίος ευφραίνεται στη νύφη, έτσι και ο Θεός σου θα ευφρανθεί σε σένα.

⁶ Επάνω στα τείχη σου, Ιερουσαλήμ, κατέστησα φύλακες, που ποτέ δεν θα σιωπούν, ούτε ημέρα ούτε νύχτα· όσοι ανακαλείτε τον Κύριο, μη φυλάττετε σιωπή.

⁷ Και μη δίνετε σ' αυτόν ανάπαυση, μέχρις ότου συστήσει, και μέχρις ότου κάνει την Ιερουσαλήμ αίνηση επάνω στη γη.

⁸ Ο Κύριος ορκίστηκε στο δεξί του χέρι και στον βραχίονα της δύναμής του: Δεν θα δώσω πλέον το σιτάρι σου τροφή στους εχθρούς σου· και οι γιοι τού αλλογενή δεν θα πίνουν το κρασί σου, για το οποίο μόχθησες·

⁹ αλλ' αυτοί που θερίζουν, θα το τρώνε, και θα αινούν τον Κύριο· κι αυτοί που τρυγούν, θα το πίνουν στις αυλές τής αγιότητάς μου.

¹⁰ Περάστε, περάστε διαμέσου των πυλών· ετοιμάστε τον δρόμο τού λαού· επισκευάστε, επισκευάστε τον δρόμο· πετάξτε έξω τις πέτρες· υψώστε σημαία προς τους λαούς.

¹¹ Δέστε, ο Κύριος διακήρυξε μέχρι τα άκρα τής γης: Πείτε στη θυγατέρα Σιών: Δες, ο Σωτήρας σου έρχεται· δεστε, ο μισθός του είναι μαζί του, και το έργο του μπροστά του.

¹² Και θα τους ονομάσουν: Ο άγιος λαός, Ο λυτρωμένος λαός τού Κυρίου· κι εσύ θα ονομαστείς: Επιζητούμενη Πόλη, όχι εγκαταλειμμένη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 63

ΠΟΙΟΣ είναι αυτός, αυτός που έρχεται από τον Εδώμ, με ιμάτια ερυθρά από τη Βοσόρρα; Αυτός ο ένδοξος στη στολή του, αυτός που περπατάει στη μεγαλειότητα της δύναμής του; Εγώ, που μιλάω με δικαιοσύνη, που είμαι ισχυρός στο να σώζω.

² Γιατί είναι κόκκινη η στολή σου, και τα ιμάτιά σου όμοια με άνθρωπο που πατάει σε ληνό;

³ Μόνος πάτησα τον ληνό, και κανένας από τους λαούς δεν ήταν μαζί μου· και τους καταπάτησα μέσα στον θυμό μου, και τους ποδοπάτησα μέσα στην οργή μου· και το αίμα τους ραντίστηκε επάνω στα ιμάτιά μου, και μόλυνα ολόκληρη τη στολή μου.

⁴ Επειδή, η ημέρα τής εκδίκησης ήταν μέσα στην καρδιά μου, και έφτασε η χρονιά των λυτρωμένων μου.

⁵ Και κοίταξα ολόγυρα και δεν υπήρχε κάποιος να βοηθάει· και θαύμασα ότι δεν υπήρχε κάποιος να υποστηρίξει· γι' αυτό, ο βραχίονάς μου ενέργησε σε μένα σωτηρία· και ο θυμός μου, αυτός με υποστήριξε.

⁶ Και καταπάτησα τους λαούς μέσα στην οργή μου, και τους μέθυσα από τον θυμό μου, και κατέβασα το αίμα τους στη γη.

- ⁷ ΘΑ αναφέρω τους οίκτιρμούς τού Κυρίου, τις αινέσεις τού Κυρίου, σύμφωνα με όλα όσα έκανε ο Κύριος σε μας, και τη μεγάλη αγαθότητα προς τον οίκο Ισραήλ, που έδειξε σ' αυτούς, σύμφωνα με τους οίκτιρμούς του, και σύμφωνα με το πλήθος τού ελέους του.
- ⁸ Επειδή, είπε: Βέβαια, αυτοί είναι λαός μου, παιδιά που δεν θα ψευστούν· και υπήρξε ο Σωτήρας τους.
- ⁹ Σε όλες τις θλίψεις τους θλιβόταν, και ο άγγελος της παρουσίας του τούς έσωσε· στην αγάπη του και στην ευσπλαχνία του αυτός τούς λύτρωσε· και τους σήκωσε, και τους βάσταξε, όλες τις ημέρες τού αιώνα.
- ¹⁰ Αυτοί, όμως, απείθησαν, και λύπησαν το άγιο πνεύμα του· γι' αυτό, στράφηκε ώστε να γίνει εχθρός τους, τους πολέμησε ο ίδιος.
- ¹¹ Τότε, θυμήθηκε τις αρχαίες ημέρες, τον Μωυσή, τον λαό του, λέγοντας: Πού είναι αυτός που τους ανέβασε από τη θάλασσα, μαζί με τον ποιμένα τού ποιμνίου του; Πού είναι αυτός που έβαλε το πνεύμα του το άγιο ανάμεσά τους;
- ¹² Αυτός που τους οδήγησε με το δεξί χέρι τού Μωυσή, με τον ένδοξο βραχίονά του, αυτός που μπροστά τους έσχισε στα δύο τα νερά, για να κάνει για τον εαυτό του αιώνιο όνομα;
- ¹³ Αυτός που τους οδήγησε μέσα από την άβυσσο, σαν άλογο μέσα από την έρημο, χωρίς να προσκόψουν;
- ¹⁴ Το πνεύμα τού Κυρίου τούς ανέπαυσε, σαν κτήνος που κατεβαίνει στην κοιλάδα· έτσι οδήγησες τον λαό σου, για να κάνεις για τον εαυτό σου ένδοξο όνομα.
- ¹⁵ Επίβλεψε από τον ουρανό, και δες από την κατοικία της αγιότητάς σου και της δόξας σου· πού είναι ο ζήλος σου και η δύναμή σου, το πλήθος τού ελέους σου και των οίκτιρμών σου; Αποκλείστηκαν σε μένα;
- ¹⁶ Εσύ, βέβαια, είσαι ο Πατέρας μας, αν και ο Αβραάμ δεν μας ξέρει, και ο Ισραήλ δεν μας γνωρίζει· εσύ, Κύριε, είσαι ο Πατέρας μας· Λυτρωτής μας είναι το όνομά σου από τον αιώνα.
- ¹⁷ Γιατί, Κύριε, μας άφησες να αποπλανιόμαστε από τους δρόμους σου, και να σκληρύνουμε την καρδιά μας, ώστε να μη σε φοβόμαστε; Επίστρεψε χάρη των δούλων σου, χάρη των φυλών τής κληρονομίας σου.
- ¹⁸ Κατακυρίευσαν τον άγιο λαό σου, σαν ελάχιστο πράγμα· αυτοί που ήσαν εναντίον μας καταπάτησαν το αγιαστήριό σου.
- ¹⁹ Γίναμε σαν και εκείνους, επάνω στους οποίους ποτέ δεν δέσποσες, ούτε επικλήθηκε το όνομά σου επάνω τους.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 64

Είθε να έσχιζες τους ουρανούς, να κατέβαινες, να διαλύονταν τα βουνά στην παρουσία σου,

² σαν φωτιά που καίει θάμνους, σαν φωτιά που κάνει το νερό να κοχλάζει, για να γίνει το όνομά σου γνωστό στους εναντίους σου, να πιάσει τρόμος τα έθνη στην παρουσία σου!

³ Όταν έκανες πράγματα τρομερά, που δεν προσμέναμε, κατέβηκες, και τα βουνά διαλύθηκαν στην παρουσία σου.

⁴ Επειδή, οι άνθρωποι δεν έμαθαν εξαρχής, τα αυτιά τους δεν άκουσαν, τα μάτια τους δεν είδαν Θεό άλλον εκτός από σένα, που να έκανε τέτοια πράγματα σ' αυτούς που τον επικαλούνται.

⁵ Έρχεσαι σε συνάντηση εκείνου που ευφραίνεται και εργάζεται δικαιοσύνη, εκείνων που σε θυμούνται στους δρόμους σου· δες, οργίστηκες, επειδή εμείς αμαρτήσαμε· αν μέναμε μέσα σ' αυτούς, θα σωζόμασταν;

⁶ Όλοι, πραγματικά, γίναμε σαν ένα ακάθαρτο πράγμα, και όλη η δικαιοσύνη μας είναι σαν ένα ρυπαρό ρμάτιο· γι' αυτό, όλοι πέσαμε σαν το φύλλο, και οι ανομίες μας μάς άρπαξαν όπως ο άνεμος.

⁷ Και δεν υπάρχει εκείνος που επικαλείται το όνομά σου, αυτός που σηκώνεται για να πιαστεί από σένα· επειδή, έκρυψες το πρόσωπό σου από μας, και μας αφάνισες, διαμέσου των ανομιών μας.

⁸ Αλλά, τώρα, Κύριε, εσύ είσαι ο Πατέρας μας· εμείς είμαστε ο πηλός, κι εσύ ο Πλάστης μας· και όλοι είμαστε το έργο των χεριών σου.

⁹ Μη οργίζεσαι υπερβολικά, Κύριε, ούτε να θυμάσαι πάντοτε την ανομία· και, τώρα, επίβλεψε, παρακαλούμε· όλοι είμαστε λαός σου.

¹⁰ Οι άγιες πόλεις σου έγιναν έρημοι, η Σιών έγινε έρημη, η Ιερουσαλήμ ερημωμένη.

¹¹ Ο άγιός μας και ο ωραίος μας οίκος, μέσα στον οποίο σε δοξολογούσαν οι πατέρες μας, κατακάηκε με φωτιά· και όλα τα αγαπητά σε μας αφανίστηκαν.

¹² Θα συγκρατήσεις, Κύριε, τον εαυτό σου σ' αυτά; Θα σιωπήσεις, και θα μας θλίψεις μέχρι μεγάλου βαθμού;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 65

Ζητήθηκα από εκείνους που δεν ρωτούσαν για μένα· βρέθηκα από εκείνους που δεν με ζητούσαν· είπα: Νάμαι εγώ, νάμαι εγώ, σε έθνος που δεν αποκαλείτο με το όνομά μου.

² Όλη την ημέρα άπλωσα τα χέρια μου σε λαό απειθή, που περπατάει σε δρόμο όχι καλό, πίσω από τα διαβούλιά τους·

³ λαό που πάντοτε με παροξύνει, μπροστά στο πρόσωπό μου· που θυσιάζει σε κήπους, και θυμιάζει επάνω σε πλίθες·

⁴ που μένει μέσα στα μνήματα, και διανυχτερεύει μέσα σε απόκρυφους τόπους· που τρώει κρέας χοιρινό, και μέσα στα σκεύη του έχει ζωμό ακάθαρτων πραγμάτων·

⁵ που λέει: Μακριά από μένα, μη με αγγίξεις· επειδή, είμαι αγιότερος από σένα. Αυτοί είναι καπνός στους μυκτήρες μου, φωτιά που καίγεται όλη την ημέρα.

⁶ Δέστε, είναι γραμμένο μπροστά μου: Δεν θα σιωπήσω, αλλά θα ανταποδώσω, ναι, θα ανταποδώσω στους κόλπους τους,

⁷ τις ανομίες σας, και μαζί τις ανομίες των πατέρων σας, λέει ο Κύριος, αυτοί που θυμίσαν επάνω στα βουνά, και με βλασφήμησαν επάνω στους λόφους· γι' αυτό, θα αντιπληρώσω στον κόρφο τους τα απαρχής έργα τους.

⁸ Έτσι λέει ο Κύριος: Όπως όταν βρίσκεται γλεύκος μέσα στο σταφύλι, λένε: Μη το χαλάσεις, επειδή μέσα του είναι ευλογία· έτσι θα κάνω, χάρη των δούλων μου, για να μη εξολοθρεύσω όλους.

⁹ Και θα βγάλω σπέρμα από τον Ιακώβ, και κληρονόμον των βουνών μου από τον Ιουδά· και οι εκλεκτοί μου θα τα κληρονομήσουν, και οι δούλοι μου θα κατοικήσουν εκεί.

¹⁰ Και ο Σαρών θα είναι μάντρα των ποιμνίων, και η κοιλάδα τού Αχώρ τόπος για ανάπαυση σε αγέλες βοδιών, για τον λαό μου, που με ζητάει.

¹¹ Εσάς, όμως, που εγκαταλείπετε τον Κύριο, που ξεχνάτε το άγιο βουνό μου, που ετοιμάζετε τραπέζι στον Γάδη, και που κάνετε σπονδή στον Μένι,

¹² θα σας αριθμήσω για τη μάχαιρα, και όλοι θα σκύψετε στη σφαγή· επειδή, καλούσα, και δεν απαντούσατε· μιλούσα, και δεν ακούγατε· αλλά κάνατε μπροστά μου το κακό, και διαλέγατε εκείνο που δεν ήταν αρεστό σε μένα.

¹³ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός: Δέστε, οι δούλοι μου θα φάνε, εσείς όμως θα

πεινάσετε· δέστε, οι δούλοι μου θα πιουν, εσείς όμως θα διψάσετε· δέστε, οι δούλοι μου θα ευφρανθούν, εσείς όμως θα ντροπιαστείτε·

14 δέστε, οι δούλοι μου θα αλαλάζουν με ευθυμία, εσείς όμως θα βοάτε με πόνο καρδιάς, και θα ολολύζετε από κατάθλιψη πνεύματος.

15 Και θα αφήσετε το όνομά σας στους εκλεκτούς μου για κατάρρα· επειδή, ο Κύριος ο Θεός θα σε θανατώσει, και με άλλο όνομα θα ονομάσει τους δούλους του,

16 για να μακαρίζει τον εαυτό του στον Θεό τής αλήθειας, αυτός που μακαρίζει τον εαυτό του επάνω στη γη· και να ορκίζεται στον Θεό τής αλήθειας, αυτός που ορκίζεται επάνω στη γη· επειδή, οι προηγούμενες θλίψεις λησμονήθηκαν, και επειδή κρύφτηκαν από τα μάτια μου.

17 Επειδή, δέστε, κτίζω καινούργιους ουρανούς, και καινούργια γη· και δεν θα υπάρχει μνήμη των προηγούμενων ούτε θάρθουν στον νου.

18 Αλλά, ευφραίνεστε και χαίρεστε πάντοτε σ' εκείνο που κτίζω· επειδή, δέστε, κτίζω την Ιερουσαλήμ αγαλλίαμα, και τον λαό της ευφροσύνη.

19 Και θα αγάλλομαι στην Ιερουσαλήμ, και θα ευφραίνομαι στον λαό μου· και δεν θα ακουστεί μέσα σ' αυτή πλέον φωνή κλαυθμού, και φωνή κραυγής.

20 Δεν θα υπάρχει εκεί πλέον ολιγοήμερο βρέφος, και γέροντας που δεν συμπλήρωσε τις ημέρες του· επειδή, το παιδί θα πεθαίνει 100 χρόνων· ενώ ο αμαρτωλός 100 χρόνων θα είναι επικατάρατος.

21 Και θα οικοδομήσουν σπίτια, και θα κατοικήσουν· και θα φυτέψουν αμπελώνες, και θα φάνε τον καρπό τους.

22 Δεν θα κτίσουν αυτοί, και άλλος να κατοικήσει· δεν θα φυτέψουν αυτοί, και άλλος να φάει· επειδή, οι ημέρες τού λαού μου είναι όπως οι ημέρες τού δέντρου, και στους εκλεκτούς μου, το έργο των χεριών τους θα παλαιωθεί.

23 Δεν θα κοπιάζουν μάταια ούτε θα τεκνοποιοούν για καταστροφή· επειδή, είναι σπέρμα των ευλογημένων τού Κυρίου, και οι έγγονοί τους μαζί τους.

24 Και πριν αυτοί κράξουν, εγώ θα αποκρίνομαι· και ενώ αυτοί μιλούν, εγώ θα ακούω.

25 Ο λύκος και το αρνί θα βόσκουν μαζί· και το λιοντάρι θα τρώει άχυρο, όπως το βόδι· το ψωμί, όμως, του φιδιού θα είναι το χώμα· σε ολόκληρο το άγιο βουνό μου δεν θα κάνουν ζημιά ούτε φθορά, λέει ο Κύριος.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 66

ΕΤΣΙ λέει ο Κύριος: Ο ουρανός είναι ο θρόνος μου, και η γη το υποπόδιο των ποδιών μου· ποιος είναι ο οίκος, που θα οικοδομούσατε για μένα; Και ποιος είναι ο τόπος τής ανάπαυσής μου;

2 Επειδή, όλα αυτά τα έκανε το χέρι μου, και έγιναν όλα αυτά, λέει ο Κύριος· σε ποιον, λοιπόν, θα επιβλέψω; Στον φτωχό, και συντριμμένον στο πνεύμα, κι εκείνον που τρέμει στον λόγο μου.

3 Όποιος, όμως, σφάζει βόδι, είναι σαν εκείνον που φονεύει άνθρωπο· όποιος θυσιάζει αρνί, είναι σαν εκείνον που κόβει τον λαιμό σκύλου· όποιος προσφέρει προσφορά από άλφита, είναι σαν εκείνον που προσφέρει χοιρινό αίμα· όποιος θυμιάζει, είναι σαν εκείνον που ευλογεί ένα είδωλο. Ναι, αυτοί διάλεξαν τους δρόμους τους, και η ψυχή τους ευχαριστείται στα βδελύγματά τους.

4 Κι εγώ, λοιπόν, θα διαλέξω τα ολέθρια σ' αυτούς, και θα φέρω επάνω τους όσα φοβούνται· επειδή, καλούσα, και κανένας δεν απαντούσε· μιλούσα, και δεν άκουγαν· αλλά, μπροστά μου έκαναν το κακό, και διάλεγαν εκείνο που δεν ήταν αρεστό σε μένα.

- ⁵ Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, εσείς που τρέμετε στον λόγο του: Οι αδελφοί σας, που σας μισούν και σας αποβάλλουν εξαιτίας τού ονόματός μου, είπαν: Ας δοξαστεί ο Κύριος· όμως, αυτός θα φανεί για δική σας χαρά, εκείνοι όμως θα καταντροπιαστούν.
- ⁶ Φωνή κραυγής έρχεται από την πόλη, φωνή από τον ναό, φωνή τού Κυρίου, που κάνει ανταπόδοση στους εχθρούς του.
- ⁷ Πριν κοιλοπονήσει, γέννησε· πριν έρθουν οι πόνοι της, ελευθερώθηκε και γέννησε αρσενικό.
- ⁸ Ποιος άκουσε τέτοιο πράγμα; Ποιος είδε τέτοια; Θα γεννούσε η γη μέσα σε μια ημέρα; Ή, ένα έθνος θα γεννιόταν μονομιάς; Αλλ' η Σιών μόλις κοιλοπόνησε, γέννησε τα παιδιά της.
- ⁹ Εγώ, που φέρνω στη γέννα, δεν θα έκανα να γεννήσει; λέει ο Κύριος· εγώ, που κάνω να γεννούν, θα έκλεινα τη μήτρα; λέει ο Θεός σου.
- ¹⁰ Ευφρανθείτε μαζί με την Ιερουσαλήμ, και αγάλλεστε μαζί της, όλοι όσοι την αγαπάτε· χαρείτε χαρά μαζί της, όλοι όσοι πενθείτε γι' αυτή·
- ¹¹ για να θηλάσετε, και να χορτάσετε από τους μαστούς των παρηγοριών της· για να θηλάσετε πλήρως, και να εντρυφήσετε στην αφθονία τής δόξας της.
- ¹² Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, θα στρέψω προς αυτήν την ειρήνη σαν ποταμό, και τη δόξα των εθνών σαν χείμαρρο που πλημμυρίζει· τότε, θα θηλάσετε, θα βασταχτείτε επάνω στα πλευρά, και θα κολακευτείτε επάνω στα γόνατά της.
- ¹³ Σαν παιδί, που το παρηγορεί η μητέρα του, έτσι θα σας παρηγορήσω εγώ· και θα παρηγορηθείτε στην Ιερουσαλήμ.
- ¹⁴ Και θα δείτε, και η καρδιά σας θα ευφρανθεί, και τα κόκαλά σας θα ανθίσουν σαν χορτάρι· και το χέρι τού Κυρίου θα γνωριστεί στους δούλους του, η οργή του, όμως, στους εχθρούς του.
- ¹⁵ Επειδή, δέστε, ο Κύριος θάρθει με φωτιά, και οι άμαξές του θα είναι σαν ανεμοστρόβιλος, για να αποδώσει την οργή του με ορμή, και την επιτίμησή του με φλόγες φωτιάς.
- ¹⁶ Επειδή, με φωτιά τού Κυρίου, και με τη μάχαιρά του θα κριθεί κάθε σάρκα, και οι φονευμένοι τού Κυρίου θα είναι πολλοί.
- ¹⁷ Αυτοί που αγιάζονται κι αυτοί που καθαρίζονται στους κήπους, ο ένας ύστερα από τον άλλον, απροκάλυπτα, τρώγοντας χοιρινό κρέας, και τα βδελύγματα, και το ποντίκι, αυτοί θα καταναλωθούν μαζί, λέει ο Κύριος.
- ¹⁸ Επειδή, εγώ γνωρίζω τα έργα τους και τους συλλογισμούς τους· και έρχομαι να συγκεντρώσω όλα τα έθνη και τις γλώσσες· και θάρθουν, και θα δουν τη δόξα μου.
- ¹⁹ Και θα στήσω ανάμεσά τους ένα σημείο· και τους σωσμένους από ανάμεσά τους θα στείλω στα έθνη, προς τη Θαρσείς, τη Φουλ, και τη Λουδ, που τραβούν τόξο, προς τη Θουβάλ, και την Ιαυάν, προς τα μακρινά νησιά, που δεν έχουν ακούσει τη φήμη μου ούτε έχουν δει τη δόξα μου· και θα κηρύξουν τη δόξα μου ανάμεσα στα έθνη.
- ²⁰ Και θα φέρουν όλους τούς αδελφούς σας από όλα τα έθνη προσφορά στον Κύριο, επάνω σε άλογα, κι επάνω σε άμαξες, κι επάνω σε φορεία, κι επάνω σε μουλάρια, κι επάνω σε γρήγορα ζώα, προς το άγιο βουνό μου, την Ιερουσαλήμ, λέει ο Κύριος, καθώς τα παιδιά τού Ισραήλ φέρνουν στον οίκο τού Κυρίου την προσφορά από άλφита σε καθαρό σκεύος.
- ²¹ Κι ακόμα, θα πάρω από αυτούς ιερείς και Λευίτες, λέει ο Κύριος.
- ²² Επειδή, όπως οι καινούργιοι ουρανοί και η καινούργια γη, που εγώ θα κάνω, θα διαμένουν μπροστά μου, λέει ο Κύριος, έτσι θα διαμένει το σπέρμα σας και το όνομά σας.
- ²³ Και από ένα νέο φεγγάρι μέχρι το άλλο, και από ένα σάββατο μέχρι το άλλο, κάθε σάρκα θα έρχεται και θα προσκυνάει μπροστά μου, λέει ο Κύριος.

²⁴ Και θα βγουν και θα δουν τα νεκρά σώματα των ανθρώπων, που στάθηκαν παραβάτες εναντίον μου· επειδή, το σκουλήκι τους δεν θα τελευτήσει, και η φωτιά τους δεν θα σβήσει· και θα είναι αηδία σε κάθε σάρκα.

For other languages please go to **www.wordproject.org**